

La feminització a la professió docent
Impresió o Realitat?

INDEX

1. Introducció.....	pàg.5
2. Objectius marcats.....	pàg.8
2.1.Preguntes inicials(en general).....	pàg.8
3. Metodologia.....	pàg.9
4. Hipòtesi.....	pàg.10
4.1.Predicció de la hipòtesi.....	pàg.10
5. La persona, el mestre.....	pàg.11
5.1.Fer de mestre.....	pàg.11
a) <i>Qualitats, Habilitats, Valors i competències professionals.....</i>	<i>pàg.13</i>
5.2.Funció social de l'escola.....	pàg.16
5.3.Funció social del mestre.....	pàg.20
5.4.Vocació o Professi3.....	pàg.23
5.5.Dimensi3 psico-emocional del fer de mestre.....	pàg.25
6. Perspectiva de gènere.....	pàg.27
6.1.Valors (Masculins i femenins).....	pàg.27
6.2.Rols socials i gènere.....	pàg.29
6.3.Feminitzaci3 de la professi3.....	pàg.31
7. Les diferents etapes acadèmiques.....	pàg.37
7.1.Ser mestre.....	pàg.37
7.2.Educaci3 Infantil.....	pàg.37
a) <i>Ser mestre de 0-6.....</i>	<i>pàg.37</i>
b) <i>Importància de l'etapa.....</i>	<i>pàg.38</i>
c) <i>Complicacions d'aquesta etapa.....</i>	<i>pàg.38</i>
d) <i>Percepcions d'un mestre.....</i>	<i>pàg.39</i>
7.3.Educaci3 primària.....	pàg.39
a) <i>Ser mestre de 6-12.....</i>	<i>pàg.39</i>
b) <i>Importància de l'etapa.....</i>	<i>pàg.39</i>
c) <i>Percepcions d'un mestre.....</i>	<i>pàg.40</i>
8. Treball de Camp: Enquestes.....	pàg.42
8.1.Explicaci3 del funcionament.....	pàg.42
8.2.Primera pregunta de l'enquesta " <i>Per fer de mestre, què és més important per a tu vocaci3 o professi3?</i> ".....	pàg.44
a) <i>Introducci3.....</i>	<i>pàg.44</i>
b) <i>Resultats de la primera pregunta.....</i>	<i>pàg.44</i>
c) <i>Gràfics de la primera pregunta.....</i>	<i>pàg.44</i>
d) <i>Conclusi3 de la primera pregunta.....</i>	<i>pàg.45</i>
8.3.Segona pregunta de l'enquesta " <i>Quina és per a tu la funci3 principal de l'escola?</i> ".....	pàg.46
a) <i>Introducci3.....</i>	<i>pàg.46</i>

b) Resultats de la segona pregunta	pàg.46
c) Gràfics de la segona pregunta	pàg.47
d) Conclusió de la segona pregunta	pàg.47
8.4. Tercera pregunta de l'enquesta “Creu que podem parlar de valors femenins i valors masculins?”	pàg.48
a) Introducció	pàg.48
b) Resultats de la tercera pregunta	pàg.48
c) Gràfics de la tercera pregunta	pàg.49
d) Conclusió de la tercera pregunta	pàg.50
8.5. Quarta pregunta de l'enquesta “Creus que associar determinats valors a un gènere ens pot portar al fet que quasi no hi hagin mestres homes en l'etapa d'educació infantil?”	pàg.50
a) Introducció	pàg.50
b) Resultats de la quarta pregunta	pàg.50
c) Conclusió de la quarta pregunta	pàg.52
8.6. Cinquena pregunta de l'enquesta “Creus que associar determinats valors a un gènere ens pot portar al fet que quasi no hi hagin mestres homes en l'etapa d'educació infantil?”	pàg.52
a) Introducció	pàg.52
b) Resultats de la cinquena pregunta	pàg.53
c) Gràfics de la cinquena pregunta	pàg.53
d) Conclusió de la cinquena pregunta	pàg.54
8.7. Sisena pregunta de l'enquesta “A que més pot ser deguda aquesta falta d'homes en l'etapa d'educació infantil?”	pàg.54
a) Introducció	pàg.54
b) Resultats de la sisena pregunta	pàg.55
c) Gràfics de la sisena pregunta	pàg.55
d) Conclusió de la sisena pregunta	pàg.56
8.8. Setena pregunta de l'enquesta “Què preferiria com a mestre del seu fill/a de 0 a 3 anys?”	pàg.57
a) Introducció	pàg.57
b) Resultats de la setena pregunta	pàg.57
c) Gràfics de la setena pregunta	pàg.57
d) Conclusió de la setena pregunta	pàg.58
8.9. Vuitena pregunta de l'enquesta “Què preferiria com a mestre del seu fill/a en l'etapa de 3 a 6 anys?”	pàg.59
a) Introducció	pàg.59
b) Resultats de la vuitena pregunta	pàg.59
c) Gràfics de la vuitena pregunta	pàg.59
d) Conclusió de la vuitena pregunta	pàg.60
8.10. Novena pregunta de l'enquesta	pàg.61
a) Introducció	pàg.61

b) Resultats de la novena pregunta.....	pàg.61
c) Gràfics de la novena pregunta.....	pàg.63
8.11. Desena pregunta de l'enquesta.....	pàg.65
a) Introducció	pàg.65
b) Resultats de la desena pregunta.....	pàg.65
c) Gràfics de la novena pregunta	pàg.66
8.12. Quinzena pregunta de l'enquesta.....	pàg.67
a) Introducció.....	pàg.67
b) Resultats de la quinzena pregunta.....	pàg.68
c) Gràfics de la quinzena pregunta	pàg.68
d) Conclusió de la quinzena pregunta	pàg.69
8.13. Onzena pregunta de l'enquesta.....	pàg.70
a) Resultats de l'onzena pregunta.....	pàg.70
8.14. Dotzena pregunta de l'enquesta.....	pàg.71
a) Resultats de la dotzena pregunta.....	pàg.71
8.15. Conclusió preguntes onze i dotze.....	pàg.73
8.16. Tretzena pregunta de l'enquesta.....	pàg.73
a) Resultats de la tretzena pregunta	pàg.73
9. Les entrevistes.....	pàg.76
9.1. Resum de les entrevistes.....	pàg.77
a) Entrevista Sr. Aleix Vidal.....	pàg.77
b) Entrevista Sra. Teodosia Alcazar.....	pàg.79
c) Entrevista Sr. Jaume Cela.....	pàg.80
d) Entrevista Sr. Enrique Blay.....	pàg.84
e) Entrevista Sra. María Jesús Izquierdo.....	pàg.85
f) Entrevista Sra. Montse Martínez.....	pàg.86
g) Entrevista Sra. Alba Garcia.....	pàg.87
h) Entrevista Sra. Yolanda Font.....	pàg.87
9.2. Conclusió de les entrevistes.....	pàg.87
10. Conclusions Finals.....	pàg.89
10.1. Valoracions personals.....	pàg.89
10.2. Conclusions de la hipòtesi.....	pàg.90
11. Agraïments.....	pàg.94
12. Bibliografia.....	pàg.96

1. Introducció

Com tothom sap, el treball de recerca és una part important del batxillerat, i no només perquè fa mitjana amb els dos anys d'ell, sinó per la durada i esforç que implica fer un treball d'aquestes característiques. S'hi arriben a dedicar moltes hores durant el transcurs de l'any no natural que tens per desenvolupar la hipòtesi inicial, ja que s'ha de buscar i investigar per aconseguir informació i resultats que t'ajudin a verificar la hipòtesi o el contrari, veure que la hipòtesi plantejada era falsa. A més a més, el fet de que si per una raó o una altra es suspèn el treball no pots presentar-te a selectivitat, li atorga moltíssima importància. Tot i que això exposat darrerament per mi és una cosa inimaginable, ja que posant-hi l'esforç diari que requereix un treball d'aquestes característiques la nota ha de ser bona.

Com ja he mencionat anteriorment, el fet de saber la durada del treball i la importància de l'elecció del tema, és el que des de un bon començament em va portar a enfocar el meu treball cap algun aspecte relacionat amb l'educació, ja que des de ben petita sempre he dit que em vull dedicar a l'àmbit educatiu, particularment a l'educació infantil. Tot i tenir clar sobre quin tema en general volia fer el treball, dir que tenia clar sobre quin aspecte en concret de l'educació volia enfocar-lo no seria del tot cert, ja que vaig estar alguns mesos donant-hi voltes, i pensant sobre que podia investigar relacionat amb el tema educatiu.

Primerament se'm va passar pel cap la idea de realitzar un treball on hagués de fer pràctiques amb nens, però després de consultar els treballs de recerca d'anys anteriors de l'escola, vaig veure que feia uns anys una noia ja havia fet un treball similar al que em plantejava, per tant vaig treure'm el pensament del cap. Després de navegar molt pels treballs realitzats pels ex-alumnes, vaig veure que no n'hi havia cap que treballés el significat de fer de mestre i les possibles vinculacions d'aspectes sexistes a la professió i quan menys m'ho esperava, un dia a classe d'anglès, després d'haver estat parlant amb el que seria el meu tutor de treball de recerca, vaig veure la llum i vaig arribar a l'important decisió d'enfocar el meu treball a investigar el perquè a l'etapa d'educació infantil la presència d'homes és tan reduïda.

Després d'arribar finalment a aquesta important decisió sobre el que volia tractar, vaig fer unes petites pautes on marcava el que volia investigar, delimitant el tema. Tot i això aquestes pautes durant l'evolució del treball s'han modificat i algunes han canviat.

En les pàgines que precedeixen aquesta introducció, trobareu un extens treball relacionat amb la docència, començant amb el que significa fer de mestre, fins arribar al etern tema de debat sobre si vocació o professió. Durant aquest recorregut, per aconseguir la informació necessària per verificar o no la hipòtesi ens endinsarem en temes tan complicats i que provoquen tanta controvèrsia com poden ser les competències, tant del professorat com de l'alumnat, o les funcions socials que han de realitzar mestres i escola. Per altra banda, personalment m'endinsaré amb la vostra companyia, en un món totalment nou i desconegut per mi, com és la dimensió psico-emocional de fer de mestre, i la importància de desenvolupar aquest àmbit, tant en els alumnes com en els mateixos mestres.

Posteriorment, i tenint clar que per extreure unes bones conclusions i verificar o no la hipòtesi del treball amb aquesta informació recercada no en tenia prou, vaig obrir una nova línia d'investigació. Aquesta es desvincula dels aspectes citats anteriorment, que abarcan des de el significat de fer de mestre, passant per les funcions socials i arribant a la dimensió psico-emocional, ja que ens les línies de recerca obertes a posteriori ens endinsem en àmbits de gènere, rols socials, estereotips i valors i qualitats mal associades.

Per últim, i relacionant les dues línies d'investigació obertes en el meu treball, a continuació podrem veure les relacions que es poden establir entre gènere i docència, ja que si ens endinsem en l'impactant aspecte de la feminització de la professió, establir llaços entre educació i aspectes de gènere no és una tasca gaire complicada, com podrem anar observant al llarg del treball. He de confessar que al començament d'aquest treball i sense tenir cap dada, és a dir, partint d'una simple impressió, tenia clar que a nivell de l'educació dels més petits la presència de nois era nul·la o quasi bé nul·la, i després de llargues investigacions he pogut demostrar que no estava equivocada, ja que amb dades entre les mans, com en el treball queda demostrat, la presència de dones en aquestes etapes arriba a un elevadíssim percentatge, tot i que menor del que m'imaginava.

Després de l'elecció d'aquests dos grans temes les meves sensacions eren realment bones, pensava que eren els temes perfectes per poder resoldre les meves preguntes inicials amb les màximes garanties possibles. Tot i això, en aquell inici no era conscient de la dificultat que em representaria la recerca de la informació, degut a l'excés en alguns temes i la nul·la o quasi inexistent informació que podia trobar en d'altres.

Per això i moltes més coses, dir que els inicis del treball en el qual ens endinsarem a continuació no han estat durs, no seria cert, ja que des de bon començament em vaig anar trobant dificultats. La primera gran dificultat va ser la hipòtesi, ja que no va ser fins a la tercera reunió amb el meu tutor de treball de recerca, que aquest m'hi va donar el vist i plau, i ja em vaig poder posar mans a la obra. Des d'aquell dia la dedicació en el treball ha estat constant, tot i que la motivació envers ell, ha sigut com una muntanya russa, en determinats moments, posar-me amb el magnífic treball que havia escollit no em costava gens, en canvi, alguns dies em costava horrors obrir el document i posar-me a treballar.

Degut aquesta muntanya russa, si d'una cosa estic contenta és d'haver escollit el treball que vaig escollir, ja que tot i que en determinats moments la meva motivació envers el treball era escassa, quan m'endinsava en ell, en els temes educatius, en el fer de mestre i tots els aspectes educatius, em donava compte que no em vaig equivocar, i que d'aquí poc més de sis mesos, quan faci la meva sol·licitud per entrar a magisteri d'educació infantil, no m'equivocaré, serà la millor decisió de la meva vida. Gràcies aquest treball la meva curiositat i ganes envers la docència han augmentat molt considerablement, i el que fa 6 mesos t'hagués respost, vull ser mestre perquè m'agraden els nens, ara podria estar mitja hora parlant sobre els motius pels quals vull ser mestra, tot i que el principal és perquè vull aportar el meu granet de sorra a canviar el món, els nens són el futur, són l'esperança d'aquesta societat i si des de ben petits els hi ensenyes coses diferents, els acompanyes i els ajudes a descobrir la societat en que els hi ha tocat viure i els hi fas agafar les ganes d'aprendre i canviar les coses, perquè no podem esperar que la societat d'aquí uns anys canviï? Segurament és una utopia, i segurament al llarg de la meva vida com a docent, m'enduré moltes decepcions, perquè desgraciadament el món laboral no va així,

però ara mateix és el que penso i és el perquè vull arribar un dia a posar-me davant uns nens i transmetre i ensenyar no només uns coneixements sinó a ser persones.

2. Objectius Marcats

2.1. Preguntes Inicials

Aquest seguit de preguntes que apareixen a continuació no són preguntes a l'atzar, sinó que aquestes són les preguntes que em vaig formular el primer dia que ja vaig tenir el tema decidit, per això consider-ho que són tan importants, ja que són la base del meu treball. Aquestes les trobem ordenades per blocs temàtics.

- Ser mestre, és vocació o professió?
- Què significa el ser mestre? Quin és el sentit de fer de mestre?
  - D'aquestes preguntes el que vull saber és si ser mestre és vocació o professió i depenent de què sigui, quin és el significat i el sentit de ser un mestre. M'agradaria saber per què no es pot prescindir d'un mestre, és a dir, substituir-lo per una màquina que expliqui la lliçó igual.
- Què no pot fer un mestre o què no pot pensar mai un mestre?
- Quin són els valors, qualitats i actituds que caldria conrear per ser un bon mestre d'Educació infantil?
- Quines són les principals diferències entre un professor d'educació infantil o primària i un professor d'ESO?
- Qualitats que la llei (LEC) demana als professionals de l'EI?
  - D'aquestes preguntes el que en voldria extreure és com una mena de professiograma, saber quines qualitats són necessàries per ser professor d'educació infantil, i què no pot fer mai un professor.
- Perquè hi ha més dones que homes en l'etapa EI? Aquest fet amb què està relacionat?
  - I possiblement aquesta és una de les preguntes que m'interessa més saber el perquè passa això.
- Quins records tenen els alumnes de Batxillerat sobre el seu pas per l'EI?
- Quins records tenen dels mestres d'EI?
- Aquests records tenen a veure amb el fet de que el nen el consideri un bon mestre o no?
- Per últim m'agradaria fer un petit apartat on veiéssim les diferències entre un mestre jove i un que està apunt de jubilar-se.
  - M'agradaria poder veure el canvi de mentalitat de la societat en aquest aspecte, si és que existeix.

3. Metodologia

Al començament d'aquest Treball de Recerca em vaig marcar uns punts bàsics i indispensables a seguir. El primer que tenia clar que havia de fer era delimitar el tema, ja que en un àmbit com l'educació sinó limités el tema poden sortir-te molts dubtes o aspectes sobre els quals vulguis investigar. El segon que havia de fer era documentar-me bé, buscar persones expertes del tema que haguessin tret llibres sobre el meu tema i amb les quals pogués contactar.

Al cercar la informació és important que sàpiga trobar el que realment busco, prescindint així de la informació que per molt que sigui interessant no vagi del tot relacionada amb el meu tema. Per una banda, l'aspecte principal sobre el qual haig de buscar documents són per una part qualitats, habilitats i competències professionals dels docents, a més a més de la seva funció i per altre banda la feminització de la professió docent, introduint-me així en el feminisme.

Un cop hagi assolit tota la informació que necessiti o en un principi trobi necessària començaré a redactar la part teòrica del treball, on em centraré amb les funcions tant de l'escola com del professorat, les competències d'aquests, el rol de la dona a la societat i la feminització de la professió docent. A més a més, en el meu treball hi ha un apartat que en un principi solament està estipulat en el treball de camp, que són els records dels antics alumnes que tenen dels professors, de que s'en recorden més. Aquest treball serà realitzat amb gent de totes les edats, tot i que en principi m'havia de centrar en un període d'edat concret.

Mentre vagi realitzant la part teòrica, paral·lelament duré a terme una part del treball de camp, les enquestes i entrevistes. Aquestes seran una part molt important del meu treball i mitjançant les quals vull complementar la part teòrica arribant al final a una possible resposta a la hipòtesi formulada. Al ser una part tan important del treball buscaré persones que estiguin qualificades i socialment reconegudes en aquests temes i amb les quals em sigui possible contactar.

L'altre part del treball de camp realitzat paral·lelament són les enquestes. En aquest aspecte, i com que vull assolir un grau de seriositat en aquestes, el nombre d'enquestes que aspiro a fer és força elevat, ja que vull assolir un total de 150 enquestes contestades. Per obtenir-les em centraré amb la població de Granollers i els seus voltants, com la Roca del Vallés, Cardedeu, Llinars del Vallés, entre d'altres. A més a més, sempre s'ha de tenir en compte la família i els amics alhora de contestar enquestes, que són un ajut sempre excepcional.

Després d'obtenir les enquestes i les entrevistes m'encarregaré del buidatge d'aquestes, buscant així els trets més importats que trobi i que hem serveixin per respondre la hipòtesi inicial.

Un cop hagi extret el resultat de les entrevistes i de les enquestes, i tingui la part teòrica pràcticament acabada, vull dur a terme alguns petits grups de debat, és a dir, agafar alguns mestres de diferents àmbits, ja sigui primària, infantil, especialitzats en música,

educació física entre d'altres i realitzar unes preguntes sobre les quals ells donin la seva opinió i debatin entre ells, sense jo intervindre. Aquest plantejament el realitzaré a dues o tres escoles i un cop finalitzat també n'extrauré unes conclusions que espero que em serveixin també per aconseguir una resposta el màxim precisa de la hipòtesi.

Després d'això, només hem quedarà donar els últims retocs del meu treball i escriure les dificultats que m'he trobat per realitzar-lo i el que he après d'ell, arribant així al meu treball definitiu, el que hauré de defensar davant un tribunal després de les vacances de Nadal.

4. Hipòtesi

La hipòtesi escollida per el meu treball és la següent: ***“A l'ensenyament en general i a l'etapa d'educació infantil en particular la feminització de la professió respon als valors i rols assignats a les dones en el nostre context cultural.”***

4.1. Predicció de la hipòtesi

Al formular aquesta hipòtesi i sota el meu punt de vista podem obtenir dues possibles solucions o resultats.

La primera d'elles és: el fet de que la professió estigui feminitzada, parlant així de una presència quasi nul·la d'homes, sobretot en l'etapa de 0 a 6 ve provocada com molt bé dic a la hipòtesi per una associació d'uns valors i rols a la dona, creant així una societat on la desigualtat a l'hora d'aconseguir feina preval sobre la tant mencionada igualtat en la nostra societat.

La segona resposta que puc obtenir sota el meu punt de vista és: el fet de la quasi nul·la presència d'homes ve determinat per un desprestigi de la professió en èpoques passades, cosa que abocava a les dones a realitzar aquesta professió parlant així de sous baixos i una reputació no molt bona.

I ara sota el meu punt de vista, la resposta a la meua hipòtesi, i pot ser equivocada, ve determinada per el primer factor, el que ens diu que uns determinats valors i qualitats per tractar amb nens són associats amb la figura de la dona, ja que al llarg de la història sempre s'ha dit que la dona està més capacitada per tirar endavant la família i la casa.

5. La persona, el mestre

5.1. Fer de mestre

Segons Pilar Benejam i Arguimbau en l'obertura de la guia per el professorat novell, “*Comencem bé*”, portada a terme per la generalitat de Catalunya i el departament d'educació, diu que fer de mestre a peu de classe obliga a prendre decisions, passant de la teoria a la pràctica. És un constant anar i venir de la reflexió a l'acció, pensant sempre en el més convenient per els alumnes, el que realment importa per el mestre.

El mestre que realment val, sap que fer en cada situació, i no s'ha d'oblidar que on el docent aprèn a realitzar les seves funcions no és cap altre lloc que a la classe amb el contacte amb els infants. Quan parlem de fer de mestre ens referim a les circumstàncies portades a terme dins les quatre parets de l'aula on tot gira al voltant del nen el qual has d'acompanyar en el seu camí.

Fer de mestre significa donar el suport i la seguretat a l'alumne que tens dins l'aula. Se'ls ha d'ensenyar a compartir i a col·laborar, ajudar-los perquè en un futur siguin persones amb capacitat de pensament, solidàries i cíviques.

“Ser un bon mestre o una bona mestra no és un estat sinó una aspiració, perquè un bon professional de l'educació sap que no sap prou ni d'allò que ensenya, ni de com ensenyar, ni de com contribuir al benestar dels seus alumnes, ni de com cal organitzar els centres i formar equips, ni de com treballar amb els pares, ni de com inserir-se en el context social de l'escola. Diria, però, que és una ignorància sàvia, perquè els mestres entenem que cal ensenyar ara i aquí per a un futur incert; sabem que hem d'assumir aquesta inseguretat i continuar aprenent i reflexionant a mesura que canvia el coneixement i la societat.”

“Fer de mestre no és fàcil...cal tenir present que la confrontació entre la ignorància i el saber, la llibertat i el domini, la igualtat i la discriminació, l'esperança i el derrotisme, la cooperació i la competència han existit sempre, i fins ara no hem viscut la victòria total de cap de les opcions. Els mestres que volem un model de societat basada en el saber, la llibertat, la igualtat, l'esperança i la cooperació no tenim altre camí que col·laborar en un projecte comú i disposar-nos a treballar i a seguir endavant. Ja s'ha dit: els mestres som gent de camí perquè, quan pensem en els nostres alumnes, sempre veiem la saviesa, la bondat i la bellesa al seu horitzó.”

Comencem bé
Pilar Benejam

Apart d'aquest fragment de la guia per el professorat novell, a continuació us adjuntaré el text d'un fragment de la pel·lícula “*lugares comunes*”, interpretat per Federico Luppi, actor argentí de gran èxit mundial, ja que il·lustra molt bé el paper del mestre, el que ha de fer i el que significa aquesta professió.

"Me preocupa que tengan siempre presente que enseñar quiere decir mostrar. Mostrar no es adoctrinar, es dar información pero dando también, enseñando también, el método para entender, analizar, razonar y cuestionar esa información.

Si alguno de ustedes es un deficiente mental y cree en verdades reveladas, en dogmas religiosos o en doctrinas políticas sería saludable que se dedicara a predicar en un templo o desde una tribuna. Si por desgracia siguen en esto, traten de dejar las supersticiones en el pasillo, antes de entrar en el aula. No obliguen a sus alumnos a estudiar de memoria, eso no sirve. Lo que se impone por la fuerza es rechazado y en poco tiempo se olvida. Ningún chico será mejor por saber de memoria el año en que nació Cervantes. Póngase como meta enseñarles a pensar, a que duden, a que se hagan preguntas. No los valoren por sus respuestas. Las respuestas no son la verdad, buscan una verdad que siempre será relativa.

Las mejores preguntas son las que se vienen repitiendo desde los filósofos griegos. Muchas son ya lugares comunes, pero no pierden vigencia: ¿Qué...?, ¿Cómo...?, ¿Cuándo...?, ¿Dónde...?, ¿Por qué...?. Si en esto admitimos, también, eso de que "la meta es el camino", como respuesta no nos sirve. Describe la tragedia de la vida, pero no la explica. Hay una misión o un mandato que quiero que cumplan. Es una misión que nadie les ha encomendado, pero que yo espero de ustedes, como maestros, se la impongan a sí mismos: despierten en sus alumnos el dolor de la lucidez. Sin piedad. Sin límites."

Després de veure la pel·lícula, recomanada al "Va de mestres", el fragment em va impactar, ja que en ell hi veig reflectida el que significa ser mestre, com molt bé la cita expressa: adoctrinar no és ensenyar i aprendre de memòria no és ensenyar, per tant un mestre ha de despertar l'interès a conèixer i aprendre de l'alumne, els ha de despertar del seu món de color blau i rosa, on tot és perfecte, ensenyant-los a pensar.

En definitiva fer de mestre i ser mestre significa tenir un cert projecte de transformació social i personal.

"Ser professor és sinònim de ... :

... Pensar que ja ho tens tot fet o pesar que tot ho tens per fer.

... Tenir una diària jornada de treball amb temps per tot o tenir una jornada de treball amb temps per res més.

... Ensenyar allò que cal aprendre o aprendre a ensenyar.

... Repetir-se any darrera any o renovar-se dia a dia.

... Treballar per a tu o treballar per als altres.

... Conformar-se amb lo que hi ha o lluitar per allò que no hi ha.

... L'avui acaba demà o el demà comença avui.

... Mirar enrere el camí recorregut o mirar endavant a l'horitzó.

... Pensar que en educació ja està tot inventat o reinventar-la cada dia.

... Estancar-se amb les teves forteses o progressar en les teves debilitats."

Aquesta comparació entre el que ha de fer i el que no ha de fer un mestre ha estat extreta d'un bloc docent anomenat *tres és companyia* i realitzat per l'Artur. Està clar que el que ha de ser un mestre està vinculat a la segones parts de les frases. No es pot deixar que l'anomenat professor cremat sortí a la llum i s'ha de realitzar la professió amb la màxima motivació.

a) Coneixements, capacitats, habilitats, competències professionals i valors

Una de les moltes preguntes que em formulo quan parlem de coneixements, capacitats, habilitats, competències professionals i valors, és el significat de cada paraula, les diferències entre elles. És per això que he fet una recerca per poder definir i mostrar que veritablement aquestes paraules tenen diversos significats i no és poden utilitzar com a sinònims, com passa sovint.

Cercant les quatre definicions, coneixements, capacitats, habilitats i valors que al gran diccionari de la llengua catalana puc trobar, els resultats que s'aproximen més a l'àmbit al qual em refereixo jo, són els següents:

- **Coneixement:** Acció de conèixer, en quan conèixer és formar-se o tenir una imatge més o menys completa d'algú o alguna cosa.
- **Capacitat:** Aptitud, disposició o suficiència per a fer alguna cosa.
- **Habilitat:** Qualitat d'hàbil, sent hàbil aquell capaç de qualsevol cosa.
- **Valor:** Qualitat o conjunt de qualitats que fan que una persona o una cosa sigui preuada, valgui.

En temes educatius buscar unes definicions al diccionari, personalment no penso que sigui la millor opció per això m'adreço al llibre "*Mediación y evaluación educativa*" dels autors Joan Mateo i Francesc Martínez, per definir els conceptes anteriors.

" Cuando alcanzamos la comprensión de un saber desde su lógica interna, la que permite seguir profundizando en su construcción y desarrollo, decimos que hemos alcanzado el dominio o adquisición de un **conocimiento**.

Cuando relacionamos este conocimiento concreto con un contexto de realidad y ampliamos nuestro campo cognoscitivo entendiendo e interpretando el conocimiento en función de la realidad con la que se relaciona, nos hallamos frente a una **capacidad**.

Cuando esta capacidad se manifiesta y permite la aplicación del conocimiento sobre una realidad específica para su transformación, estamos situados en el dominio de las **habilidades**.

Cuando una realidad compleja exige seleccionar entre el universo de conocimientos, capacidades y habilidades relacionadas con dicha realidad, aquellas que se requieren para su comprensión y transformación nos encontremos frente a una **competencia**. Su desarrollo en la persona exige no tan sólo capacidad de gestión global de las mismas sino también un cierto grado de conjunción con determinadas actitudes y valores personales."

Les competències professionals són el conjunt de coneixements i aptituds que un necessita realitzar amb l'actitud necessària per desenvolupar amb èxit la feina corresponent al lloc ocupat.

Aquestes competències són agrupades de diferents formes segons l'autor el qual segueixis. Segons Salvador Solé, les competències professionals necessàries per exercir la funció docent són sis, les quals es regeixen de la següent manera;

- **Competències cognitives:** Totes les competències relacionades a continguts de la matèria, és a dir, coneixement de l'especialitat i habilitat en l'ús de les tècniques.
- **Competències metacognitives:** Competències relacionades amb el coneixement i l'habilitat en l'ús de tècniques, recursos didàctics i mètodes docents desenvolupant així processos d'ensenyament i aprenentatge.
- **Competències comunicatives:** Necessitat que tenen els docents de dominar les tècniques i mitjans d'expressió escrita, verbal i corporal, transmeten així el missatge amb seguretat i fluïdesa, facilitant l'aprenentatge als estudiants.
- **Competències gerencials:** Tot el relacionat amb la capacitat d'organització, és a dir, la planificació del temps, el coneixement de les normes, entre d'altres àmbits organitzatius.
- **Competències socials:** Capacitats de treballar en equip, atendre a totes les persones i participar de manera activa a la comunitat educativa del centre.
- **Competències afectives:** Competències relacionades amb les aptituds de intel·ligència emocional, que són les següents:
  - Conèixer les pròpies emocions
  - Conduir les emocions, és a dir gestionar i compartir els sentiments.
  - Capacitat d'auto-motivació
  - Capacitat empàtica
  - Conduir les relacions, sabent actuar envers les relacions dels companys o els infants.

Un altre dels autors que classifica les competències del professorat docent és Miguel Angel Zabalza, tot i que en aquest cas, les classifica segons les competències necessàries per un professor universitari. Aquesta classificació la podem trobar en el llibre "*Competencias docentes del profesorado universitario: calidad y desarrollo profesional*".

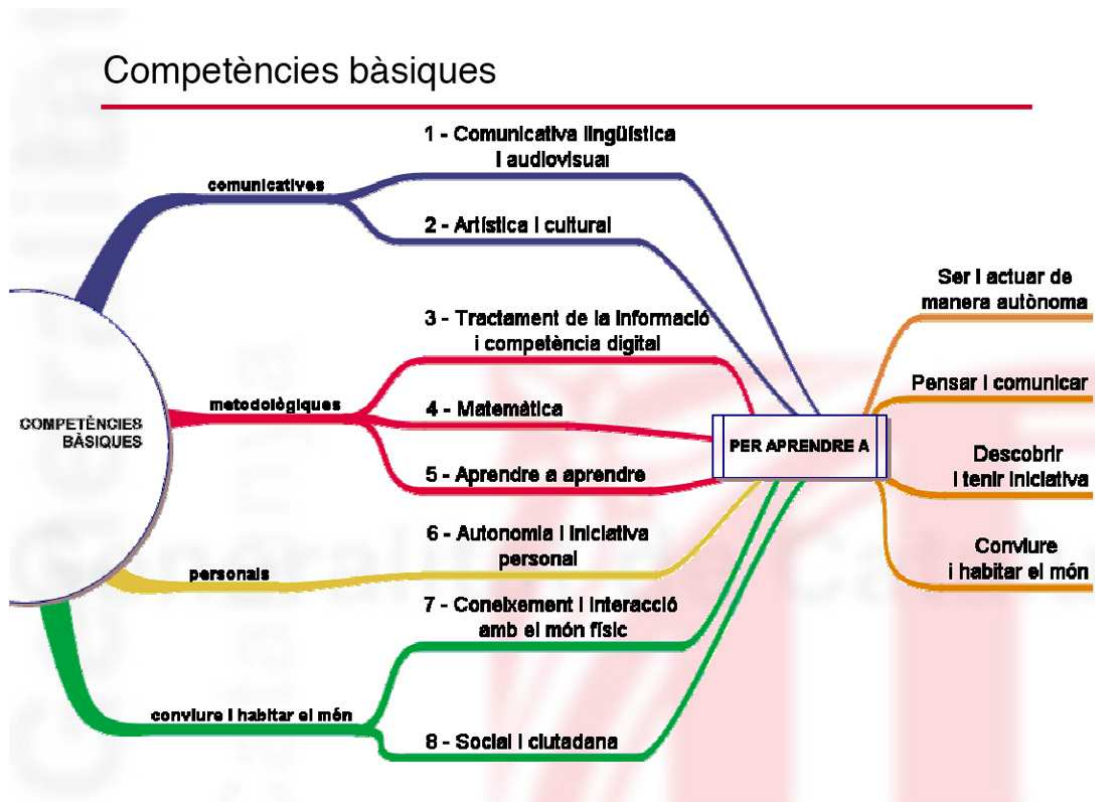
Miguel Angel Zabalza, professor universitari de l'universitat de Santiago de Compostel·la, fixant-se en el model anglès, ens parla de dos tipus de professors segons les seves competències.

Primerament i fent un breu resum, ens parla del professor competent, que és aquell que domina l'organització i planificació, la comunicació, les relacions interpersonals, és a dir, la relació amb els alumnes, la capacitat de guiar-los i per últim les avaluacions.

I l'altre grup és el format per el professorat amb un nivell d'excel·lència, que es diferencien dels altres per dominar perfectament els àmbits anteriors i alhora és reflexiu amb la pràctica docent i manté un control dels seus mètodes, innova i utilitza una diversitat de metodologies important, dissenya currículums, és a dir, nous plans, noves carreres i per últim és un líder de grups docents.

Aquest seguit de competències necessàries en un mestre ens avoca a parlar de les competències que són requerides als alumnes al finalitzar la seva etapa d'educació infantil i primària. Moltes de les qualitats demanades en un docent són amb la finalitat que al cap dels anys els infants sortint amb el nivell mínim obligat.

Les competències de l'alumne són ordenades de la manera següent:

En l'esquema anterior podem veure les competències bàsiques les quals els nens han d'assolir. Els encarregats de portar a terme la funció docent, han d'enfocar les seves classes per tal d'aconseguir que l'alumnat sàpiga identificar els problemes, identificar la informació que realment necessita per resoldre'l, saber escollir l'esquema d'actuació més adequat per solucionar el problema i per últim dur a terme correctament el pla d'actuació escollit.

Les principals habilitats requerides per aquesta professió són la creativitat, és a dir, la capacitat de ser original, innovador, descobridor i inventor, les habilitats per investigar, el pensament divergent, aquell que permet obtenir més d'una resposta correcta a una determinada pregunta, la capacitat analítica, aquella que ens permet descompondre un tot en parts, establir les relacions existents entre les parts i relacionar símptomes amb causes. A més a més, per realitzar la funció docent també és demanat tenir una elevada capacitat de treballar amb grup, sent una persona interdisciplinària, tenir la capacitat de treballar amb persones de diferents disciplines i alhora sabent trobar una informació útil tot i que directament no l'estiguessis buscant.

En quant a capacitats, les principals capacitats que ha de tenir un bon professor són:

- Capacitat d'investigar;
- Capacitat de superació;
- Capacitat de treballar amb grup;

I per últim, tots tenim al cap els valors els quals ha de transmetre el mestre. Aquests com més endavant explicarem de forma amplia, són els valors marcats per la llei, els valors democràtics, com són la tolerància, respecte, honestat, força de voluntat, llibertat, igualtat entre molts d'altres.

En resum podem dir que respecte les qualitats, habilitats i competències professionals que ha de tenir un professor, que totes aquestes neixen i es busquen amb la finalitat de assolir les competències bàsiques primer i després assolir un grau de maduresa per la edat en la qual es troba l'infant.

5.2. Funció social de l'escola

Realment podem afirmar que l'escola té una o un conjunt de funcions socials adquirides i que és indispensable que les porti a terme? Per poder contestar aquesta pregunta hem centrat amb les dues lleis que regeixen l'educació aquí a Catalunya, la LOE, llei orgànica d'educació, i la LEC, llei d'educació de Catalunya, que és l'aplicació de la LOE a Catalunya.

Abans de centrar-me amb el present, vull fer un petit retrocés cap al passat i analitzar quines eren les funcions socials de l'escola quan aquesta va néixer. La primera llei d'educació que trobem en el panorama espanyol és una llei data de 1857 anomenada llei Moyano, formalitzada per Claudio Moyano, l'artífex de l'educació actual. Aquesta llei va estar vigent 123 anys.

Aquesta llei va ser feta uns anys més tard de que a França hi hagués la revolució francesa, on van aparèixer uns ideals, i uns valors indispensables en la societat. Aquests valors eren: llibertat, fraternitat i igualtat.

Tot i que l'educació va néixer de la necessitat de transmetre els valors de la Revolució Francesa, mirant les lleis educatives que hi han hagut al llarg del temps al nostre país,

trobem que no sempre s'ha dut a terme aquest objectiu amb el qual va sorgir l'educació.

Com he dit anteriorment la primera llei que trobem a Espanya, és la llei Moyano, aprovada per la totalitat dels partits polítics el 1857. Aquesta llei va néixer amb la finalitat i funció de solucionar els problemes que tenia Espanya en aquells moments, ja que un 75% de la població era analfabeta.

Aquesta llei es regia per la uniformitat i la secularització, que va significar que l'estat i l'església es van començar a separar, és a dir, que a mesura que van anar passant els anys el poder de la religió va anar influint cada cop menys a la societat, tot i això no significava res pejoratiu cap a la religió.

La llei Moyano va ser revolucionària amb l'aspecte econòmic, ja que per qui no podia pagar els estudis als seus fills l'educació primària era de caràcter gratuït, aportant així una llibertat i igualtat que amb altres aspectes perdien, ja que també està explicat en aquesta llei que els nois i les noies havien de realitzar assignatures diferents, sent les noies les que feien matèries relacionades amb netejar, cuidar els petits de la família entre d'altres, mostrant una clara educació sexista en aquella època.

Ja tornant a l'actualitat després d'haver vist els inicis de les lleis educatives a Espanya, ens centrem amb la LOE i La LEC.

La LOE va ser aprovada l'any 2006 amb els vots afirmatius del PSOE (Partit Socialista Obrer Espanyol), CIU (Convergència i Unió), ERC (Esquerra Republicana de Catalunya), PNB (Partit Nacionalista Basc), ICV, CC (Coalició Canària) i EA (Eusko Alkartasuna) i amb els vots en contra de PP (Partit Popular) i l'abstenció de IU (Izquierda Unida), BNG (Bloc Nacionalista Galleg) i NB (Naforra Bai), i va ser publicada el dia 4 de maig de 2006 al bolletí oficial de l'estat.

La LOE té un seguit de principis bàsics els quals no es poden ignorar. Aquests principis tan marcats a la llei són els tres següents:

“El primero consiste en la exigencia de proporcionar una educación de calidad a todos los ciudadanos de ambos sexos, en todos los niveles del sistema educativo. Al mismo tiempo, se les debe garantizar una igualdad efectiva de oportunidades, prestando los apoyos necesarios, tanto al alumnado que lo requiera como a los centros en los que están escolarizados.”

“El segundo principio consiste en la necesidad de que todos los componentes de la comunidad educativa colaboren para conseguir ese objetivo tan ambicioso. La combinación de calidad y equidad que implica el principio anterior exige ineludiblemente la realización de un esfuerzo compartido...El principio del esfuerzo, que resulta indispensable para lograr una educación de calidad, debe aplicarse a todos los miembros de la comunidad educativa.”

“El tercer principio que inspira esta Ley consiste en un compromiso decidido con los objetivos educativos planteados por la Unión Europea para los próximos años...la Unión Europea y la UNESCO se han propuesto mejorar la calidad y la eficacia de los sistemas de educación y de formación, lo que implica mejorar la capacitación de los docentes, desarrollar las aptitudes necesarias para la sociedad del conocimiento, garantizar el acceso de todos a las tecnologías de la información y la comunicación, aumentar la matriculación en los estudios científicos, técnicos y artísticos y aprovechar al máximo los recursos disponibles, aumentando la inversión en recursos humanos. En segundo lugar, se ha planteado facilitar el acceso generalizado a los sistemas de educación y formación, lo que supone construir un entorno de aprendizaje abierto, hacer el aprendizaje más atractivo y promocionar la ciudadanía activa, la igualdad de oportunidades y la cohesión social. En tercer lugar, se ha marcado el objetivo de abrir estos sistemas al mundo exterior, lo que exige reforzar los lazos con la vida laboral, con la investigación y con la sociedad en general, desarrollar el espíritu emprendedor, mejorar el aprendizaje de idiomas extranjeros, aumentar la movilidad y los intercambios y reforzar la cooperación europea.”

A més a més, tot i no ser un principi fonamental marcat a la LOE, aquesta també ens explica què és l'educació i perquè ha de servir. En aquest àmbit la llei és clara i contundent i diu el següent:

“La educación es el medio de transmitir y, al mismo tiempo, de renovar la cultura y el acervo de conocimientos y valores que la sustentan, de extraer las máximas posibilidades de sus fuentes de riqueza, de fomentar la convivencia democrática y el respeto a las diferencias individuales, de promover la solidaridad y evitar la discriminación, con el objetivo fundamental de lograr la necesaria cohesión social.

Además, la educación es el medio más adecuado para garantizar el ejercicio de la ciudadanía democrática, responsable, libre y crítica, que resulta indispensable para la constitución de sociedades avanzadas, dinámicas y justas.”

Tot i ja haver citat els tres principis bàsics i fonamentals que esmenta la llei en el seu preàmbul, en l'article 1 d'aquesta trobem un apartat anomenat *principios* el qual exposa el següent:

“El sistema educativo español, configurado de acuerdo con los valores de la Constitución y asentado en el respeto a los derechos y libertades reconocidos en ella, se inspira en los siguientes principios...”

- Qualitat d'educació per a tothom, independentment de les condicions i circumstàncies de l'alumne.
- Equitat, que inclou la igualtat d'oportunitats, la no discriminació, i el fet que l'educació funcioni com a element compensador de les desigualtats personals, culturals, econòmiques i socials.
- Transmissió de valors que afavoreixin la llibertat de la persona, la responsabilitat, la

solidaritat, la tolerància, la igualtat, el respecte i la justícia, en definitiva educant els alumnes sota uns valors democràtics.

- Flexibilitat en l'educació, que significa poder adequar aquesta a les determinades necessitats dels alumnes.
- Orientar educativament i professionalment a l'alumne, formant-lo de manera personalitzada, cosa que li garanteixi una educació integral en coneixements i valors.
- Motivar els alumnes, i treure d'ells el seu màxim esforç ja sigui individual o col·lectiu, integrant a alumnes, famílies, professors, centre docent, administració, institucions i el conjunt de la societat en general.
- Participació de la comunitat educativa en l'organització, el govern i el funcionament dels diversos centres docents.
- Educar per la prevenció de conflictes i per una resolució pacífica d'ells, en definitiva educar en la no violència en tots els àmbits de la vida, ja sigui familiar o social.
- Desenvolupament de la igualtat de drets i oportunitats fonamentant la igualtat efectiva entre dones i homes.
- La consideració de la funció docent com un factor essencial en la qualitat de l'educació.
- Foment i promoció de la investigació, experimentació i innovació en l'educació.

La LOE marca que aquestes funcions són realitzades amb un objectiu marcadament exposat del qual en destacaré una.

“La educación en el respeto de los derechos y libertades fundamentales, en la igualdad de derechos y oportunidades entre hombres y mujeres y en la igualdad de trato y no discriminación de las personas con discapacidad.”

Partint de la LOE, a Catalunya va néixer la LEC, la llei d'educació de Catalunya aprovada l'any 2009, per CiU, PSC, ERC i ICV, només amb els vots en contra del PP, que a més a més van presentar un recurs davant el tribunal constitucional.

La LEC al esdevenir de la LOE, parteix d'uns principis bàsics quasi iguals, només trobem alguna variació amb temes com la cultura i la llengua catalana. En el preàmbul de la LEC trobem un paràgraf molt important i que mai s'ha d'oblidar, que és el següent que citaré a continuació, on es pot veure el que realment un educador ha de portar sempre en ment quan entra en aquesta professió.

“L'educació és, doncs, la porta obligada a la realització personal i al progrés col·lectiu; és la palanca que fa possible la superació dels condicionants personals, socials, econòmics i culturals en origen; és la clau de les oportunitats per a superar les desigualtats i per a descobrir i aprofitar tots els talents de la societat.”

Les coses que canvien i són modificades a la LEC o apareixen sense tenir cap precedent a la LOE són les següents:

“El conreu del coneixement de Catalunya i l'arrelament dels alumnes al país, i el respecte a la convivència.”

En aquest fragment podem veure com al ser una llei pertinent a Catalunya, es demana a l'educació que transmeti una sèrie de actes típics catalans, és a dir, que transmeti la cultura catalana.

A més a més, la LEC demana a l'escola que eduqui en el respecte i el coneixement del propi cos, fomentant la pau i el respecte als drets humans.

En definitiva, l'escola ha de portar moltes tasques a terme per la societat, tot i que destacaríem el fet d'haver d'educar els alumnes amb els valors democràtics, buscant així que aquests valors mai es perdin i sempre estiguin presents en tots els individus de la societat. És a dir, les lleis busquen una millora i un complet desenvolupament de les capacitats dels alumnes, una educació respectuosa amb els drets i les llibertats fonamentals (igualtat de gènere i la no discriminació), el creixement de l'infant dins la tolerància, la responsabilitat i l'esforç. La formació per la pau, el respecte als drets humans, la cohesió social i la solidaritat entre pobles. En resum, aquesta educació està fonamentada per crear “*personetes*” autònomes i respectuoses, que facin bandera dels ja esmentats valors democràtics.

5.3. Funció social del mestre

Si l'institució escolar té unes determinades funcions molt importants per la societat, el professorat docent també ha de dur a terme unes funcions que apareixen degudament marcades a la llei, ja sigui la LOE o més concretament a la LEC.

La LOE, la llei orgànica d'educació, en el seu apartat 3, ens tracta el professorat i les funcions que ha de dur a terme. El primer element explicitat en aquest article és la funció del mestre com a programador de les àrees i matèries que ha de realitzar i la posterior explicació als alumnes. També se li demana l'avaluació del procés d'aprenentatge del alumnat, així com l'orientació educativa acadèmica i professional de tots els alumnes amb col·laboració de totes les persones del centre educatiu.

A més a més de les anteriors funcions, la llei exposa moltes més funcions socials que ha de dur a terme la figura del professor, com poden ser la promoció, organització i participació en les activitats realitzades dins o fora del centre, programades per ell. Té l'obligació de subministrar informació periòdicament a les famílies sobre com avança l'aprenentatge del infant.

Per últim, els professors segons la llei també tenen el deure de coordinar tot tipus d'activitats docents, participar en elles i en les investigacions i experimentacions que lluiten per una millora continua dels processos d'aprenentatge.

La LOE també diu el següent:

“La tutoría de los alumnos, la dirección y la orientación de su aprendizaje y el apoyo en su proceso educativo, en colaboración con las familias.”

“La atención al desarrollo intelectual, afectivo, psicomotriz, social y moral del alumnado.”

“La contribución a que las actividades del centro se desarrollen en un clima de respeto, de tolerancia, de participación y de libertad para fomentar en los alumnos los valores de la ciudadanía democrática.”

Aquests tres articles citats a continuació són, sota el meu punt de vista, els tres aspectes clau que ha de fer un mestre per desenvolupar bé la seva feina, és a dir, que són les funcions que han de realitzar més curosament.

Segons la LEC el professorat docent té un seguit de funcions de obligat compliment. El primer que deixa ben clar la llei és que aquest professorat són professionals els quals la seva principal responsabilitat és la del procés educatiu. Aquesta responsabilitat la trobem especificada en el article 104, on són inclosos la transmissió de coneixements i valors.

En l'article mencionat anteriorment ens defineix els mestres i professors com els agents principals del procés educatiu en els centres, on les seves principals funcions són les que explicarem a continuació:

- Aquests mestres han de seguir el currículum, programant i impartint l'ensenyament en les especialitats i matèries determinades en ell.
- Han d'exercir la tutoria del alumne i orientar-lo en el seu aprenentatge, mantenint un contacte periòdic amb les famílies, informant-los del seu procés d'aprenentatge i cooperació.

A més a més, no només podem definir totes les funcions del mestre respecte la societat mirant la llei. Moltes funcions que realitza aquest que no estan directament estipulades a la llei, ja que una de les principals funcions del mestre no està explicitada. Aquesta és la d'acompanyar l'alumne en el seu camí, en el qual va madurant. Ser mestre no significa evitar que l'alumne cometi l'error sinó ajudar-lo i donar-li consells després de que l'hagi comès. És a dir, educar vol dir obrir les portes, vol dir acompanyar i vol dir ajudar a aprendre què val la pena saber i ser. No vol dir rentar-se les mans davant els problemes dels altres.

Tenim altres funcions que definim sense mirar la llei, ja que considerem que un bon mestre ha de tenir una repercussió sobre aquesta societat, que per molt que determinades coses no vinguin escrites a la LEC s'han de intentar realitzar. Un altre exemple juntament amb el mencionat anteriorment és el que un bon mestre, que senti la seva professió i l'haig escollit perquè sent algú a l'interior que l'encamina a canviar el món és la vessant que fa responsables els mestres de traspassar el món actual als futurs inquilins, o la de fer entendre als petits que tots tenim el dret i l'oportunitat d'equivocar-nos, però d'aquestes se'n ha d'aprendre.

Segons Jacques Delors, polític francès, el tresor de l'educació es fonamenta en quatre eixos, aprendre a conèixer, a fer, a ser i a conviure.

Aquest polític francès postula aquesta teoria ja que considera que el segle en el qual vivim ha portat l'educació i la portarà a haver de suportar una doble exigència de la societat, que l'evocarà ha haver de transmetre de forma massiva i eficaç, un conjunt de coneixements, ja siguin pràctics o teòrics, cada cop més importants que seran la base en la qual es basaran les competències del futur i a més a més, degut a l'augment d'informació l'educació també haurà de ser capaç de definir i donar al infant les orientacions que el permetin entendre els corrents d'informació i saber prescindir dels corrents que no siguin importants

Per complir totes les funcions que li són encarregades a l'educació Jacques Delors com he dit anteriorment, fonamenta l'educació en quatre eixos, aprendre a conèixer, a fer, a ser i a conviure.

- **Aprendre a conèixer:** Tipus d'aprenentatge el qual dóna més importància al fet de dominar els sistemes mitjançant els quals pots obtenir els coneixements que aprendre coneixements de memòria. Això ens porta al aprendre a aprendre, ja que s'ha de saber aprofitar totes les oportunitats que t'ofereix l'educació. Quan parlem d'aprendre a aprendre ens referim a tenir la capacitat d'exercitar l'atenció, la memòria i el pensament, cosa que ens portarà a destapar la nostra curiositat i la conseqüent mostra d'interès per moltes matèries diferents, fet que ens aporta cultura general.
- **Aprendre a fer:** Aquest aspecte dels quatre eixos és el que va més vinculat cap a l'àmbit de la formació professional, ja que és qüestionada com ensenyar a l'alumne a posar en pràctica els coneixements adquirits, com no només aconseguir una qualificació professional sinó una competència que et capaciti per anar per el món i afrontar les situacions a les quals et pots trobar diàriament.
- **Aprendre a ser:** Jacques Delors diu que l'educació ha de formar part del desenvolupament de totes i cada una de les persones en àmbits com el cos i la ment. Aquesta educació ha de donar a l'individu un pensament autònom i crític amb la capacitat de decidir el millor que es pot fer en cada situació.
Aprendre a ser significa donar camp a la nostra pròpia personalitat, donar les condicions a l'individu de treballar amb la suficient autonomia i responsabilitat personal, entre d'altres.
- **Aprendre a conviure:** Per aprendre a viure amb una altra persona al costat l'educació ha d'ensenyar en la diversitat de l'espècie humana i fer que les persones siguin conscients de les diferències i semblances entre elles. A més a més, s'ha de fomentar el sentiment d'empatia, ja que afavoreix a entendre els altres.
Quan Jacques Delors diu aprendre a conviure es refereix al desenvolupament i comprensió del altre i tenir la capacitat de realitzar projectes comuns.

5.4. Vocació o Profesió

Mirant el diccionari de la llengua catalana, ens defineix la paraula vocació com una crida, una aptitud, disposició, inclinació natural a exercir una professió, un art, a estudiar

una carrera, i ens defineix professió com l'acció de professar, declarar obertament la seva fe, la seva creença i la seva opinió. En canvi, en el llibre "Va de mestres" ens defineixen vocació com la necessitat personal de realitzar una tasca i professió com una feina a realitzar.

Després de buscar les pertinents definicions, podem dir que principalment la feina de mestre és una tasca vocacional, com qualsevol altre feina on la principal tasca sigui atendre les necessitats de les persones, tot i que a l'hora acaba esdevenint una tasca professional.

El conjunt de professorat docent, tot i les connotacions negatives que molts cops rep la paraula vocació, no els hi fa por definir la seva tasca com a vocacional, enfrontant-se a la mirada mofeta del receptor i comentaris no gaire afortunats com:

"Deixa't estar de misticismes, allò que ha de ser un bon mestre és un bon professional"

En un inici, quan una persona decideix que vol ser mestre/a, la pregunta per excel·lència és: "I perquè vols ser mestre/a tu?" amb la típica resposta "Perquè m'agraden els nens". Aquesta resposta ens aboca a una bona predisposició per part de la persona però aquesta no es pot quedar amb això i ha de endinsar-se dins el món de la professionalitat, entenent aquesta com la capacitat de reflexionar amb rigor sobre el que pot succeir en una aula.

La vocació ha de ser entesa com el punt de partida, aquella inquietud que en el moment de decantar-te per triar carrera t'empeny a escollir una de les carreres relacionades a l'àmbit educatiu, no com un punt d'arribada. Aquest camí, aquest punt de partida és l'inici d'un camí sempre inacabat, des del qual sempre es pot complir la millora personal i la millora dels alumnes.

El perfil del bon mestre ens demana que aquest tingui vocació per voler canviar el món, fet que el porta a afrontar la tasca d'ensenyar el nen o la nena amb molta il·lusió i entusiasme, atenent a la crida que aquest infant fa demanant ajuda i tenint la capacitat d'acompanyar-lo en aquest camí, no evitant que caigui sinó ajudant-lo després de que ho hagi fet i avançant amb ell/a sense oblidar que hi haurà un moment on el mestre o la mestra s'haurà d'apartar, ja que l'infant podrà avançar sol.

El simple fet d'ensenyar a algun infant que vol aprendre pot ser viscut des de dues perspectives diferents. La primera seria aquella en la qual el mestre es preocupa d'adequar els mitjans per els objectius marcats, enfocant la docència des de la perspectiva tècnica on el saber adquireix el sentit instrumental i l'eficàcia del mètode el criteri fonamental per valorar l'acció educativa d'aquell docent. O bé, vivint la docència de forma més personal, és a dir, acceptant i agafant un compromís més ferm i més propi de la persona, on les activitats diàries aborden més temes que les habilitats tècnic-pedagògiques i la deontologia, branca de l'ètica objectiu de la qual es l'estudi dels fonaments del deure i les normes morals, ja que la totalitat de la persona entra en acció, el docent es manifesta, s'exposa, s'involucra en el que passa al seu voltant i és veu afectat per les coses que passen en ell.

La manera de percebre la docència és diferent a la manera com d'altre gent entén la seva feina, ja que per moltes persones la feina només era o continua sent el mitjà per el qual aconseguen els diners per poder viure, considerant l'activitat, rutinària i insatisfactòria, com un càstig i obligació per poder sobreviure. Tot i això, no podem negar que sempre hi ha hagut gent que ha viscut la docència des d'aquest punt.

Per la majoria de docents la feina és i sempre ha sigut una satisfacció psicològica i moral, amb la motivació afegida d'educar. Això ho podríem enllaçar amb el filòsof grec Aristòtil en una de les seves obres on postulava que el treball es pot considerar una activitat productiva (Poesis), mitjà per aconseguir béns materials o prestigi social, o bé el treball com acció (Praxis), activitat que per si sola conté una dosi de valor, independentment del resultat obtingut.

Així doncs per poder parlar de la docència on la part vocacional predomina sobre la professional, aquesta ha d'estar contemplada des del punt de vista més humà, oblidant els possibles aspectes torturadors de la feina.

Marañón, metge i escriptor espanyol, va arribar a lligar algunes professions com la docència a aspectes purament vocacionals, fent referència a dos aspectes importants referits a ella:

“No basta con sentirse especialmente inclinado hacia la docencia como actividad profesional. La formación es fundamental para poder ejercerla adecuadamente, pero una formación integral en la que las cualidades del carácter o virtudes clásicas han de ir a la par con los conocimientos técnicos o intelectuales.”

“La tarea pedagógica va más allá de las normas institucionales, la deontología y la capacidad técnico-científica. La tarea pedagógica debe ser entendida como proceso vivo de compromiso personal entre el profesor y sus alumnos, eso que parece próximo a desaparecer en brazos de un medio cada vez más corporativo, directivo y tecnificado.”

En la primera part ens parla no només de la importància de la tècnica que un pot assolir estudiant la carrera de magisteri, sinó que fa referència a una formació integral, és a dir, on el caràcter i les virtuts facin de complement al coneixement tècnic. En quan a la segona part de la citació, ens enfoca la docència com alguna cosa més que uns mètodes d'ensenyar, ens enfoca la docència com un compromís personal.

A més a més, podem establir un símil entre l'amor i la vocació, ja com apareix reflectit a molts llocs. No és cert que la realitat de l'amor té un alt component d'esforç i voluntat de continuïtat?

Com diu el sociòleg italià Francesco Alberoni, l'excepcional de l'amor és el que es dona en el moment que neix o comença a néixer l' enamorament, i l'amor és la continua regeneració d'aquest sentiment. Així doncs, les crisis vocacionals, igual que les amoroses poden considerar-se oportunitats de canvi.

Edgar Morín, filòsof i sociòleg francès, postula que l'amor està sotmès a les lleis de la termodinàmica, branca de la física que ens descriu els estats d'equilibri i per això, quan alguna cosa s'instal·la en la vida quotidiana, tendeix a mostrar símptomes de regeneració, el mateix que succeeix amb la vocació, ja que no es pot esperar que romangui incanviable durant el transcurs del temps. Seria anormal no experimentar el cansament o l'apatia després d'una forta decepció.

Tot i això, actualment es parla molt sobre els problemes que podem trobar a la docència, però malgrat això difícilment es poden trobar textos i llibres on es parli de la feina de mestre des de la dimensió vocacional, perdent així l'oportunitat d'aprofitar l'experiència de molts docents.

Com molt bé deia M.Zambrano, filòsofa espanyola;

«Hay cosas de las que preferimos no hablar porque no querernos dejar ver nuestra debilidad, pero al menos deberíamos reflexionar seriamente sobre ellas y, desde luego, escribirlas»

Com anteriorment s'ha dit, és molt difícil trobar llibres que tractin determinats aspectes docents, com poden ser la vocació o el perquè d'un mestre cremat, i el que vol fer nos veure la filòsofa M.Zambrano és la importància de aparcar la por a escriure sobre determinats temes, i aprofitar els coneixements i vivències que un professor ha viscut per orientar un jove que comença, fent més fàcil la feina.

5.5. Dimensió pisco-emocional del fer de mestre

Tothom té clar a què ens referim quan parlem de dimensió pisco-emocional?

La dimensió pisco-emocional es refereix a tot el relacionat amb les emocions. La forma en que interactuen amb la ment, la nostra forma de sentir i actuar.

Aquest concepte és relativament nou, ja que es va començar a valorar fa tant sols unes dècades. Va ser en aquells anys on va aparèixer el concepte de Intel·ligència Emocional com a factor fonamental en l'equilibri i el desenvolupament psicològic de les persones. Fins aquell moment es prioritzava per sobre de tot la Intel·ligència Racional, on es valoraven capacitats cognitives (pensar, raonar, analitzar).

D'intel·ligències per això n'hi ha moltes, com va dir el Dr. Howard Gardner, en trobem fins a set classes; Lingüística, musical, visual-espacial, Kinestètica, interpersonal i interpersonal.

En els nens petits però, en els primers anys d'educació, preval una clara percepció emocional, cosa que significa que tot el que experimenten ho interioritzen i ho acaben convertint en sentiments i emocions.

Aquesta percepció del món els condueix a la ja esmentada Intel·ligència emocional o també coneguda com a intel·ligència del cor, ja que significa saber estimar, comprendre

al company, ser un mateix malgrat les circumstàncies i reaccionar en les situacions difícils emocionalment parlant, ja siguin conflictes, fracassos, separacions o èxits, victòries. En definitiva, la intel·ligència emocional és la capacitat de ser feliç, no deixar-se dominar per l'adversitat, escollir la teva vida i establir relacions amb els altres.

Els mestres tenen un paper molt important en el desenvolupament emocional del infant, ja que en aquestes primeres etapes es cou en bona part el que arribarem a ser, per tant, una de les úniques coses que pot provocar que durant l'adolescència o l'edat adulta el cor estigui incapacitat per ser feliç, és la memòria, molts cops inconscient, de patiments de la infància i la por que resta en el cos com poden ser: por a ser jutjat, ferit, humiliat, refusat o ignorat, por al fracàs, por a l'altre, por a l'amor, en definitiva por a tot el que tingui relació amb altres persones.

Aquests símptomes tenen l'origen a la infància i oculten ferides o fracassos en la comunicació. El ser tímid, i menysprear-se, o al contrari, la super-valoració, són resultats d'una història de sentiments ferits, intencions mal enteses i comportaments mal interpretats.

Per tant, l'únic pecat que mai pot cometre un mestre és malmetre la imatge dels seus alumnes, és a dir ferir-los fins arribar a fer que no creguin en ells mateixos.

A més a més, els mestres han de ser capaços de connectar amb la percepció emocional dels nens/nenes, arribant a comprendre com es senten i com processen tota la informació que els rodeja. És a dir, el mestre s'ha de comunicar amb ells emocionalment, no des de la lògica. Aquest docent ha de conèixer el significat de les emocions dels petits, saber escoltar-los, acceptar-los i ensenyar-los a gestionar les emocions. Per arribar a poder fer això, el mestre ha de conèixer-se a sí mateix, conèixer els seus sentiments i les seves emocions, ja que sinó difícilment podrà ajudar als seus alumnes.

El mestre ha de saber que el sentit de la seva professió és ajudar a entrar al món els nens, fer créixer la humanitat sense oblidar els errors, ja que formen part d'ella. El docent ha de ser responsable d'aquest món i traspasar-lo als que més endavant se'n hauran de fer càrrec i aquesta autoritat empeny a fer el regal més preciós que un pot fer mai, la condició humana. Aquesta transmissió es realitza sense saber quan es recolliran els fruits i qui els recollirà.

Aquesta feina és qüestió ètica i d'art, on la il·lusió, l'optimisme, la insistència, la paciència, la humilitat, l'autoestima, la imaginació, la confiança i l'esperança són indispensables per educar en la responsabilitat, per no rendir-se mai davant les dificultats, saber esperar i confiar en que la solució apareixerà. Un educador no pot acceptar les coses tal i com se li proposen sinó que les ha de sotmetre a un anàlisi que li permeti descobrir les llums i les ombres de la proposta. En definitiva, ha de ser un etern insatisfet.

Els mestres eduquen juntament amb tot el conjunt de la societat que envolta aquell infant. Educar vol dir obrir portes, acompanyar i ajudar a l'infant a aprendre què val la pena saber i ser. Educar no significa rentar-se les mans davant els problemes que puguin aparèixer, tot i que tampoc significa que el mestre o la mestra respongui i resolgui tots i cada un dels problemes que apareixent, sinó que ajuda l'infant a fer front a ells.

A més a més, el mestre té un valor afegit que fa que mai és pugui arribar a substituir la seva feina per la d'una màquina, ja que possiblement aquesta transmetria els coneixements igual que un mestre, però aquesta no té la capacitat de fer asseure un nen a la falda i fer-li veure i notar que estarà al seu costat, que té el dret a equivocar-se.

Com molt bé trobem expressat en una frase del llibre *“Va de mestres”*;

“La classe és un microcosmos, una xarxa intensíssima de relacions. La teva feina serà posar els maons i el ciment necessari per crear un ambient on cadascú pugui aprendre i ho pugui fer a la seva manera”.

Sent així, el nen/a obtindrà la intel·ligència emocional que estem buscant, ja que significarà que aquest mestre escoltarà els seus alumnes, estarà al seu costat i sabrà motivar els infants perquè vulguin aprendre. Farà viure els nens la importància del coneixement i la sensibilitat humana.

El docent els hi ensenya com fer front a la vida a través de les matèries buscant els tres objectius bàsics i primària, saber construir una vida amb sentit, la bondat i la felicitat.

El mestre/a també ha de tenir clar que l'ambient psicològic que rodeja aquell infant influeix d'una forma molt clara sobre el funcionament mental del petit. Per tant, en l'actualitat es pot dir que la societat i la vida han robat els tresors més apreciats dels nens, la llibertat, la instint i la ignorància.

6. Perspectiva de gènere

6.1. Valors (Masculins i femenins)

La primera pregunta que ens formulem tots i cada un de nosaltres és: “Què són realment els valors?”.

Els valors són una guia per el nostre comportament diari. Formen part de la nostra identitat com a persones i ens orienten a actuar d'una determinada manera, conduint-nos d'una forma o altre davant els desitjos i impulsos que sorgeixen en la nostra persona.

Els valors es refereixen a les necessitats humanes i representen uns ideals, uns somnis i unes aspiracions, independentment de les circumstàncies. Són importants pel que són, el que signifiquen i el que representen, no per el que la gent opina d'ells. Per exemple, tu pots ser injust però la justícia continua tenint valor.

Podem parlar de valors universals, valors que des de de que els humans viuen en comunitat orienten el seu comportament i les relacions dels uns envers els altres. Es consideren valors universal: la honestat, la responsabilitat, la veritat, la solidaritat, la cooperació, la tolerància, el respecte i la pau, entre molts altres.

Els valors ens ajuden a procedir segons el que nosaltres podem pensar que està bé o està malament, o expressat d'una altra manera, quan actuem guiats pels valors no esperem res a canvi, ja que la realització d'aquella acció ja ens suposa una satisfacció personal.

Aquesta satisfacció és la que fa que es segueixin uns principis davant qualsevol situació. Els valors ens permeten tenir una personalitat pròpia consistent, tot i que els valors també estan lligats amb l'estat d'ànim, els sentiments i les emocions. Aquests valors que ens serveixen de guia durant determinades situacions s'aprenen des de la infància, i cada nen els hi atorga el seu significat, ja que en aquest s'hi valoren les experiències viscudes.

Durant l'adolescència, aquesta ens guia a uns determinats valors derivats de la necessitat d'experimentar i sentir la llibertat i independència. A mesura que anem creixent aquests valors van orientar-se i adequant-se a les prioritats que van sortint.

Una de les coses de les quals hem de ser conscients quan parlem de valors és que té molta més importància la manera com s'actua que el que es pensa i es diu. La millor forma de mostrar quins són els nostres valors és la forma com actuem.

Els valors que regeixen en la majoria de la societat i el criteri atorgat en ells són canviants, és a dir, varien al llarg de la història i depenen de la persona.

Les crisis de valors no són res més que la pràctica de diferents principis dins el conjunt de la societat. Aquesta no rema en la mateixa direcció i això provoca tensió en molta en el conjunt de la societat.

Si d'una cosa no podem parlar quan ens referim a valors és de gènere, ja que aquests no és poden classificar segons aquest criteri. Els valors no pertanyen a cap gènere determinat.

Vist que no podem classificar els valors segons gènere em trobat un criteri de classificació d'ells, els quals es divideixen en 6 grups:

- **Valors personals:** Els considerats principis indispensables sobre els quals construïm la nostra vida i ens guien per relacionar-nos amb els altres. Barreja de valors familiars i soci-culturals relacionats amb les vivències dels individus.
- **Valors familiars:** Valors que la família determina per bons i dolents. Són determinats per les creences dels pares i amb les quals eduquen els fills. Són transmesos mitjançant qualsevol acte amb la família, per simple que sigui.
- **Valors soci-culturals:** Valors predominants de la societat en la qual vivim. Aquests són canviants durant el transcurs de la història i poden coincidir o no amb els valors familiars i personals.
- **Valors materials:** Aquells que permeten la nostra subsistència. Tenen que veure amb les nostres necessitats bàsiques, com poden ser alimentar-se, vestir-se. Si aquests s'exageren.
- **Valors espirituals:** Importància donada als aspectes no-materials de les nostres vides. Són part de les nostres necessitats biològiques i ens permeten sentir-nos realitzats. Li afegixen sentit a les nostres vides.

- **Valors morals:** Valors que representen les actituds i conductes que una societat determina com indispensables per la convivència, l'ordre i el ben estar general.

6.2. Rols socials i gènere

Els rols o papers socials són un conjunt de normes i pautes de conducta que orienten la relació dels individus amb els diferents membres del grup. Es diu que la importància dels rols socials és que assegurin una certa predicibilitat i estabilitat en les relacions socials. Aquests rols són adquirits mitjançant el procés de socialització. Segons Salvador Giner en el llibre Sociologia el procés de socialització és:

“Procés mitjançant el qual l'individu és absorbit per la cultura de la seva societat i incorporat a aquesta com a membre constituent. Fonamentalment, la socialització consisteix en un aprenentatge; l'individu aprèn a adaptar-se als seus grups i a apropiat-se el llenguatge, les normes, les imatges i els valors.”

El gènere és el sexe en funció dels trets, els rols i les funcions que li són associades culturalment. Aquesta és la definició que trobem en el gran diccionari de la llengua catalana en el seu pretext social.

Els rols de gènere són la forma en que les persones actuen, tant el que fan com el que diuen, que els acaba identificant com a noi o noia. Aquestes característiques són posades d'acord amb la societat, per tant varien molt depenent d'ella.

Els nens/nenes tenen coneixement dels rols de gènere des de ben petits, ja que aquests són inculcats de manera conscient o inconscient pels pares i la família, la religió i la cultura, juntament amb els mitjans de comunicació.

Quan els infants són molt petits, aquests comportaments no se'ls hi dona tanta importància, però quan van creixent van adoptant comportaments que són recompensats, deixant de banda qualsevol possible comportament que els pugui ridiculitzar o fer passar vergonya. Això es veu reflectit amb el tema de les joguines per exemple, ja que als tres anys ja han après a preferir joguines i roba que els hi són apropiats pel gènere al qual pertanyen.

A més a més, s'han de tenir en compte els estereotips, tendència o criteri molt acceptat per el conjunt de la societat excessivament simplista respecte una persona o un grup. Els estereotips anomenats de gènere poden causar un tracte desigual i injust, l'anomenat sexisme.

D'estereotips anomenats de gènere n'existeixen quatre classes:

- Trets de la personalitat: S'espera que la dona sigui més passiva i submissa, m'entres que a l'home se li demana que sigui segur d'ell mateix i una mica agressiu.
- Comportament a casa: Es sol considerar que les dones cuidant millor els nens i en canvi els homes estan més preparats per les reparacions de la casa.

- Feines a fer: Fins no fa molt, l'establert per la nostra societat era que les dones es dedicaven més a secretaria, infermera i els homes a medicina o treballadors de la construcció.
- Aparença física: Les noies han de ser petites en canvi els homes han de ser alts i amb l'espatlla ample.

6.3. Feminització de la professió

Professors d'educació de règim general i especial per sexe.

TOTS ELS CENTRES	DONES	%
1990-91 → 457.253	→ 279.912	→ 61,21
1991-92 → 468.259	→ 288.314	→ 61,57
1992-93 → 469.493	→ 289.860	→ 61,74
1993-94 → 476.071	→ 295.386	→ 62,04
1994-95 → 481.620	→ 299.671	→ 62,22
1995-96 → 483.000	→ 300.209	→ 62,15
1996-97 → 502.392	→ 313.375	→ 62,38
1997-98 → 509.009	→ 319.862	→ 62,84
1998-99 → 527.888	→ 331.028	→ 62,70
1999-00 → 539.361	→ 340.450	→ 63,12
2000-01 → 555.313	→ 353.685	→ 63,69
2001-02 → 566.610	→ 363.326	→ 64,12
2002-03 → 578.781	→ 373.511	→ 64,53
2003-04 → 595.680	→ 387.366	→ 65,03
2004-05 → 611.875	→ 400.146	→ 65,40
2005-06 → 623.644	→ 412.842	→ 66,20
2006-07 → 648.475	→ 433.418	→ 66,84
2007-08 → 673.070	→ 454.810	→ 67,57
2008-09 → 702.093	→ 479.259	→ 68,26
2009-10 → 709.155	→ 486.621	→ 68,62

Aquestes dades ens expressen el nombre de dones i el percentatge d'elles que ocupen els llocs de docents en tots els centres de l'estat espanyol, independentment de l'edat dels infants. Al contemplar des d'educació infantil fins a secundària, veiem que les dades no són tan exagerades, tot i que si que observem que hi ha una tendència a l'alça de la feminització de la professió, sent el darrer any, l'any amb més presència femenina a les aules.

CATALUNYA	DONES	%
1990-91 → 71.270	→ 46.636	→ 65,43
1991-92 → 73.332	→ 48.702	→ 66,41
1992-93 → 74.422	→ 50.244	→ 67,51
1993-94 → 76.504	→ 51.913	→ 67,86
1994-95 → 76.891	→ 52.149	→ 67,82
1995-96 → 77.504	→ 51.988	→ 67,08
1996-97 → 81.394	→ 54.311	→ 66,72
1997-98 → 82.101	→ 55.765	→ 67,92
1998-99 → 83.708	→ 56.989	→ 68,08
1999-00 → 85.609	→ 58.484	→ 68,31
2000-01 → 85.835	→ 59.126	→ 68,89
2001-02 → 86.376	→ 59.876	→ 69,32
2002-03 → 87.668	→ 60.869	→ 69,43
2003-04 → 90.464	→ 63.570	→ 70,27
2004-05 → 93.798	→ 66.482	→ 70,88
2005-06 → 96.519	→ 69.004	→ 72,24
2006-07 → 104.228	→ 75.608	→ 72,54
2007-08 → 109.461	→ 80.091	→ 73,17
2008-09 → 115.600	→ 84.961	→ 73,49
2009-10 → 114.487	→ 84.399	→ 73,72

En aquesta segona taula observem les mateixes dades que en l'anterior, és a dir, el nombre i el percentatge de dones que ocupen la docència, des de educació infantil fins a secundària, però a nivell català.

Observem la mateixa tendència a l'alça de les dones amb l'única diferència que a Catalunya el percentatge és molt més elevat amb comparació a la totalitat de l'estat, ja que estem parlant d'un 73,72% de dones a nivell català enfront a un 68,62 a nivell estatal.

Professors d'educació infantil i primària per sexe

EDUCACIÓ INFANTIL I PRIMÀRIA a l'ESTAT ESPANYOL		
TOTAL	DONES	%
222.624	172.159	77,33

Aquesta taula també ens aporta les mateixes dades que les anteriors però reduint l'àmbit al qual és refereixen, ja que aquestes ens mostren el nombre i percentatge de dones en l'etapa d'educació infantil i primària.

Veiem que excloent l'educació secundària de les dades, el tant per cent augmenta considerablement, ja que a l'estat espanyol ens marca un 77,33% de dones en aquestes edat, mentre que abans trobàvem un 68,62%. Sense comptabilitzar l'edat de 12 a 16 anys trobem un augment de un 8,71%.

EDUCACIÓ INFANTIL I PRIMÀRIA a CATALUNYA		
TOTAL	DONES	%
39.491	32.236	81,63

La taula que ens ensenya el percentatge de feminització docent a Catalunya pateix la mateixa variació que em observat a nivell espanyol, ja que no comptant l'etapa de secundària aquest tant per cent ha augmentat un 7,91%, fent arribar la feminització fins quasi el 82% del total de professorat.

A continuació trobem les dades de professorat docent femení separat per províncies catalanes:

EDUCACIÓ INFANTIL I PRIMÀRIA BARCELONA		
TOTAL	DONES	%
28.849	23.806	82,52

EDUCACIÓ INFANTIL I PRIMÀRIA GIRONA		
TOTAL	DONES	%
4.002	3.271	81,73

EDUCACIÓ INFANTIL I PRIMÀRIA LLEIDA		
TOTAL	DONES	%
2.579	2.013	78,05

EDUCACIÓ INFANTIL I PRIMÀRIA TARRAGONA		
TOTAL	DONES	%
4.061	3.146	75,8

Aquestes quatre taules com he dit anteriorment ens mostren el nombre i el percentatge de dones que ocupen la professió docent a l'edat de educació infantil i primària separada per províncies catalanes. Evidentment per nombre de població observem una gran diferència entre docents a la zona de Barcelona respecte les altres 3 zones.

La zona més feminitzada és la de Barcelona amb un 82,52% de professorat femení, seguit a molt poca distància per la zona gironina amb un 81,73%. La zona menys femi-

nitzada si es pot dir, és Tarragona, tot i que el percentatge arriba a un 75,8% una xifra molt elevada per poder parlar de no feminització.

Proporció d'homes i dones en el col·lectiu docent a Catalunya.

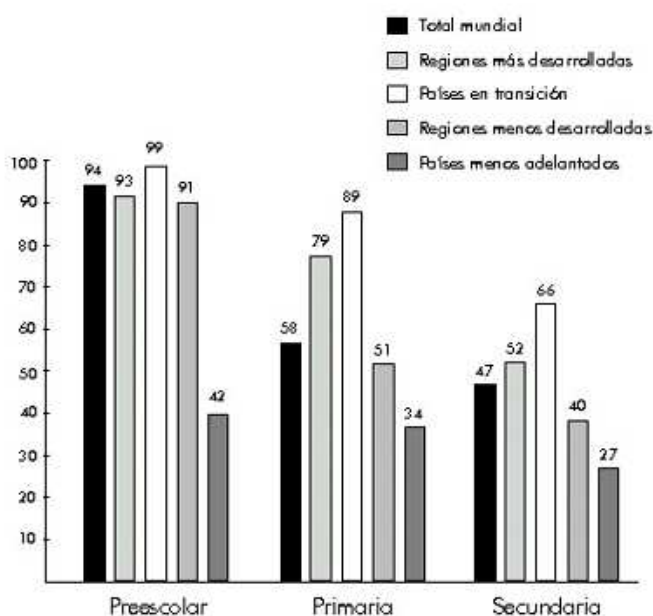
	Educació infantil i primària	Educació secundària
Dones	84,84%	56,61%
Homes	15,16%	43,39%

Font: Estadística d'Ensenyament curs 2006-2007. Departament d'Educació.

Aquesta taula extreta del departament d'educació i datada del curs 2006-2007 ens aporta una interessant comparació entre homes i dones en les etapes d'educació infantil i primària envers a educació secundària.

Observem que les dones són majoria a les etapes dels més petits amb un 84,84% d'ocupació, sent molt diferent al % que trobem a secundària, ja que tot i que les dones són majoria amb un 56,61%, els homes arriben a un 43,39%, una xifra impensable si ens referíssim a educació infantil i primària.

Mujeres dentro del profesorado en 1995 (%)

Fuente: Informe mundial sobre la educación. UNESCO, 1998.

Aquest darrer gràfic és a nivell mundial. Ens mostra el % de dones dins l'ensenyament a nivell de preescolar, primària i secundària.

A més a més, les dades són donades a nivell mundial, regions més desenvolupades, països en transició, regions menys desenvolupades i països menys avançats. Tot i que la font és totalment creïble ja que prové de l'UNESCO, s'ha de dir que el gràfic és una mica antic, ja que data del 1995.

No podem dir que sigui sorprenent però si ens fixem en l'edat de preescolar, possiblement la que més m'interessa, observem que a nivell mundial un 94% dels docents són dones i només baixant un punt, fins el 93% quan ens referim a països desenvolupats. La diferència la

observem entre els països desenvolupats i els països menys avançats, ja que la xifra de dones, ara sí que podem dir, només arriba a un 42%, demostrant clarament que són

països on la dona es queda a casa cuidant dels nens i fent les feines, el que passava aquí a l'estat espanyol fins l'aparició de la *Llei Moyano*. Tot i aquesta comparació el que s'ha de tenir clar és que la qualitat de vida a Espanya en aquells temps era superior que la que actualment tenen al centre de l'Àfrica.

Després de veure les diferents dades que ens parlen del percentatge de dones en les etapes d'educació infantil i primària i afegint-hi a més a més el creixement de les dones a l'etapa d'educació secundària, elevat-se ja fins a un 57%, certament podem parlar de la feminització de la professió docent com una realitat, no com una mera impressió. Si la tendència d'aquests darrers anys continua igual, les dones seran absoluta majoria a les aules de infantil i primària, i d'aquí uns 25 anys a les aules de secundària. Tot i aquest elevat nombre de dones en llocs de docents, una altra cosa molt diferent és qui ocupa els llocs de responsabilitat en escoles i universitats, ja que aquests continuen estan ocupats majoritàriament per homes.

Abans de endinsar-nos amb els principis d'aquesta feminització hem de tenir clar, com diu el catedràtic de Sociologia de la Universitat de Salamanca, Fernández Enguita, que "*la feminització docent és un procés i no un estat*". En aquesta professió les dones s'han guanyat o s'estan guanyant el lloc amb bastant rapidesa, tot i que aquests alts percentatges de docents tenen a veure amb el passat.

Es tracta d'un procés similar al que uns quants anys endarrere va treure els homes de l'economia familiar, de camperols i els va endinsar en el mercat com artesans.

Per explicar això, hem de retrocedir fins la ja esmentada Llei Moyano. Aquesta llei va estar vigent durant més de 100 anys, tot i que no podem dir que fos una llei innovadora, sinó que va ser una llei que consagrava el sistema educatiu ja expressat en el Pla del Duque de Rivas de 1836 i el Pla Pidal de 1845.

Aquesta llei és la que permet l'entrada de la dona en una professió com la docent, però amb unes determinades condicions a nivell econòmic, ja que no estaven equilibrades a les compensacions econòmiques que rebien els homes. En aquell temps hi havia l'expressió "*passes més gana que un mestre d'escola*". Aquest fet es va portar a terme amb el propòsit d'aconseguir una ensenyança no molt cara, ja que aquesta s'anava massificant i requeria una gran quantitat de personal docent.

A part de l'àmbit econòmic, aquesta professió exteriorment sempre s'ha mostrat com una funció domèstica, i per tant tradicionalment femenina, sense oblidar l'estereotip que sempre plana sobre aquesta, portant a la realitat la falsa creença que una dona està més capacitada que un home per realitzar la funció de mestre.

A més a més hi ha corrents de pensament que defensen que l'elevat nombre de dones en aquesta professió també és resultat del fet que és el primer àmbit on elles i els homes poden mesurar les forces de forma equilibrada i aconseguir superar-los.

Actualment però, el tema econòmic no influeix tant en la feminització de la professió, ja que els sous s'han pujat, arribant-se a triplicar i s'han igualat per gèneres podríem dir, no sent menys cert que un professor o professora d'educació secundària cobra més

que un mestre o una mestra d'educació infantil. Aquest increment dels salaris i igualtat en ells es va produir als anys 70.

El corrent de pensament que tracta ara el tema de la feminització de la professió ens parla d'aquesta massificació per part de les dones, com a conseqüència de la gran compatibilitat de la feina amb les responsabilitats familiars i les feines domèstiques, ja que si una característica té l'horari d'un docent són la total compenetració amb l'horari dels menuts de la família.

Tot i això aquest corrent no defensa la presència massiva de dones en aquesta etapa només per l'horari, sinó que defensa la vocació que porta la dona a dins per ensenyar, sobretot a l'etapa dels més petit, una etapa sempre important i que la dona accepta enfrontar-s'hi.

Tot i la corrent de pensament anterior, citant ja l'esmentat Fernández Enguita "el proceso de feminización de la docencia tiene lados positivos y negativos, pero nunca inocentes. Porque la verdadera cuestión de fondo es la resistencia de los hombres a asumir la mitad de las tareas domésticas y las responsabilidades familiares". Cosa que ens porta a concloure que l'home veu la professió com una tasca femenina.

7. Les diferents etapes acadèmiques

7.1. Ser mestre

*Si un fill meu digués un dia:
i ser mestre, què vol dir?
Tal vegada respondria
dient: Ensenyar és servir,
Posar-se a disposició
de l'infant que ho necessita,
desvetllar la vocació
per aprendre n'és la fita.
Que s'estimi la Cultura,
Llengua i Pàtria com sagraus,
tot respecten la natura
Coneixes seveis més grats?*

*Si un fill meu digués un dia:
I tot això és educar?
Tal vegada respondria:
També servir és estimar.
Conèixer com és l'alumne,
comprendre el seu tarannà,
és pilar i és columna
I el basament del demà;
I les virtuts i els defectes,
enlairant o corregint,*

*fan realitat els projectes
I d'amor es van nodrint.*

*Si un fill meu digués un dia:
I tot això és estimar?
Tal vegada respondria
que estimar també és donar.
Si la feina es vol ben feta,
si es cerca la perfecció,
cal una entrega concreta,
cal íntegra donació.
I més en afers lloables
que marcaran un destí
per damunt d'imponderables
I els mestres en saben, sí!*

*Si un fill meu digués un dia:
Cal donar, estimar i servir?
Tal vegada respondria
que també donar és morir.
Dia a dia, hora a hora,
començant a cada instant
Quan un deixeble és fora*

*ocupa el lloc altre infant
Com la flor esdevé fruit
i la llavor engendra vida
tot morint per omplir el buit
el mestre en coneix la mida.*

*Si un fill meu em diu un dia:
De mestre, pare, vull fer!
Tal vegada li diria:
Pare i Mestre m'has fet ser.*

JOAN PUIG

Tot i que anteriorment, al començament del treball ja hi ha un apartat on faig referència al fer de mestre, aquest subapartat és complementari al anterior.

Aquest poema de Joan Puig citat anteriorment reflecteix clarament el que significa ser mestre.

7.2. Educació Infantil

a) Ser mestre de 0-6

Ser professor d'educació infantil és comprometre's a ajudar, a guiar i orientar els infants perquè els processos de canvi que succeïxen al llarg de l'etapa es desenvolupin amb els menors problemes possibles controlant tots els factors, tant els interns com els externs que interfereixen en aquesta etapa del infant.

El mestre/a d'educació infantil ha d'adquirir les habilitats, els coneixements i les aptituds bàsiques per desenvolupar degudament la feina encomanada al docent. Ha de ser creatiu i original, estimulante i promovent la participació activa a les classes. Per altra banda, el procés d'ensenyament-aprenentatge ha de començar sempre tenint en compte el nivell del nen, reforçant els coneixements correctes i modificant els possibles errors. A més a més, ha de tenir la capacitat d'atendre la diversitat, la paciència és indispensable i el comportament i les actuacions portades a terme han de ser altament mesurades, ja que els nens segueixen el model dels adults.

b) Importància de l'etapa

Els nens entre els 0-6 anys experimenten un important desenvolupament de les seves habilitats i motivacions per pensar el que fan, predir el resultat de les seves accions, el llenguatge i record de les vivències, les quals són molt significatives per el seu creixement com a persona.

El nen/a té la necessitat d'explorar, conèixer i actuar en el món que el rodeja, i és mitjançant el contacte amb aquest que els seus coneixements avancen. L'infant necessita prendre decisions, planejar i dur a terme les accions per així controlar l'ambient que l'envolta.

La necessitat de rebre una bona educació i per tant la importància d'aquesta època és el fet que marca i influeix en el seu desenvolupament psicològic, ja que és l'etapa en la qual l'infant presenta canvis en tots els nivells de la seva personalitat.

A més a més, una mala educació en el període d'infantil ens porta a trobar uns resultats acadèmics baixos en nivells superiors, tot i que això no és el problema més important amb el qual ens podem trobar degut a una mala etapa d'educació entre els 0-6 anys, ja que també ens porta a uns resultats més preocupants en les relacions interpersonals i l'acoblament dels infants a nous grups socials fora de la protecció de la casa. Aquest problema es tradueix en un mal comportament i un problema d'adaptació al medi.

En definitiva, una bona educació infantil, atenen les necessitats dels infants ens portaran a desenvolupar nens amb autoestima, amb la capacitat d'adquirir les habilitats i

conductes bàsiques a la seva edat, el que permetrà que s'integrin més fàcilment a grups socials.

c) Complicacions d'aquesta etapa

Una de les principals complicacions en aquesta etapa és la poca col·laboració dels pares, ja que molts d'ells es pensen que els mestres són qui han d'educar els seus fills, cosa que provoca que els mestres i els nens en aquesta etapa tan important per a l'infant no rebin l'ajut necessari de les famílies per complementar les activitats realitzades dins les parets de l'aula.

Aquesta situació ens porta a una sèrie de problemes que ens aboquen a parlar de un desnivell i molta dificultat en els infants per aconseguir un òptim desenvolupament psico-social, ja que l'etapa d'educació infantil és una etapa necessària en la qual es tracten ensenyances que serviran a l'alumne per un futur, ja sigui educatiu o personal. Si un infant es veu abocat a una educació mediocre possiblement la seva vida avançarà de forma mediocre.

Aquests nens que no han rebut el suport necessari de la família creixeran plens de dubtes i confusions que els portaran a cometre molts errors i portar a terme decisions equivocades, on els valors transmesos es veuran afectats de forma negativa convertint aquests nens en adults frustrats.

d) Percepcions d'un mestre

Segons Yolanda Font, mestra d'educació infantil de l'escola Circell a Moja, ser mestre en aquest període significa oferir tot el que tens a dins per aconseguir que els nens vagin contents a l'escola, motivar-los per l'adquisició d'aprenentatges, hàbits i normes.

Ens parla de la socialització ambo els altres, com a principal punt important de l'etapa d'educació infantil, ja que és durant aquesta que els nens han d'aconseguir establir relacions amb els altres infants de forma afectuosa i respectuosa.

I referint-se a complicacions, ens parla de la no implicació de certes famílies en l'educació dels seus fills i per tant creant dificultats tant al mestre i a l'escola com al mateix infant.

7.3. Educació primària

a) Ser mestre de 6-12

Ser mestre a infantil i a primària són professions similars. Ser mestre, concretament a primària, vol dir assumir la responsabilitat d'acollir i acompanyar, mostrant el món a les criatures que tens encomanades. És una professió que atén i està relacionada amb l'ètica més que una professió de tipus tècnic, ja que en aquesta professió s'atenen les necessitats de l'infant.

b) Importància de l'etapa

Durant aquesta etapa es tracta d'aconseguir que els nens i nenes adquireixin les aptituds necessàries per entendre el món on han nascut i on hauran de créixer. Durant aquesta etapa es posen les bases necessàries perquè esdevinguin persones capaces d'intervenir a la societat, aquesta societat que viu en un continuu canvi on els hi ha tocat viure.

A més a més de desenvolupar coneixements, capacitats, habilitats i actituds com poden ser: el saber, saber fer, saber ser i saber estar, els nens i les nenes han d'aprendre com assolir la realització personal i esdevenir amb aquest punt de partida persones responsables, autònomes i integrades en aquesta societat canviant. Si aconsegueixen això significa que s'incorporen a la vida adulta de manera satisfactòria i seran plenament capaços d'adaptar-se a totes i cada una de les situacions que se li poden plantejar a aquest infant al llarg de la seva vida.

Tot això està enfocat a l'assoliment de les competències bàsiques, les podem trobar al punt 5.1.a del treball.

En aquesta etapa, partint de la llei d'educació es demana el següent, per tant en el demanat trobem reflectida la importància d'aquesta etapa.

- *Desenvolupar les capacitats personals i les habilitats socials.*
- *Adquirir i desenvolupar les habilitats i les competències relatives a l'expressió i la comprensió orals, l'expressió escrita i la comprensió lectora, les competències en matemàtiques bàsiques i les competències necessàries per a l'ús de les noves tecnologies i de la comunicació audiovisual.*
- *Desenvolupar la capacitat d'esforç, de treball i d'estudi.*
- *Expressar el sentit artístic, la creativitat i l'afectivitat.*
- *Conèixer els elements bàsics de la història, la geografia i les tradicions pròpies de Catalunya que els facilitin l'arrelament.*

c) Percepcions d'un mestre

Segons la percepció d'Alba Gracia, mestre de primària, ser mestre avarca molt més que el terme ensenyar. Diu que s'ha de ser conscient que durant nou mesos tindràs la missió de fer que una colla de nens i nenes creixin amb uns valors i uns coneixements determinats. Això no només implica que aprenguin a llegir, escriure...sinó que ser mestre és molt més que transmetre uns coneixements. T'has d'implicar per i cada un dels infants de la classe, escoltant-los, observant-los i intentant ficar-te en el seu cap. No serveix només la professió i una bona formació.

Pensa que l'edat que tenen els nens durant el transcurs d'educació primària és una edat bàsica per el creixement dels infants. A educació infantil els petits comencen a adquirir uns hàbits però és durant educació primària on comencen a aprendre a actuar davant la societat que els envolta i mantenir un equilibri personal. A més a més, durant aquests anys s'aprenen els coneixements bàsics, llegir, escriure, calcular...

Diu que complicacions evidentment n'hi ha a tots els nivells, però durant aquest, ens explica que resulta difícil porta situacions personals i familiars, com pot ser la separació dels pares o una família desestructurada. A més a més, es comencen a presentar les dificultats pròpies del no assoliment de la matèria transmesa a classe.

Segons Montse Martínez, mestra d'educació primària a l'escola Damià Mateu a Llinars, ser mestre significa donar les bases indispensables per a la vida i aconseguir despertar l'interès en els infants per tot allò que els envolta, en definitiva, ajudar a fer alumnes competents.

Destaca la importància d'assolir la base de coneixements en llengua i matemàtiques i en determinades àrees instrumentals.

Sota el seu punt de vista la principal complicació és adaptar les classes al nivell real d'aprenentatge i estat emocional dels alumnes i no tant al currículum. Pensa que al haver de seguir el currículum de manera tan estricta, les classes que es surten d'ell esdevenen un problema. No es fan classes prou dinàmiques per situar-se al punt de partida on realment estan els alumnes. Degut aquestes classes, si no s'aconsegueix que l'alumne adquireixi les bases en determinades matèries i determinats comportaments s'està abocant els infants al fracàs escolar, i el més greu, en moltes ocasions al fracàs personal.

8. Treball de Camp: Enquestes

8.1. Explicació del funcionament

Les enquestes és una de les parts més importants del Treball de Recerca. Aquesta part, juntament amb les entrevistes figuren com a treball de camp, informació absolutament necessària per poder al final del treball, verificar o refutar la hipòtesi plantejada al principi. En aquesta part un s'encarrega de recollir informació sobre un fenomen determinat, posant-se en contacte amb el major nombre de gent possible. A partir de totes les enquestes obtingudes, un pot generalitzar, sempre tenint present que aquestes dades no seran 100% fiables.

Personalment, en el meu Treball de Recerca els hi dono un pes molt important a aquestes enquestes, ja que juntament amb les entrevistes que he realitzat, componen tot l'aspecte pràctic del meu treball. Per tant, penso que és de vital importància saber l'opinió de la gent sobre educació, i el perquè pensen que a l'etapa dels més menuts la presència d'homes és pràcticament inexistent.

Per aquest motiu vaig decidir passar un seguit d'enquestes a gent no docent i l'altre part a gent docent, podent així al final comparar les diferències de pensament entre mestres i gent que no es dedica a la professió. Tot i aquesta separació per professions, no espero que les diferències siguin molt significatives, tot el contrari. Dins aquests grups principals vaig creure adequat separar-ho per edat. Dins l'apartat de gent no docent, doncs trobem una subdivisió en tres grups, de 14 anys a 23 anys, on tots els enquestats són estudiants. De 23 anys (inclòs) a 50 anys i més grans de 50 anys. (Els de 50 anys computant dins d'aquest darrer grup). Pel que fa a gent docent, els vaig separar amb tres grups, de 23 anys a 40 anys (inclòs), de 40 anys a 55 anys (inclòs) i més grans de 55 anys, sent la gent de 50 contada dins d'aquest. No trobem l'interval de 14 anys a 23 anys, ja que no hi ha ningú a aquesta edat que estigui treballant.

Inicialment la separació de la gent docent l'havia fet diferent, el canvi va ser causat per aconseguir millor els objectius que buscava. En aquesta separació definitiva espero trobar diferències no tant de pensament sinó de la situació de vida, ja que el primer grup, els més joves estan molt il·lusionats ja que acaben d'acabar la carrera. El segon grup poden en certs moments sentir-se cansats però a causa de la vida que porten, cosa que significa que la motivació no els i falta pas i per últim, en el darrer grup trobem aquells que porten tota la vida dedicada a l'educació i pot ser prefereixen fer altres coses en comptes de donar classes.

Tot i que l'enquesta tingui uns objectius ben marcats i que la majoria de preguntes estiguin relacionades amb el cos teòric del treball, hi ha tres preguntes de les quinze totals que es desvinculen de la teoria i agafen entitat pròpia. Aquestes són les que tracten temes de records:

- Pots descriure amb 3 paraules com era aquell/a mestre/a que més va influir positivament en tu?

- Pots descriure amb 3 paraules com era aquell/a mestre/a que més va influir negativament en tu?
- Pots dir un record agradable de la teva estada a l'escola?

Des de aquestes preguntes vull intentar demostrar com molts experts diuen que els bons mestres són els que realment mai s'obliden.

Hi ha hagut un total de 195 enquestes entre les poblacions de Granollers, La Roca del Vallés, Llinars del Vallés, Vilafranca del Penedès i altres municipis.

Pot ser que hi hagi alguna variació entre les graelles on marca el resultat i els gràfics. Això és degut a algun possible error de càlcul i l'entrada d'alguna enquesta a les taules que no està comptabilitzada a les gràfiques o al revés

8.2. Primera pregunta de l'enquesta

a) Introducció

La primera pregunta de l'enquesta era: “**Per fer de mestre, què és més important per a tu vocació o professió?**”. Hem de dir que no és la pregunta més rellevant de tota l'enquesta però sempre és d'utilitat saber que pensa la gent sobre l'etern tema de debat; vocació o professió.

Aquesta pregunta està enllaçada amb l'apartat teòric 5.4 on es tracta el tema Vocació-Professió. En ell es marca la tasca docent com a vocacional, tot i que la professió també hi té un paper molt important.

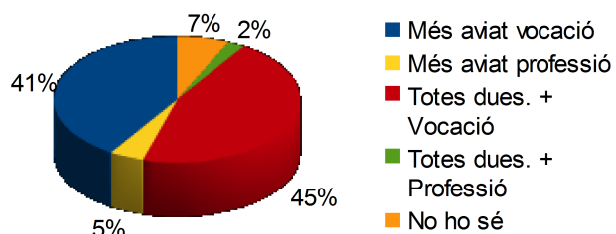
b) Resultats de la primera pregunta

Per fer de mestre, què és més important per a tu vocació o professió?	Més aviat vocació	Més aviat professió	Totes dues. Més vocació	Totes dues. Més professió	Totes dues per igual	No ho sé	Total
Docents							
23 anys a 40 anys (inclòs)	41,37%	10,34%	24,13%	3,4%	17,24%	3,4%	100%
40 anys a 55 anys (inclòs)	36,1%	5,6%	36,1%	0%	22,2%	0%	100%
55 anys i més grans	33,3%	22,2%	11,1%	0%	33,3%	0%	100%
TOTAL	36,48%	9,45%	28,37%	1,35%	21,62%	1,35%	100%
No docents							
14 anys a 23 anys	40,90%	4,54%	45,45%	2,27%	0%	6,81%	100%
23 anys (inclòs) a 50 anys	42,85%	6,12%	51,02%	0%	0%	0%	100%
50 anys (inclòs) i més grans	39%	0%	61%	0%	0%	0%	100%
TOTAL	40,92%	4,23%	52,49%	0,84%	0%	2,54%	100%

c) Gràfics de la primera pregunta

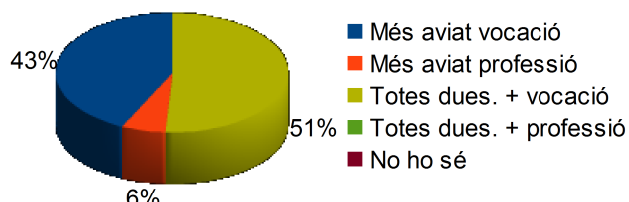
NO DOCENT

Per fer de mestre, què és més important per a tu vocació o professió?

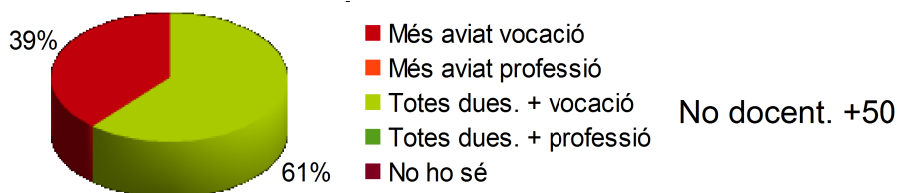
No docent. 14-23

Per fer de mestre, què és més important per a tu, vocació o professió?

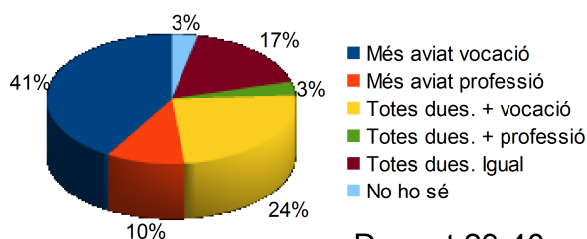
No docent. 23-50

Per fer de mestre, què és més important per a tu, vocació o professió?

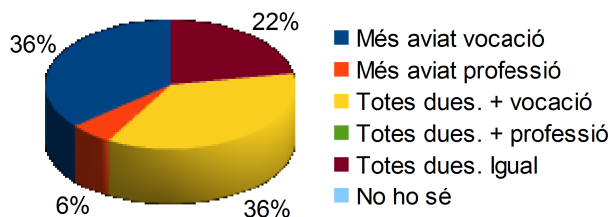
DOCENTS

Per fer de mestre, què és més important per a tu, vocació o professió?

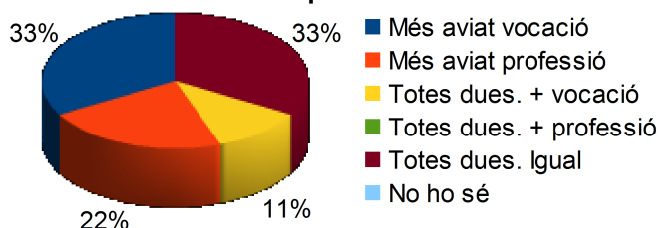
Docent 23-40 anys

Per fer de mestre, què és més important per a tu, vocació o professió?

Docent 40-55 anys

Per fer de mestre, què és més important per a tu, vocació o professió?

Docent, més grans de 55

d) Conclusió de la primera pregunta

Observant els resultats, si ajuntem el % de gent docent que ens parla de més aviat vocació i els que fan referència a la importància de totes dues per igual però destacant més la vocació, trobem que quasi un 65% de la gent docent ens parla de la importància d'aquesta, demostrant que no els hi fa por qualificar la seva feina com a vocacional com he esmentat al cos teòric del treball. També observant les dades de gent docent trobem una dada curiosa però no podem dir sorprenent ja que veiem clarament el que esmentava amb la separació per edats, els joves apelen més a la vocació amb un 65,5%, en canvi en la gent de més recorregut en la docència veiem un augment considerable del concepte professió i no tan de vocació.

Parlant de gent no docent veiem que aquests tenen una clara visió vocacional de la feina, ja que un 93% més o menys de la totalitat de gent enquestada qualifica la professió com una tasca vocacional independentment de l'edat.

Després d'analitzar totes i cada una de les enquestes realitzades, els resultats obtinguts són els expressats anteriorment en la taula i les gràfiques.

8.3. Segona pregunta de l'enquesta

a) Introducció

La segona pregunta de la meua enquesta era: “**Quina és per a tu la funció principal de l'escola?**”. Amb la formulació d'aquesta pregunta vull intentar demostrar les diferents percepcions en aquest àmbit entre gent docent i gent no docent. Pot ser que això només sigui una impressió però des de l'observació i sense saber resultats tinc la sensació que els docents tenen més en ment que la seva feina consisteix en educar la globalitat de la persona, sent molt més important que els coneixements, en canvi la gent de carrer posa les dues funcions en igualtat.

Aquesta pregunta està enllaçada amb l'apartat 5.2 del cos teòric del treball, on destaca els principis fonamentals de les diferents lleis d'educació que han regit a Catalunya, i per extensió les que regien la totalitat de l'Estat Espanyol.

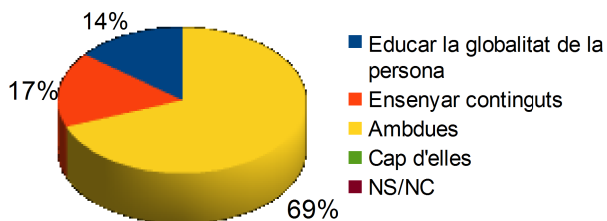
b) Resultats de la segona pregunta

Quina és per a tu la funció principal de l'escola?	Educar la globalitat de la persona.	Ensenyar continguts	Ambdues	Cap d'elles	NS/NC	Total
Docents						
23 anys a 40 anys (inclòs)	44,42%	0,00%	56,17%	0%	0%	100%
40 anys a 55 anys (inclòs)	46,30%	0,00%	53,66%	0%	0%	100%
55 anys i més grans	33,3%	0,00%	66,6%	0%	0%	100%
TOTAL	41,34%	0%	58,79%	0%	0%	100%
No docents						
14 anys a 23 anys	14,28%	16,6%	69,05%	0%	0%	100%
23 anys (inclòs) a 50 anys	24,49%	10,20%	65,31%	0%	0%	100%
50 anys (inclòs) i més grans	20,0%	4%	76%	0%	0%	100%
TOTAL	19,59%	10,27%	70,12%	0%	0%	100%

c) Gràfiques de la segona pregunta

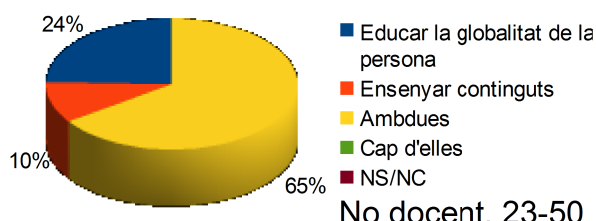
NO DOCENT

Quina és per a tu la funció principal de l'escola?

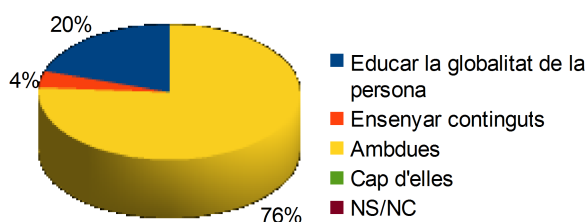
No docent. 14-23

Quina és per a tu la funció principal de l'escola?

No docent. 23-50

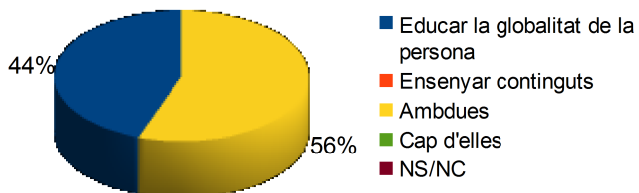
Quina és per a tu la funció principal de l'escola?

No docent. +50

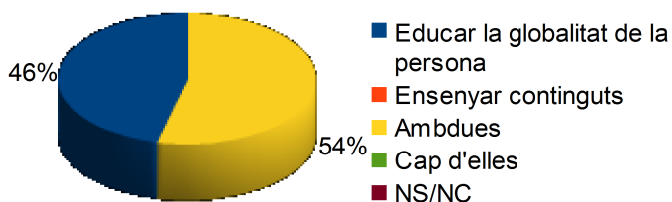
DOCENTS

Quina és per a tu la funció principal de l'escola?

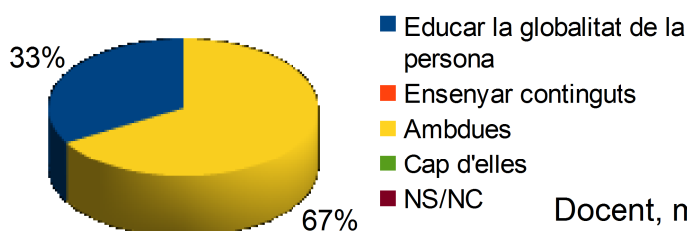
Docent 23-40 anys

Quina és per a tu la funció principal de l'escola?

Docent 40-55 anys

Quina és per a tu la funció principal de l'escola?

Docent, més grans de 55

d) Conclusió de la segona pregunta

Després de l'anàlisi de les enquestes la meua primera impressió ha estat verificada, demostrant que la gent docent dona més importància a educar la globalitat de l'infant que no pas la gent no docent ja que la diferència arriba a un 21,8%.

Tot i això la majoria de gent, tant docent com no, accepta que la funció principal de l'escola és educar la globalitat de la persona sense oblidar els coneixements i continguts especificats en el currículum.

8.4. Tercera pregunta de l'enquesta

a) Introducció

La tercera pregunta de l'enquesta era: “**Creu que podem parlar de valors femenins i valors masculins?**”. Aquesta pregunta li dono molta validesa ja que depenent el resultat que obtingui em pot resultar útil a l'hora de verificar o no la hipòtesi, ja que si la gent pensa que actualment encara perduren uns valors, possiblement, aquests influiran com formulo en la meua hipòtesi en el fet que la presència d'homes a educació infantil sigui escassa.

Com he dit a l'explicació de les enquestes cada pregunta té una relació amb un apartat teòric, i aquesta esta vinculada al punt 6.1, en la qual és tracten més els valors en general i s'aporta un fet molt important, el fet que els valors, malgrat el que pensi molta gent, no tenen gènere, tant poden ser adoptats per una dona com per un home.

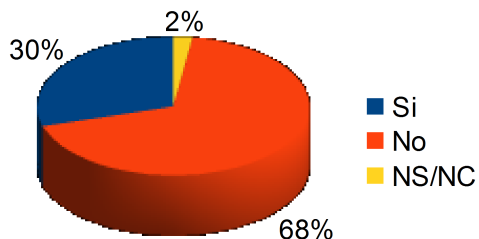
b) Resultats de la tercera pregunta

Creus que podem parlar de valors femenins i valors masculins	Sí	No	NS/NC	Total
Docents				
23 anys a 40 anys (inclòs)	7,41%	93,18%	0%	100%
40 anys a 55 anys (inclòs)	34,4%	65,6%	0%	100%
55 anys i més grans	55,55%	44,44%	0%	100%
TOTAL	26,54%	73,63%	0%	100%
No docents				
14 anys a 23 anys	30,23%	68,77%	1,78%	100%
23 anys (inclòs) a 50 anys	30,61%	68,39%	0%	100%
50 anys (inclòs) i més grans	46,15%	54,85%	0%	100%
TOTAL	35,66%	64,34%	0%	100%

c) Gràfics de la tercera pregunta

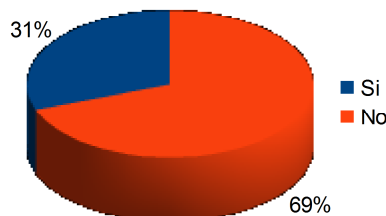
NO DOCENTS

Creus que podem parlar de valors femenins i masculins?

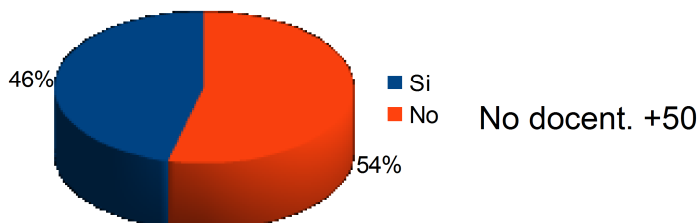
No docent. 14-23

Creus que podem parlar de valors femenins i masculins?

No docent. 23-50

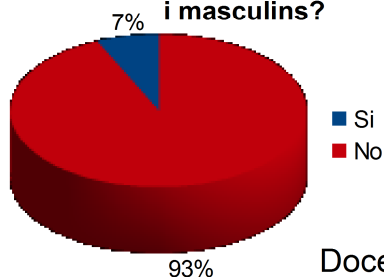
Creus que podem parlar de valors femenins i masculins?

No docent. +50

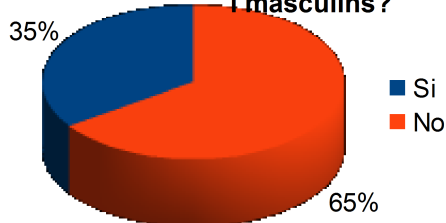
DOCENTS

Creus que podem parlar de valors femenins i masculins?

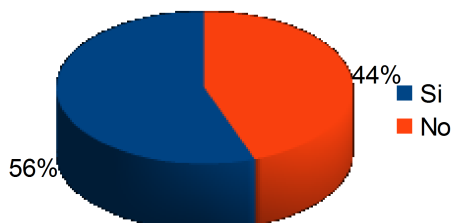
Docent 23-40 anys

Creus que podem parlar de valors femenins i masculins?

Docent 40-55 anys

Creus que podem parlar de valors femenins i masculins?

Docent, més grans de 55

d) Conclusió de la tercera pregunta

Després de veure els resultats obtinguts el que vull destacar són les franges d'edat on la presència de valors diferenciats per gènere tenen més presència, ja que aquestes són les franges d'edat on hi ha la gent més gran enquestada. Observem que la gent docent més gran de 55 anys, amb un 55,5% creu en la presència de valors de gènere, i fent referència a gent no docent, observem que un 46,15% també aposta per la presència de valors diferenciats. Per contra, la gent més jove és la que opina que aquesta diferència no existeix, ja que tant sols un 7,41% de professorat aposta per la distinció de valors i un 30,23% de la gent de carrer també creu en una sèrie de valors diferenciats.

Tot i això, mirant els resultats globals, podem observar que un 73,63% de gent docent i un 64,34% de gent no docent, pensa que aquesta classe de valors no existeixen, per tant, podem dir que la majoria o una gran part de la societat no creu en aquests valors. Valors que la gent que hi creu utilitza com a argument de defensa per la falta d'homes en les primeres etapes d'educació.

8.5. Quarta pregunta de l'enquesta

a) Introducció

La quarta pregunta de l'enquesta és una pregunta de caire obert en la qual diu: **“Digues els 3 valors que sota el teu punt de vista són marcadament femenins i quins masculins?”**. Com amb la pregunta anterior, està directament relacionada a la hipòtesi del meu treball i per tant tot i l'expressat en el punt teòric referit a valors, 6.1. Considero molt interessant com pot classificar la gent els valors, ja que aquesta classificació el que demostrarà són els estereotips clarament marcats de la societat en la que vivim.

Aquesta estaria relacionada a dos punts teòrics del treball, () i (), ja que tan ens determinarà la classificació dels valors segons la gent i la demostració d'uns estereotips i uns rols marcats per la societat.

b) Resultats de la pregunta

VALORS	Valors Femenins	Valors Masculins	No Respon
Gent docent			
23 anys a 40 anys (inclòs)	<ul style="list-style-type: none"> • Ordre • Prudència • Sensibilitat 	<ul style="list-style-type: none"> • Fortalesa • Disciplina • Energia 	26 persones
40 anys a 55 anys (inclòs)	<ul style="list-style-type: none"> • Paciència • Amabilitat • Respecte • Empatia • Família • Perseverança • Detallistes • Tolerància 	<ul style="list-style-type: none"> • Disciplina • Fortalesa • Autonomia • Competitivitat • Voluntat • Atreviment • Poder • Autoritat 	26 persones

	<ul style="list-style-type: none"> • Tendresa • Ordre 	<ul style="list-style-type: none"> • Optimisme • Impulsius 	
55 anys i més grans	<ul style="list-style-type: none"> • Tendresa • Bondat • Compassió • Responsabilitat • Amabilitat • Compromís 	<ul style="list-style-type: none"> • Valentia • Fortalesa • Competitivitat • Lleialtat 	7 persones
Gent no docent			
14 anys a 23 anys	<ul style="list-style-type: none"> • Esforç • Compassió • Amigable • Ordre • Profunditat • Estimació • Sensibilitat • Pacència • Responsabilitat • Comprensió • Tendresa • Amor • Atenció • Detallisme 	<ul style="list-style-type: none"> • Duresa • Tolerància • Força • Insensibilitat • Simplisme • Concreció • Respecte • Senzillesa • Autoritat • Valentia • Immaduresa • Bèl·lics 	29 persones
23 anys (inclòs) a 50 anys	<ul style="list-style-type: none"> • Sensibilitat • Detallisme • Carinyositat • Tolerància • Tendresa • Pacència • Dedicació • Intuïció • Perseverança • Sacrifici • Treballant • Voluntat • Constància • Empatia 	<ul style="list-style-type: none"> • Fortalesa • Seriositat • Estricte • Competitivitat • Tolerància • Simplisme • Agressivitat • Protectors • Disciplina • Lideratge • Realisme • Analític • Compromès • Segur 	29 persones
50 anys (inclòs) i més grans	<ul style="list-style-type: none"> • Pacència • Amabilitat • Bondat • Esforç • Educació • Compassió • Intuïció • Detallista 	<ul style="list-style-type: none"> • Disciplina • Compromís • Duresa • Valentia • Serietat • Lògica • Senzillesa • Fortalesa 	12 persones

	<ul style="list-style-type: none"> • Creativitat • Tendresa • Comprensió	<ul style="list-style-type: none"> • Responsabilitat • Tolerància • Justícia	
--	---	---	--

c) Conclusió de la quarta pregunta

Després de fer un buidatge del classificat segons la gent per valors masculins i femenins, s'ha de dir que en molts casos no s'expressaven valors sinó qualitats que estan més vistes com a femenines o masculines.

Independentment de que realment siguin valors o no, només hi han hagut dues persones de les quasi dos centes enquestades que han dit que els valors no tenen gènere.

Per altra banda, com deia a la introducció de la pregunta, aquesta m'ha servit per demostrar els clars i marcats estereotips que marquen la nostra societat, ja que si fem un ràpid anàlisi sobre el que apareix a les respostes, fent referència a l'apartat on estan explicats valors i qualitats masculines la disciplina i fortalesa apareix a totes i cada una de les franges d'edat, mentre que tendresa i paciència apareixen quan es parla de valors i qualitats marcadament femenines.

En definitiva, tot i que la majoria de gent no cregui en valors de gènere, com a la pregunta anterior hem vist, en aquesta pregunta acabem de veure que la societat està marcada clarament per un estereotip masculí i un estereotip femení, i sortir-se d'aquest estereotip és molt complicat.

8.6. Cinquena pregunta de l'enquesta

a) Introducció

La cinquena pregunta de l'enquesta torna a tenir resposta tancada amb la pregunta a respondre: **“Creus que associar determinats valors a un gènere ens pot portar al fet que quasi no hi hagin mestres homes en l'etapa d'educació infantil?”**. Aquesta pregunta és el complement perfecte a les dues anteriors, ja que és la pregunta directa a el que busco amb la pregunta de valors de gènere, puguen així contrastar les respostes de la gent i veure si són coherents o no a l'hora de respondre.

Aquesta pregunta llavors, a part d'anar relacionada amb l'apartat teòric 6.2, està plenament relacionada a la tercera i quarta pregunta de l'enquesta.

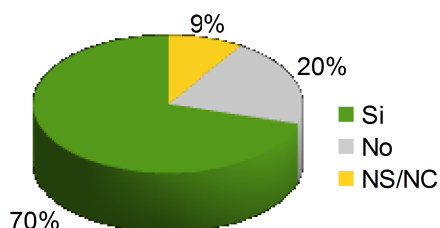
b) Resultats de la cinquena pregunta

Creus que associar determinats valors a un gènere ens pot portar al fet que quasi no hi hagin mestres home en l'etapa d'educació infantil?	Sí	No	NS/NC	Total
Docents				
23 anys a 40 anys (inclòs)	66,71%	34,29%	0,0%	100%
40 anys a 55 anys (inclòs)	58,1%	42,9%	0,0%	100%
55 anys i més grans	33,3%	66,6%	0,0%	100%
TOTAL	52,70%	47,93%	0,0%	100%
No docents				
14 anys a 23 anys	70,5%	20,5%	9,0%	100%
23 anys (inclòs) a 50 anys	68%	32%	0,0%	100%
50 anys (inclòs) i més grans	72%	28%	0,0%	100%
TOTAL	70,16%	26,83%	3,0%	100%

c) Gràfics de la cinquena pregunta

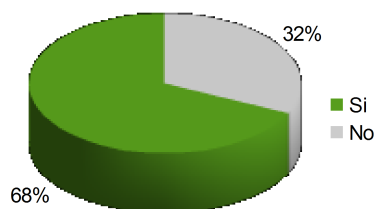
NO DOCENTS

Creus que associar determinats valors a un gènere ens pot portar al fet que quasi no hi hagin mestres homes en l'etapa d'educació infantil?

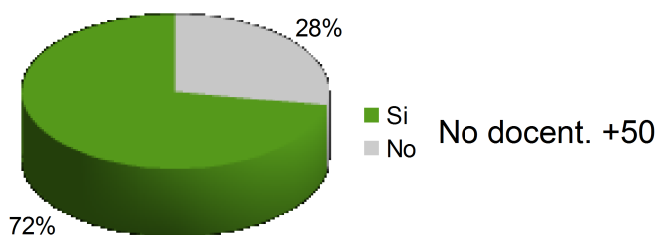
No docent. 14-23

Creus que associar determinats valors a un gènere ens pot portar al fet que quasi no hi hagin mestres homes en l'etapa d'educació infantil?

No docent. 23-50

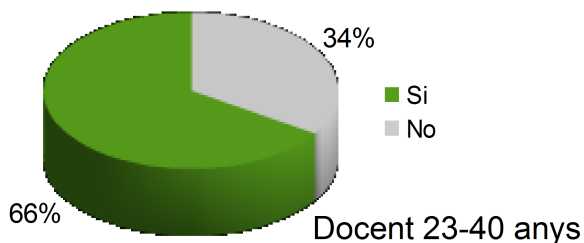
Creus que associar determinats valors a un gènere ens pot portar al fet que quasi no hi hagin mestres homes en l'etapa d'educació infantil?

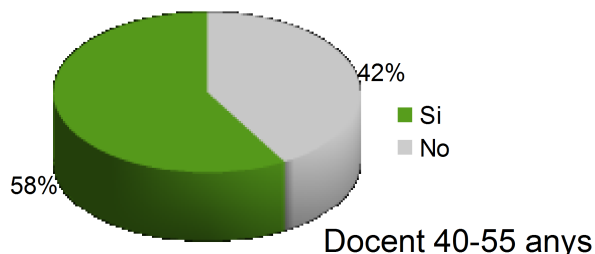
No docent. +50

DOCENTS

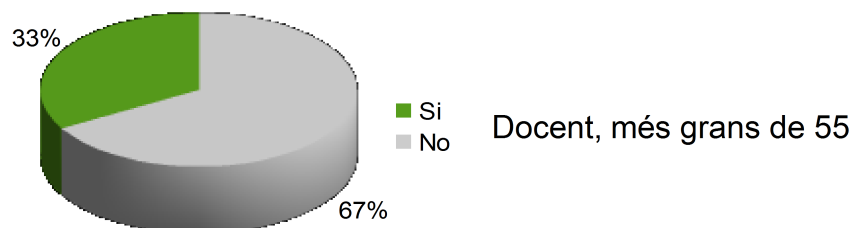
Creus que associar determinats valors a un gènere ens pot portar al fet que quasi no hi hagin mestres homes en l'etapa d'educació infantil?

Creus que associar determinats valors a un gènere ens pot portar al fet que quasi no hi hagin mestres homes en l'etapa d'educació infantil?

Creus que associar determinats valors a un gènere ens pot portar al fet que quasi no hi hagin mestres homes en l'etapa d'educació infantil?

d) Conclusió de la pregunta

Observant les dues conclusions a les preguntes anteriors no em sorprèn gens el resultat d'aquesta cinquena pregunta. Podem veure que la gent no docent, amb un 70,16% aposta que associar uns valors o qualitats, marca a l'hora d'escollir carrera. En aquest % no es mostren diferències entre edats, ja que aquestes oscil·len entre un 68% i un 72%.

Per contra, podem dir que els docents són més reticents a acceptar la idea que associar uns valors, que n'hi tant sols existeixen, pot influir en el fet que quasi no hi hagin mestres homes. Aquests atribueixen aquesta falta d'homes al fet que aquests no tinguin instint maternal o es sentin atrets per altres carreres i altres àmbits de la vida.

8.7. Sisena pregunta de l'enquesta

a) Introducció

La sisena pregunta de l'enquesta és: **“A que més pot ser deguda aquesta falta d'homes en l'etapa d'educació infantil?”**. Aquesta pregunta és una de les més interessants i importants de tota l'enquesta ja que serà una de les claus que determinarà la verificació o no de la meua hipòtesi.

En l'anàlisi d'ella no em fixaré tant amb la gent que diu que la professió està feminitzada perquè possiblement és una evidència sinó que tindrè més en compte la gent que parla de desprestigi i els altres, on preveig que sortiran propostes interessants.

La pregunta la podem relacionar amb el punt 6.3 de la part teòrica del treball, quedant reflectida en ella la clara feminització de la professió docent.

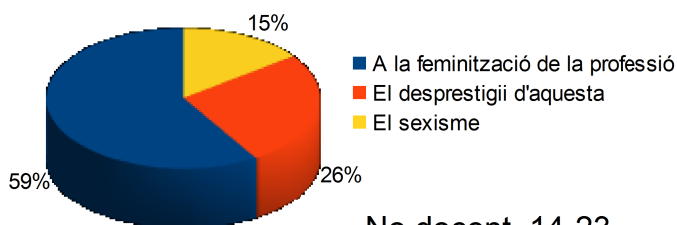
b) Resultats de la sisena pregunta

A que més pot ser deguda aquesta falta d'homes en l'etapa d'EI?	A la feminització de la professió	Desprestigi d'aquesta	Sexisme	Altres NS/NC	Total
Docents					
23 anys a 40 anys (inclòs)	38,56%	30,52%	15,81%	16,10%	100%
40 anys a 55 anys (inclòs)	43,0%	33,0%	17,0%	7,0%	100%
55 anys i més grans	55,5%	33,3%	11,1%	0%	100%
TOTAL	45,67%	32,27%	14,64%	7,70%	100%
No docents					
14 anys a 23 anys	59,0%	26,0%	15,0%	0,0%	100,0%
23 anys (inclòs) a 50 anys	61,50%	12,5%	16,67%	9,30%	100%
50 anys (inclòs) i més grans	76%	8%	4%	12%	100%
TOTAL	65,50%	15,50%	11,89%	7,10%	100%

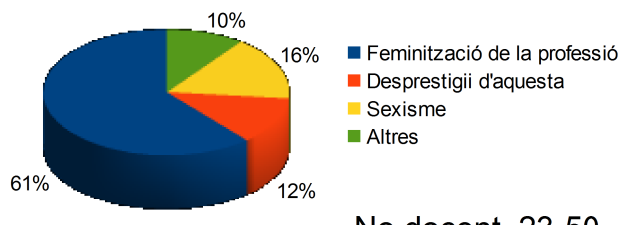
c) Gràfiques de la sisena pregunta

NO DOCENTS

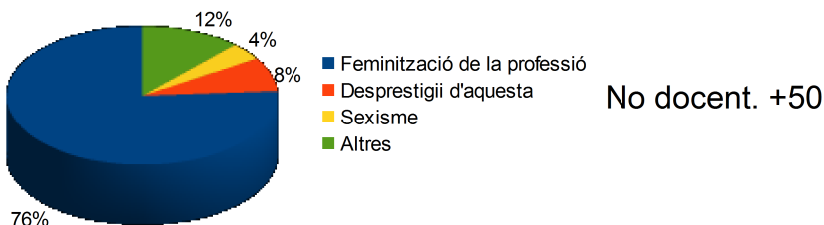
A que més pot ser deguda aquesta falta d'homes en l'etapa d'EI?

A que més pot ser deguda aquesta falta d'homes en l'etapa d'EI?

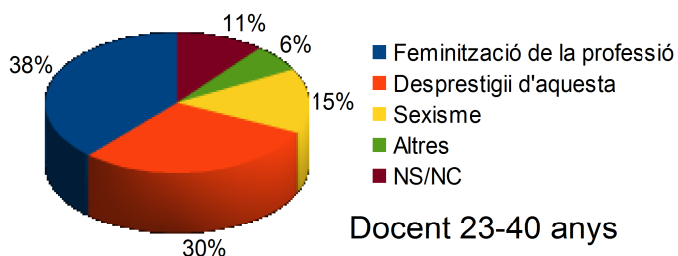

A que més pot ser deguda aquesta falta d'homes en l'etapa d'EI?

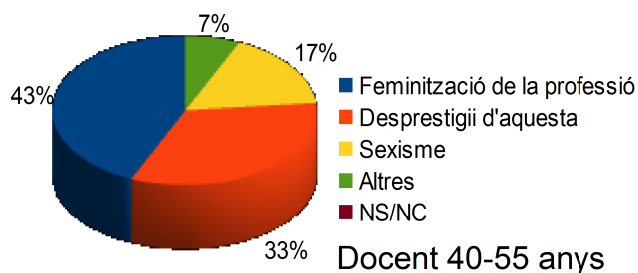
DOCENTS

A que més pot ser deguda aquesta falta d'homes en l'etapa d'EI?

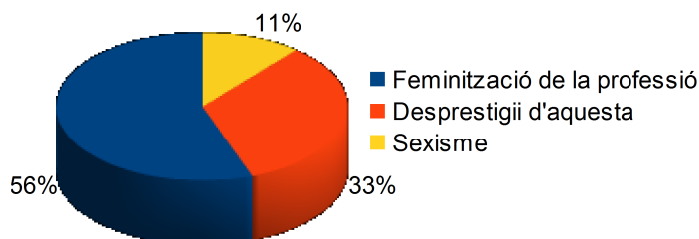
Docent 23-40 anys

A que més pot ser deguda aquesta falta d'homes en l'etapa d'EI?

Docent 40-55 anys

A que més pot ser deguda aquesta falta d'homes en l'etapa d'EI?

Docent, més grans de 55

d) Conclusió de la pregunta

Com he dit a la introducció és evident que el tant per cent de gent que parla de professió feminitzada, tant en docents com en no docents és enorme, ja que sota el meu punt de vista era la resposta fàcil.

M'ha cridat molt l'atenció però, l'elevat percentatge que ha sortit entre la gent docent de desprestigi de la professió, ja que trobem un 32,37% del total de docents enquestats que veuen la seva professió socialment menyspreadada.

A més a més aquesta gent que ha respost a altres, expressa coses com les següents:

En quan a gent docent postula alternatives com la falta de motivació dels nois envers els més petits, la busca de feines més atractives sota el seu punt de vista o la busca d'altres professions on la remuneració econòmica sigui major.

En quan a gent no docent el ventall d'alternatives és major. La gent que esta dins aquest grup postula la falta de vocació en els homes, els gustos i les preferències dels homes, tot i que apareix un punt de sexisme, la falta de paciència en els homes, la possibilitat de feines més atractives sota el punt de vista masculí entre d'altres són moltes de les propostes rebudes.

8.8. Setena pregunta de l'enquesta

a) Introducció

La setena pregunta de la meva enquesta era la següent: **“Què preferiria com a mestre del seu fill/a de 0 a 3 anys?”**. En aquesta pregunta el que vull observar és el pensament de la gent, verificar si totes les preguntes anteriors han estat respostes per respondre el políticament correcte o han respost el que pensaven.

Aquesta pregunta pot semblar una pregunta faltada de raó, però penso que a l'hora d'extreure conclusions d'ella ens podem endur sorpreses, ja que preveig que un % més elevat del que podem imaginar i hauria de ser apostaran per les dones com a mestres en aquest període.

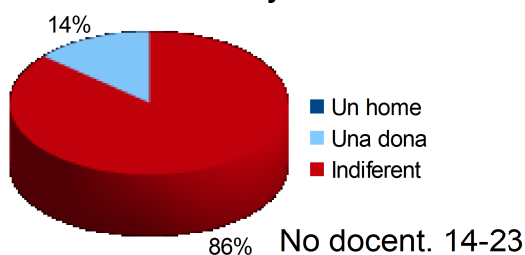
Està relacionada amb el mateix punt que la pregunta anterior, l'apartat 6.3 del cos teòric del meu treball.

b) Resultats de la setena pregunta

Què preferiria com a mestre del seu fill/a de 0 a 3 anys?	Home	Dona	Indiferent	Total
Docents				
23 anys a 40 anys (inclòs)	0%	17,29%	82,71%	100%
40 anys a 55 anys (inclòs)	0%	21,8%	78,2%	100%
55 anys i més grans	0%	55,5%	44,4%	100%
TOTAL	0,00%	31,53%	68,44%	100%
No docents				
14 anys a 23 anys	0%	13,64%	86,36%	100%
23 anys (inclòs) a 50 anys	2%	34%	64%	100%
50 anys (inclòs) i més grans	0%	40%	60%	100%
TOTAL	0,67%	29,21%	70,12%	100%

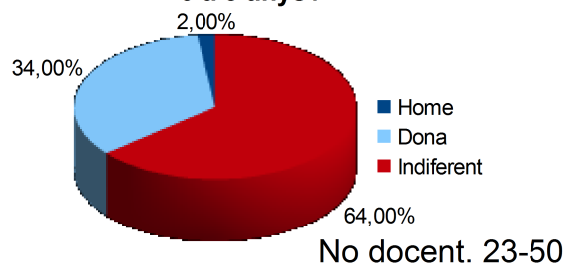
c) Gràfiques de la setena pregunta

Què preferiria com a mestre del seu fill/a de 0 a 3 anys?

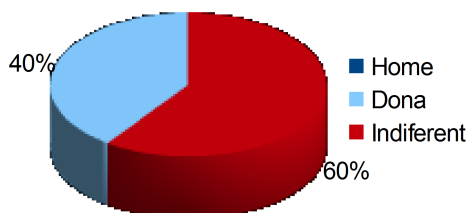

NO DOCENTS

Què preferiria com a mestre del seu fill/a de 0 a 3 anys?

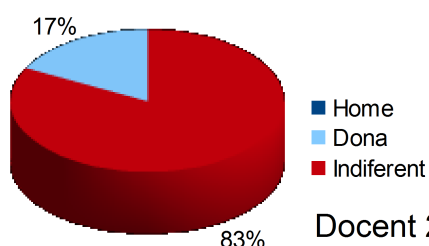
Què preferiria com a mestre del seu fill/a de 0 a 3 anys?

No docent. +50

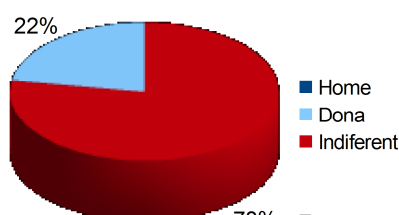
DOCENTS

Què preferiria com a mestre del seu fill/a de 0 a 3 anys?

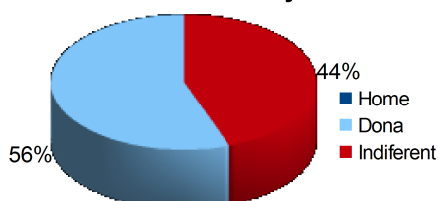
Docent 23-40 anys

Què preferiria com a mestre del seu fill/a de 0 a 3 anys?

Docent 40-55 anys

Què preferiria com a mestre del seu fill/a de 0 a 3 anys?

Docent, més grans de 55

d) Conclusió de la pregunta

Després de veure els resultats i observar el perquè la gent prefereix el que prefereix en aquesta primera etapa d'educació infantil em sorprèn l'elevat percentatge que pensa que una dona està més capacitada i faria millor la professió. Considero que quasi 32% dels docents enquestats hagin respost que preferirien una dona és alguna cosa que m'aporta un indici, si més no preocupant de la manera de pensar de la globalitat de la societat. La gent que aposta per una dona es defensen davant la seva resposta apel·lant a la paciència de les dones, l'instint maternal i la vocació que acostuma a regnar en elles.

Per altra banda el quasi 70% de docents i no docents que els hi és indiferent el fet de que sigui una dona o un home, defensen aquesta posició sota la premissa que l'important no és el gènere sinó la persona i les ganes que té de fer la feina.

8.9. Vuitena pregunta de l'enquesta

a) Introducció

La vuitena pregunta de l'enquesta era: **“Què preferiria com a mestre del seu fill/a en l'etapa de 3 a 6 anys?”**. Aquesta pregunta està realitzada per les mateixes raons que l'anterior.

El que busco amb ella és mirar si hi ha diferències entre l'opinió de la gent a la primera etapa d'educació infantil i la segona etapa d'educació infantil. Està relacionada amb l'apartat 6.3 de la part teòrica del treball.

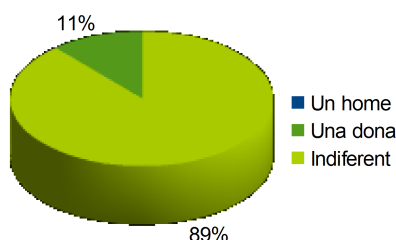
b) Resultats de la vuitena pregunta

Què preferiria com a mestre del seu fill/a de 3 a 6 anys?	Home	Dona	Indiferent	Total
Docents				
23 anys a 40 anys (inclòs)	0%	9,57%	90,43%	100%
40 anys a 55 anys (inclòs)	0%	4,1%	95,9%	100%
55 anys i més grans	0%	11,1%	88,8%	100%
TOTAL	0,00%	8,26%	91,71%	100%
No docents				
14 anys a 23 anys	0%	11,36%	88,64%	100%
23 anys (inclòs) a 50 anys	2,13%	12,77%	85,11%	100%
50 anys (inclòs) i més grans	4%	16%	80%	100%
TOTAL	2,04%	13,04%	84,58%	100%

c) Gràfiques de la vuitena pregunta

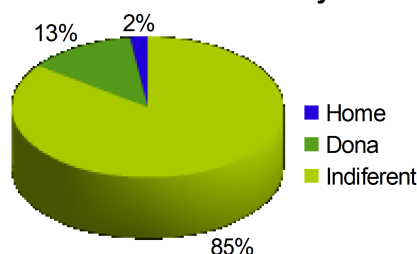
NO DOCENTS

Què preferiria com a mestre del seu fill/a de 3 a 6 anys?

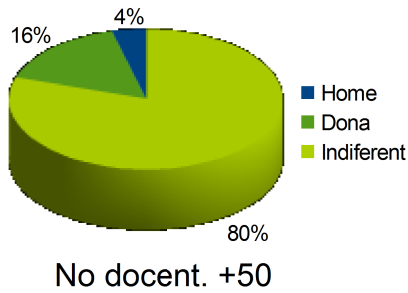
No docent. 14-23

Què preferiria com a mestre del seu fill/a de 3 a 6 anys?

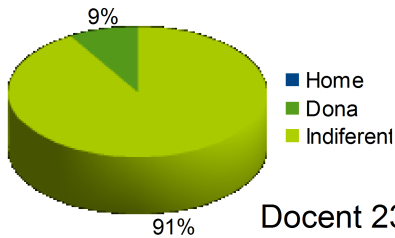
No docent. 23-50

Què preferiria com a mestre del seu fill/a de 3 a 6 anys?

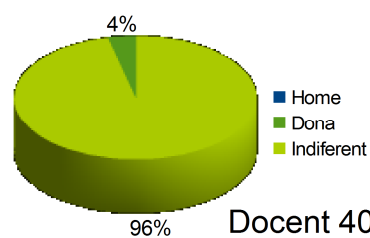

DOCENTS

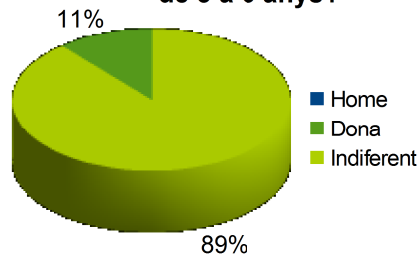
Què preferiria com a mestre del seu fill/a de 3 a 6 anys?

Què preferiria com a mestre del seu fill/a de 3 a 6 anys?

Què preferiria com a mestre del seu fill/a de 3 a 6 anys?

d) Conclusió de la pregunta

D'aquesta vuitena pregunta podem dir exactament el mateix que l'anterior, tot i que en aquesta, és a dir en la segona etapa d'educació infantil el tant per cent de gent docent i no docent que l'hi resulta indiferent el gènere del mestre del seu fill/a creix, arribant quasi a un 92% pel que fa a gent docent i a un 85% a gent no docent. Aquest augment de la indiferència envers el gènere, òbviament provoca un descens molt considerable del % que preferien una dona arribant al 8,26% en les dones i un 13% a la societat en general.

Aquests percentatges mirant-me'ls de manera objectiva, és a dir, sota el meu punt de vista, ja els trobo més normals. Sempre és normal que un tant per cent de la gent en una professió tant feminitzada vegi amb reticència la presència d'un home com a educador del seu nen/a, però veiem un descens considerable com he dit anteriorment.

8.10. Novena pregunta de l'enquesta

a) Introducció

La novena pregunta de l'enquesta era: "Pot indicar d'entre els següents els 7 elements que creu més importants que ha de tenir un/a mestre/a?". Aquesta pregunta està directament relacionada amb un dels objectius proposats en l'inici del treball, ja que d'aquesta i la següent surt l'anomenat professiograma.

El que busco amb aquest professiograma és mirar quines són els elements, principalment valors, per la gent docent i la gent no docent ha de tenir un bon mestre. Aquest apartat està relacionat amb el punt 5.1 del cos teòric del treball.

b) Resultats de la novena pregunta

	Docents. 23-40	Docents. 40-55	Docents.55-70
Honestat	1,46%	3,85%	4,92%
Responsabilitat	9,76%	10,77%	9,84%
Transparència	1,95%	0,77%	1,64%
Bondat	1,95%	1,15%	4,92%
Ser compassiu	0,49%	0,00%	1,64%
Creativitat	6,83%	8,08%	6,56%
Disciplina	4,39%	6,15%	6,56%
Educació	3,90%	6,54%	6,56%
Felicitat	1,95%	3,08%	1,64%
Honradesa	0,00%	0,77%	8,20%
Imaginació	5,37%	2,31%	0,00%
Maduresa	2,93%	4,23%	0,00%
Ordre	3,90%	4,23%	0,00%
Senzillesa	1,46%	1,15%	0,00%
Valentia	0,78%	0,38%	0,00%
Respecte	10,24%	9,61%	9,84%
Compromís	7,80%	4,23%	4,92%
Ser Solidari	0,00%	0,38%	0,00%
Ser Just	2,93%	2,31%	3,28%
Confiança	4,39%	4,46%	0,00%
Generositat	0,49%	0,77%	1,64%
Ser divertit	0,78%	0,38%	1,64%
Esforç	4,88%	3,08%	3,28%
Esperança	0,78%	0,38%	0,00%
Èxit	0,00%	0,00%	0,00%
Fortalesa	0,49%	0,38%	1,64%
Modèstia	0,00%	0,00%	0,00%
Autonomia	0,78%	1,15%	1,64%
Optimisme	2,93%	3,85%	6,56%
Paciència	10,24%	9,61%	9,84%
Tolerància	5,37%	6,92%	3,28%

El conjunt de professorat enquestat, ja sigui d'infantil, primària, secundària o batxillerat, destaca tres elements per sobre de la resta. Aquests són la responsabilitat, envers

la feina i per tant la responsabilitat davant el nen que has d'ensenyar-li uns continguts però alhora educar. El segon element que destaca respecte els altres és el respecte i per últim la paciència, ja que com diu un mestre entrevistat, l'Aleix Vidal, hi ha dies en una escola que són molts durs per tant has de tenir la suficient paciència per no fer cap acció fora de la llei.

Els elements destacats anteriorment alhora de respondre la pregunta són seleccionats per els docents de totes les edats, en canvi hi ha casos que en una franja d'edat tenen una forta representació i per contra en les altres edats no tenen importància alguna. L'honradesa, el compromís, la confiança i l'optimisme en són alguns exemples.

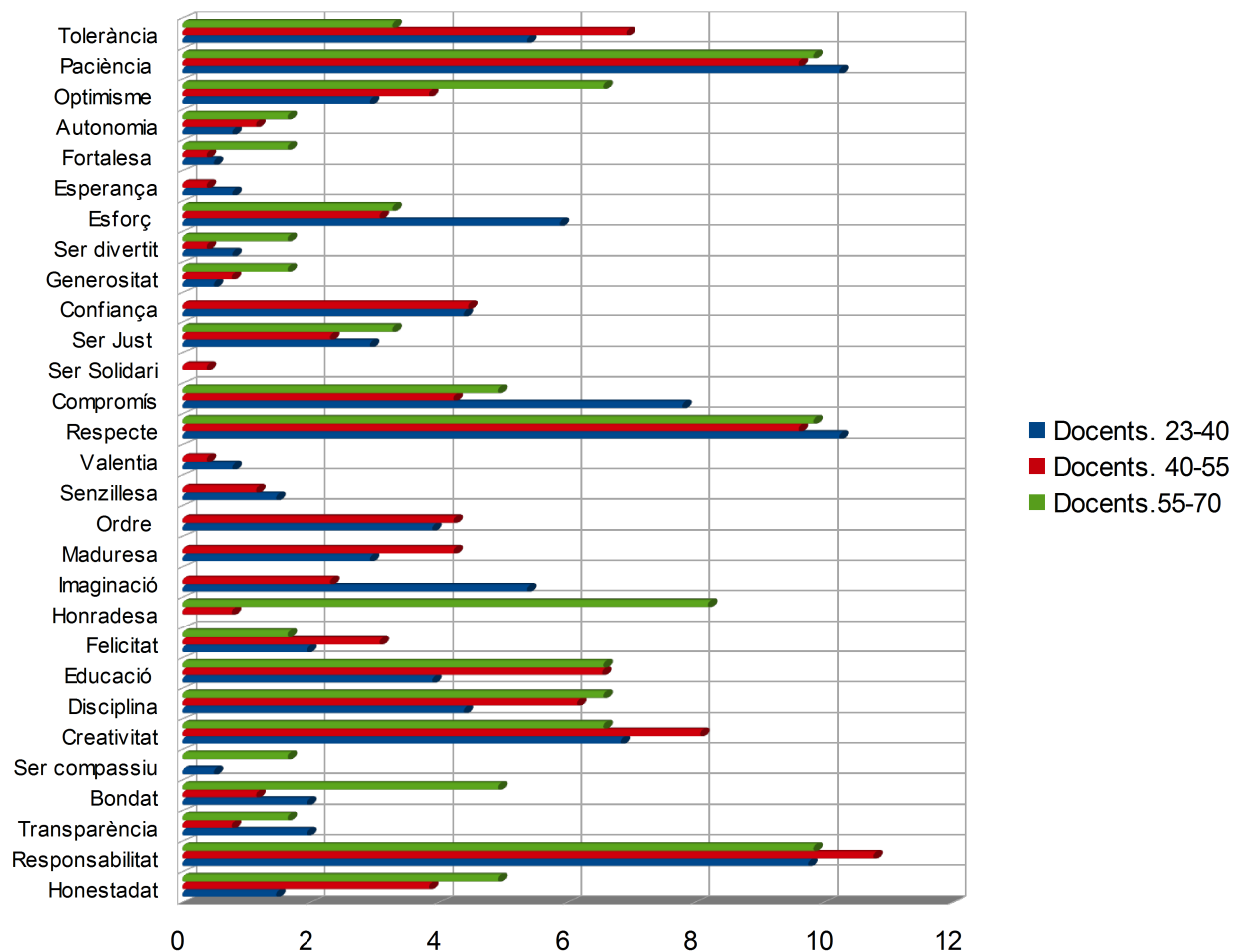
	No docent. 14-23	No docent. 23-50	No docent. 50-99
Honestat	2,04%	2,04%	4,39%
Responsabilitat	10,54%	12,83%	12,08%
Transparència	0,68%	1,46%	1,10%
Bondat	1,02%	1,16%	4,39%
Ser compassiu	0,68%	0,00%	1,10%
Creativitat	5,78%	3,79%	7,14%
Disciplina	5,44%	8,16%	8,24%
Educació	7,83%	10,50%	6,04%
Felicitat	1,70%	0,58%	0,55%
Honradesa	1,70%	1,16%	2,20%
Imaginació	3,40%	2,33%	3,30%
Maduresa	3,74%	3,79%	1,65%
Ordre	3,40%	3,50%	2,75%
Senzillesa	2,04%	0,87%	0,00%
Valentia	0,00%	0,58%	0,00%
Respecte	8,84%	10,20%	8,24%
Compromís	3,74%	5,83%	5,49%
Ser Solidari	0,68%	0,58%	0,55%
Ser Just	3,74%	1,46%	2,20%
Confiança	4,08%	3,21%	3,30%
Generositat	0,68%	0,87%	1,10%
Ser divertit	1,70%	0,87%	1,65%
Esforç	5,44%	4,08%	4,39%
Esperança	1,02%	0,29%	0,55%
Èxit	0,34%	0,00%	0,00%
Fortalesa	2,38%	0,29%	0,55%
Modèstia	0,34%	0,00%	0,55%
Autonomia	1,36%	1,46%	0,55%
Optimisme	3,06%	2,62%	1,65%
Paciència	9,86%	10,50%	8,79%
Tolerància	2,72%	4,96%	5,49%

La gent que no pertany al àmbit docent, igual que el vist en el conjunt del professorat, escull tres elements per damunt de la resta i aquests coincideixen amb els citats per la gent docent, és a dir, responsabilitat, respecte i paciència.

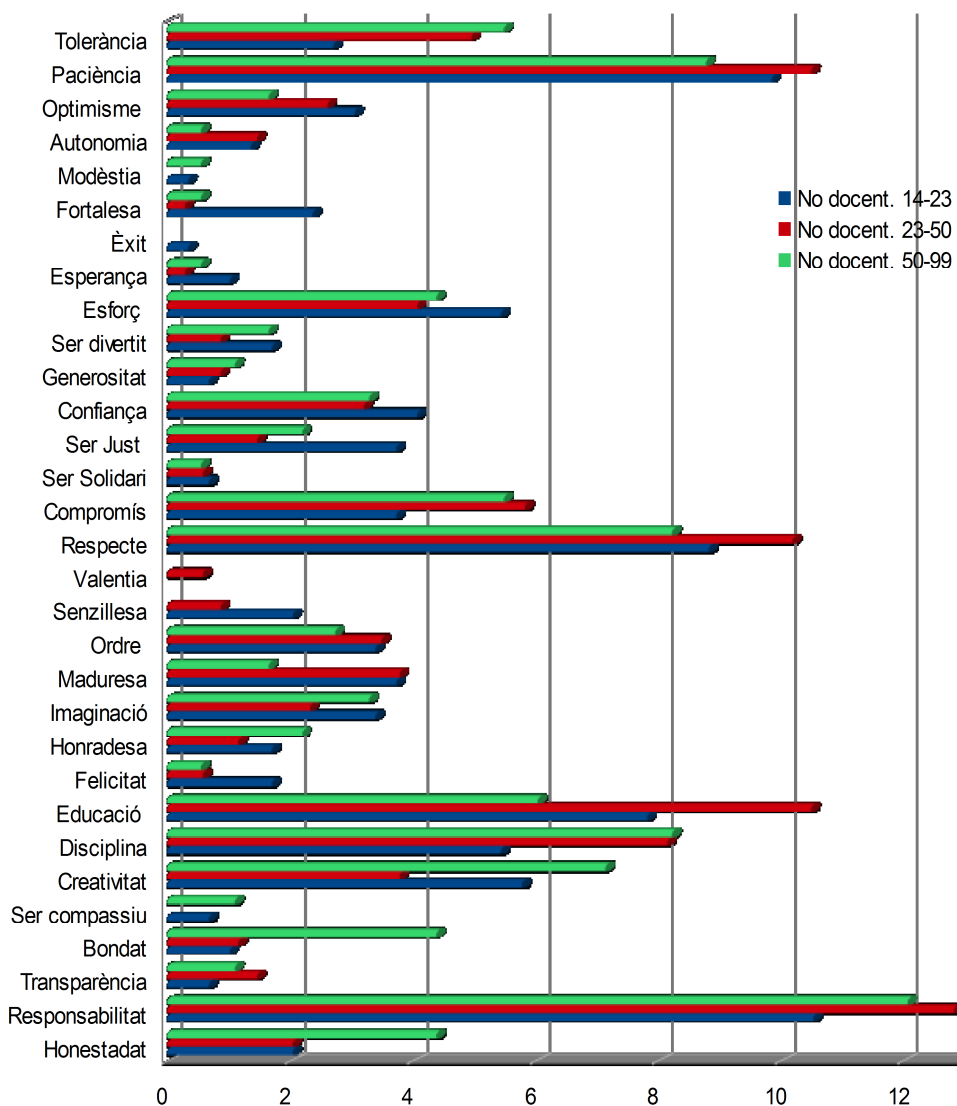
Tot i la coincidència ens els tres elements més marcats, no veiem diferències importants entre el mateix element entre les franges de diferents edats.

c) Gràfiques de la novena pregunta

DOCENTS

NO DOCENTS

8.11. Desena pregunta de l'enquesta

a) Introducció

La desena pregunta de l'enquesta era: "Quines qualitats són indispensables en un/a mestre/a?". Aquesta pregunta com l'anterior, és per completar el professiograma, per tant està relacionada amb l'apartat 5.1 del cos teòric del treball.

b) Resultats de la desena pregunta

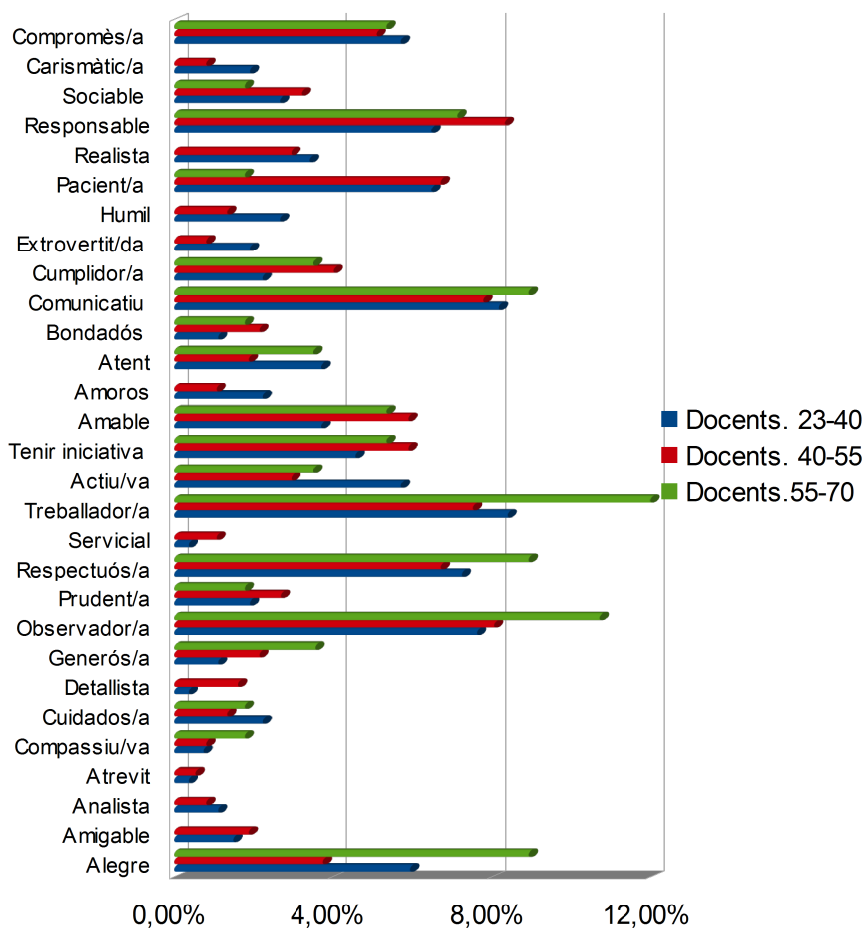
	No docent. 14-23	No docent. 23-50	No docent. 50-99	Docents. 23-40	Docents. 40-55	Docents. 55-70
Alegre	3,30%	3,94%	2,71%	5,95%	3,76%	8,93%
Amigable	2,20%	1,13%	4,07%	1,49%	1,88%	0,00%
Analista	1,10%	0,84%	3,17%	1,11%	0,81%	0,00%
Atrevit	0,82%	0,00%	0,00%	0,37%	0,54%	0,00%
Compassiu/va	0,82%	1,13%	0,45%	0,74%	0,81%	1,78%
Cuidados/a	3,02%	1,69%	2,71%	2,23%	1,34%	1,78%
Detallista	1,10%	1,13%	0,90%	0,37%	1,61%	0,00%
Generós/a	0,55%	0,84%	0,90%	1,11%	2,15%	3,57%
Observador/a	7,42%	7,32%	8,60%	7,63%	8,06%	10,71%
Prudent/a	1,37%	1,97%	1,81%	1,91%	2,69%	1,78%
Respectuós/a	6,32%	8,45%	7,69%	7,25%	6,72%	8,93%
Servicial	1,10%	0,56%	0,45%	0,37%	1,07%	0,00%
Treballador/a	6,87%	8,73%	6,79%	8,40%	7,53%	12,50%
Actiu/va	5,49%	3,66%	4,07%	5,72%	2,96%	3,52%
Tenir iniciativa	5,49%	5,07%	5,88%	4,58%	5,91%	5,36%
Amable	4,39%	4,51%	4,52%	3,72%	5,91%	5,36%
Amoros	0,55%	0,84%	0,90%	2,23%	1,07%	0,00%
Atent	5,49%	3,10%	1,81%	3,72%	1,88%	3,52%
Bondadós	1,10%	1,13%	1,36%	1,11%	2,15%	1,78%
Comunicatiu	7,69%	9,58%	9,50%	8,18%	7,79%	8,93%
Cumplidor/a	3,02%	1,41%	1,81%	2,23%	4,03%	3,52%
Extrovertit/da	0,55%	0,84%	1,81%	1,91%	0,81%	0,00%
Humil	1,65%	1,69%	1,36%	2,67%	1,34%	0,00%
Pacient/a	7,69%	7,89%	5,88%	6,49%	6,72%	1,78%
Realista	2,47%	0,56%	1,81%	3,43%	2,96%	0,00%
Responsable	9,06%	11,83%	9,05%	6,49%	8,33%	7,14%
Sociable	2,20%	3,38%	2,71%	2,67%	3,23%	1,78%
Carismàtic/a	1,92%	1,13%	0,90%	1,91%	0,81%	0,00%
Compromès/a	5,22%	5,63%	7,24%	5,72%	5,11%	5,36%

En quan a la selecció de qualitats de la gent no docent podem observar que tornen a aparèixer els termes respectuós e i pacient. Per altre banda apareixen que un mestre ha de ser comunicatiu, ha de saber comunicar-se, no només per transmetre la matèria i ha de ser observador, com diu en Jaume Cela a l'entrevista, un bon mestre ha de tenir una mirada clarivent, és a dir, veure més enllà del que el nen diu.

Respecte la gent docent, continuen apareixent els termes respectuós, observador i comunicatiu. A més a més, la gent que treballa amb nens o adolescents destaca la importància de ser alegre i treballador.

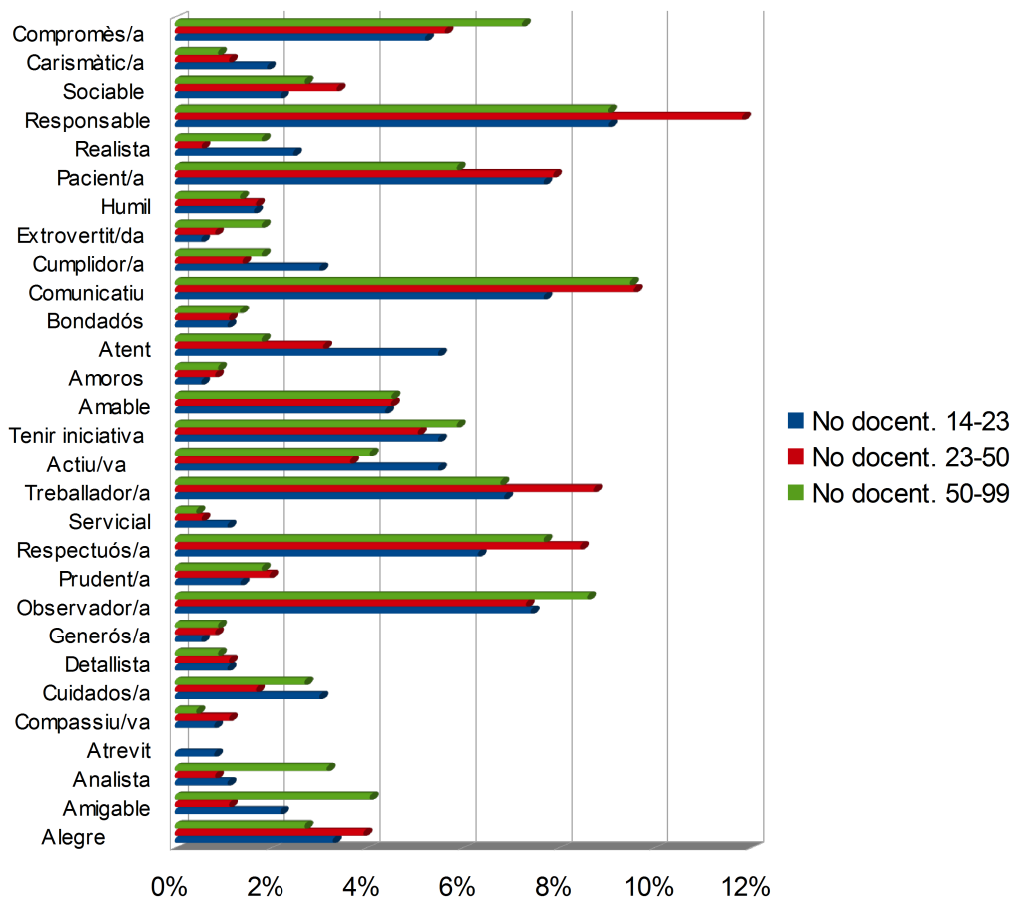
c) Gràfiques de la desena pregunta

DOCENTS

NO DOCENTS

8.12. Quinzena pregunta de l'enquesta a) Introducció

La última pregunta de l'enquesta era: "Quina imatge et sembla a tu que identifica millor el perfil dels mestres?". Aquesta pregunta, com les dues anteriors, està directament relacionada amb un dels objectius del treball, ja que acaba de complementar el professiograma que amb les dues preguntes anteriors he anat realitzant.

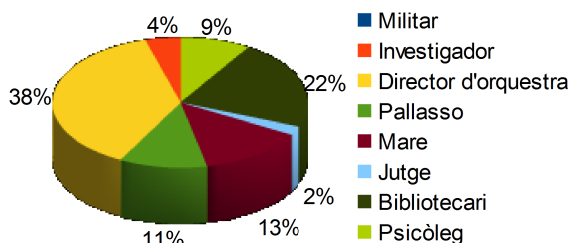
El que busco amb aquesta pregunta, apart de completar el professiograma, és saber quina imatge té la gent, sobretot la no docent, dels mestres. Aquesta pregunta està relacionada amb l'apartat 5 i els subapartats a) dels punts 7.2 i 7.3 del cos teòric del treball.

b) Resultats de la quinzena pregunta

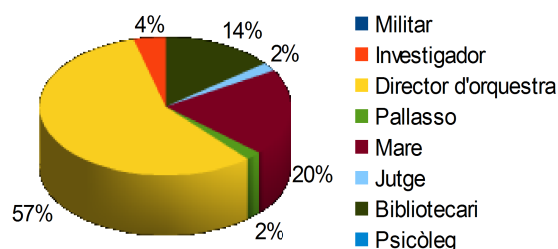
Imatge que identifica millor el perfil del mestre.	Militar	Investigador	Director d'orquestra	Pallasso	Mare	Jutge	Bibliotecari	Psicòleg	Total
Docents									
23 anys a 40 anys (inclòs)	0%	3,70%	51,85%	0%	37,0%	0%	7,41%	0%	100%
40 anys a 55 anys (inclòs)	0%	0%	41,0%	3,0%	35,0%	3,0%	9,0%	9,0%	100%
55 anys i més grans	0%	0%	44%	0%	56%	0%	0%	0%	100%
TOTAL	0%	1,2%	45,6%	1,0%	42,7%	1,0%	5,5%	3,0%	100%
No docents									
14 anys a 23 anys	0%	4,4%	37,8%	11,1%	13,3%	2,2%	2,2%	8,9%	100%
23 anys (inclòs) a 50 anys	0%	4,1%	57,1%	2,0%	20,4%	2,0%	12,3%	0%	100%
50 anys (inclòs) i més grans	0%	4%	36%	0%	36%	0%	20%	4%	100%
TOTAL	0%	41,7%	43,6%	4,4%	23,2%	14,0%	11,5%	43,0%	100%

c) Gràfiques de la pregunta

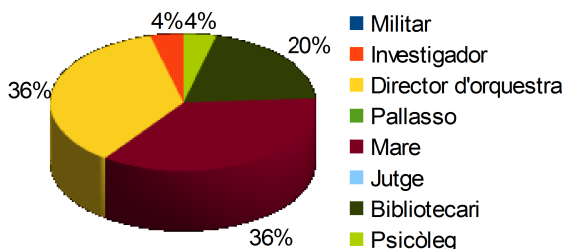
NO DOCENTS

No docent. 14-23

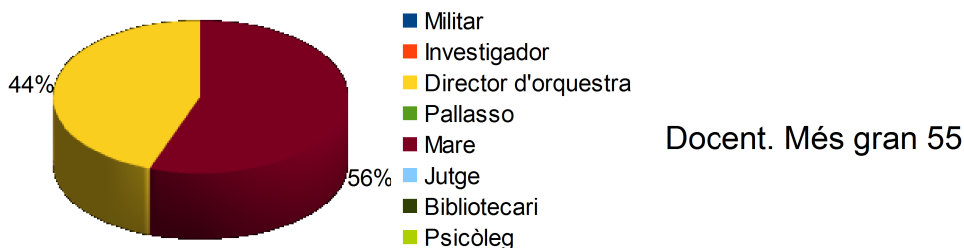
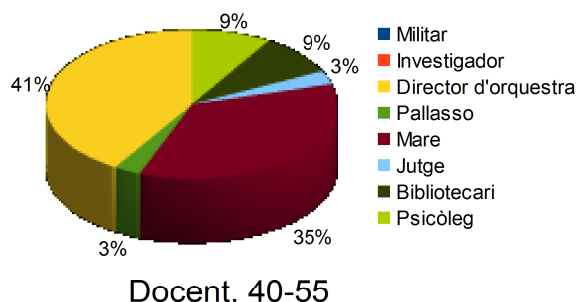
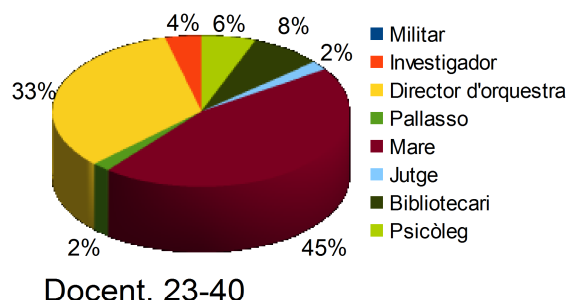

No docent. 23-50

No docent. 50-99

DOCENTS

d) Conclusió de la pregunta

Després de obtenir les dades de l'última pregunta de l'enquesta observem que si una cosa té clara el conjunt de persones docents i les no docents és que un mestre no ha de ser un militar. Si agafem el personal docent veiem que veuen la seva professió, primerament com una feina de director d'orquestra amb un 45,6% de la gent enquestada i segonament com una mare, apareixen així l'instint maternal amb un 42,7%. Si una cosa vull destacar d'aquestes dues dades és que si observem el percentatge de gent docent entre els 23 i els 40 anys és superior que el de gent més gran de 55, sent proporcional al canvi a la inversa que veiem en els que veuen la feina com mare, ja que el percentatge d'aquesta es substancialment més baix entre la gent de 23 a 40 anys que no la gent més gran de 55 anys.

Per altra banda dins la gent no docent destaquem l'aparició de la catalogació del mestre com un investigador, ja que després de director d'orquestra amb un 43,6%, ja trobem el percentatge d'investigador amb un 41,7%, sent només un 23,2% de la gent enquestada la que cataloga la professió docent com una feina similar a la de una mare, veien així que molta gent de la no docent prescindeix del instint maternal.

Les preguntes onze, dotze i tretze es desvinculen completament del cos teòric del treball, tot i que amb elles busco l'acompliment d'un altre objectiu del treball.

La formulació de les dues primeres preguntes està feta per saber si com es diu i com apareix al llibre "*va de mestres*", els mestres que no s'obliden mai són els que generen confiança. I la darrera pregunta està formulada per simple curiositat, per veure quines són les activitats i moments que es realitzen i es passen en una escola que marquen més els alumnes.

8.13. Onzena pregunta de l'enquesta

a) Resultat de l'onzena pregunta

Busca de les qualitats i adjectius que descriuen al mestre que va influir més positivament a la persona enquestada.

Mestre que va influir més positivament	Qualitats iguals	Altres elements
Docents		
23 anys a 40 anys (inclòs)		Intel·ligent, Vocacional, Carinyosa, Agradable, Familiar, Simpàtica, Disciplinar, Esperançador, Pacient, Empàtic, Sincer, Ordenat, Atent, Creatiu, Entregat, Estricte, Professional, Amable, Mestre, Carismàtic, Expressiu, Proper, Actiu, Amorós, Optimista, Ordenat
40 anys a 55 anys (inclòs)	<ul style="list-style-type: none"> • Compromès • Treballadora • Observadora • Comunicatiu • Alegre 	Sentit de l'humor, Amable, Generós, Positiu, Innovador, Atent, Carinyosa, Exigent, Divertit, Disciplinat, Feliç, Tolerant, Responsable, Creatiu, Servicial, Pacient, Intel·ligent, Carismàtic, Creatiu, Amigable, Honesta, Comprensiva, Professional, Estricte, Motivador, Confiança, Empàtica, Entusiasta, Just, Esperit de superació, Proper, Humana, Culte.
55 anys i més grans		Analista, Respectuós, Serios, Acurat
No docents		
14 anys a 23 anys	<ul style="list-style-type: none"> • Responsable • Alegre • Comunicatiu • Amable • Respectuós • Pacient • Exigent • Compromès • Amigable 	Simpàtic, Transmetia confiança, Tranquil·la, Acurat, Graciós, Modest, Agradable, Rialler, Madur, Generosa, Atent, Reflexiu, Motivador, Proper, Sincer, Realista, Optimista, Tolerant, Honest, Vocacional
23 anys (inclòs) a 50		Dolç, Empàtic, amb iniciativa,

anys		Sociable, Segur, Amorós, Tolerant, Propera, Bondadós, Educat, Apassionat, Confiança, Creatiu, Insistent, Motivador, Vocacional, Honest, Sinceritat, Serios, Culte, Comprensiu, Vocacional
50 anys (inclòs) i més grans	<ul style="list-style-type: none"> • Carinyosa • Treballador • Original 	Generós, Valent, Esperit de superació, Fomentar la curiositat, Comprensiu, Divertit, Intel·ligent, Coherent, Humil, Serios, Perseverança, Decidit.

8.14. Dotzena pregunta de l'enquesta

a) Resultat de la dotzena pregunta

Busca de les qualitats i adjectius que descriuen al mestre que va influir més negativament a la persona enquestada.

Mestre que va influir més negativament	Qualitats iguals	Altres elements
Docents		
23 anys a 40 anys (inclòs)	<ul style="list-style-type: none"> • Autoritari • Irrespectuós • Distant 	Orgullós, Fred, Desmotivats, Inactiu, Egocèntrica, Sense compromís, Exigent, Poc Professional, Incoherent, Intolerant, Negatiu, Rígid, Maleducat, Impacient, Irresponsable, Injust, Callat, Serios, Apàtic, Desagradable, Antipàtica, Separatista, Esquerpa, Infeliç, Mal comunicador, Sexista, Prepotent, Agressiu verbalment, Intolerant, Despectiu, Sobervi, Cridaner, Bromista.
40 anys a 55 anys (inclòs)		Estricta, Exigent, Imposava, Serios, Cridaner, Dèspota, Injust, Poc amable, Impacient, Intolerant, Fred, Rígid, Desordenat, Rondinaire, Passota, Discriminatori, Incompetent, Intolerant, Dictatorial, Insensible, Desinteressat, Llunàtic,

		Intransigent. Irònic, Burlata, Manaire, Prepotent, Fals, Immadur.
55 anys i més grans		Desentesa, Ignorant, Sarcàstica
No docents		
14 anys a 23 anys		Irresponsable, Sense iniciativa, Incumplidor, Cregut, Antipàtic, Despistat, Desagradable, Prepotent, Insegur, Adoctrinador, Injust, Egocèntric, Fred, Intolerant, Incomprensiu, Aburrit, Desagradable, Prepotent, Insegur, Adoctrinador, Injust, Intolerant, Incomprensiu, Aburrit, Estricte, Irònic, Inactiu, Superficial, Mentider, Hipòcrita, Desordenat, Poc treballador, Poc comunicatiu, Pessimista, Irritable, Malhumorat, Maleducat, Cregut.
23 anys (inclòs) a 50 anys	<ul style="list-style-type: none"> • Irrespectuós • Impacient • Cridaner • Discriminatori 	Seriós, Dictatorial, Poc empàtic, Passota, Maleducat, Distant, Injust, Ausent, Indisciplinat, Arrogant, Interessat, Ignorant, Rígid, Despòtic, Desconfiança, Favoritismes, Histèria, Inconstant, Desil·lusionat, Malparat, Violent, Agressiu, Maltractador, Indiferent, Prepotent, Cruel, Passiu, Poc professional, Desordenat.
50 anys (inclòs) i més grans		Antipàtica, No compromès, Desorganitzat, Autoritari, Dictatorial, Mentider, Venjatiu, Incomprensiu, Intransigent, Passota, Prepotent, Incompetent, Estricte, Agressiva, Rutinària, Seriós, Injust,

8.15. Conclusió de les preguntes onze i dotze

Després de donar un cop d'ull a les dues graelles anteriors, s'ha de dir com trobem en el llibre “*va de mestres*”, els mestres que mai s'obliden i marquen a l'alumne són els que generen confiança, ja que només mirant els adjectius donats que han aparegut en enquestes de totes les edats, podem dir que un mestre que influeix positivament i de manera remarcable en el desenvolupament del nen, ha de ser un mestre que el nen vegi que pot equivocar-se amb ell i que no serà castigat sinó que l'ajudaran a aixecar-se.

A totes les enquestes, de tant gent docent i no docent, apareixen els adjectiu compromès, treballador, comunicatiu i alegre. Per altra banda, mirant els aspectes contraris només l'adjectiu irrespectuós apareix a totes les bandes, però qualificatius com autoritari, distant, impacient, cridaner, discriminador ens aporta més material per confirmar el dit al començament, per una bona educació, entesa com a la formació d'una persona amb valors, autònoma i respectuosa, un mestre que vulgui influir en el desenvolupament dels seus alumnes, ha de ser proper i transmetre confiança, però a la vegada aquest pot ser exigent i demanar el màxim als seus alumnes.

8.16. Tretzena pregunta de l'enquesta

a) Resultats de la tretzena pregunta

Records	Els mateixos	Diferents
Docents		
23 anys a 40 anys (inclòs)	<ul style="list-style-type: none"> • Amics • Hores del pati • Companyarisme 	Una obra de teatre que varem representar a 6é Hores prèvies i posteriors a dinar Jocs entre classes Senzillesa i Honradesa al parvulari Les converses a tutoria que servien per enfortir el grup classes Classes d'educació física Preciosos moments a primària amb grans professors i on vaig aprendre molt Professor de 3er i 4rt E.S.O Ajudar els petits a fer coses
40 anys a 55 anys (inclòs)		Les colònies El tracte amb l'escola Anar a una escola petita on ens coneixíem tots i estava molt vinculada a la natura Que 20 anys després d'haver sortir encara recordo els professors quan els veig pel carrer Mantenir viva les amistats i

		<p>adonar-se que aquella educació m'ha servit per anar aprenent a valorar tot el que tinc</p> <p>Manera d'educar i ensenyar</p> <p>El dia del comiat</p> <p>L'edifici i els companys</p> <p>El fer de mestre als companys que els hi costava més</p>
55 anys i més grans		<p>Excursions</p> <p>Anys d'innocència</p> <p>Amics i professors que t'ho feien passar bé</p> <p>Xerrades extraescolars</p> <p>Campionats de futbol</p> <p>Convivències i aprenentatge amb els companys</p> <p>Concursos de dibuix i redacció a nivell comercial</p>
No docents		
14 anys a 23 anys	<ul style="list-style-type: none"> • Amistats • Pati 	<p>L'esforç i la seva recompensa</p> <p>Festa final a 8é</p> <p>Les representacions de Nadal</p> <p>Activitats culturals realitzades</p> <p>Etapa de preescolar</p> <p>Les primeres colònies</p> <p>Jugar amb els amics, excursions...</p> <p>Classes d'educació física i Medi Natural</p> <p>Alegria</p> <p>Els carnestoltes, la setmana cultural, les cançons</p> <p>Inventar obres de teatre</p> <p>Bona relació amb els companys i els mestres</p> <p>Quan el mestre sortia a jugar a futbol amb els nens</p> <p>Jocs i concursos de Nadal</p> <p>Il·lusió d'anar a escola</p> <p>Formar part d'una gran família on viure i créixer junts</p>
23 anys (inclòs) a 50 anys		<p>Mestres que vivien el que em transmetien</p> <p>El mestre començava les classes explicant contes o històries</p>

		<p>Les festes de fi de curs Companyarisme Ajudar els més petits Quan la mestra ens explicava contes Cantar cançons quan el mestre tocava la guitarra Les excursions, els treballs en grup El clima que es crea al voltant dels companys La relació amb els companys L'estudi entre classes i el menjador a l'època del batxillerat Les sortides que varem fer Els experiments de ciències Sentir el ritme del pas del temps i també sentir l'olor dels llapis La satisfacció d'anar aprenent Quan érem petits ens passaven al voltant d'una estufa per escalfar-nos les mans abans de començar a escriure Els tobogans del pati Viatge fi de curs</p>
<p>50 anys (inclòs) i més grans</p>		<p>El mateix fet d'aprendre em feia gaudir Retrobada amb els companys La sensació i experiència de cantar junts cada dia</p>

Després de observar els resultats d'aquesta resposta, s'ha de dir que alguns dels records m'han sigut sorprenents, ja que no m'esperava trobar ningú que parles de les classes i les matèries. Alhora, s'ha de dir que els encarregats de contestar en les enquestes aquest tipus de records són la gent enquestada de més edat, se'n possible que amb el pas dels anys valoris més els estudis.

En quan a la majoria, la resposta més comuna, ha estat les amistats fetes amb les quals encara es continuen veient, les hores del pati, les excursions, viatges i moments on la matèria desapareixia i es donava pas el joc, a la convivència i a la diversió.

9. Les entrevistes

Les entrevistes, el mateix que amb les enquestes, són una part molt important del meu treball tot i que porten molta més feina que elles, ja que aquestes impliquen una feina anterior amb la preparació i una posterior amb la transcripció i la selecció de la informació convenient per incloure dins el cos del treball. Tot i aquests petits inconvenients són de vital importància per conèixer la percepció de gent relacionada amb l'àmbit educatiu, ja que aquestes persones em podem aportar detalls que poden acabar de decantar la hipòtesi d'una banda o l'altre. Són un mètode qualitatiu i no quantitatiu com les enquestes que em poden aportant petits detalls que el les enquestes no podré apreciar.

El meu principal objectiu ha estat buscar persones que estiguessin vinculades a l'àmbit educatiu, ja que amb elles així he pogut contrastar la part teòrica amb la percepció de docents que es dediquen a ser mestres, ha educar els infants a ser persones i ensenyar els continguts que per currículum estan estipulats.

Els seleccionats per ser entrevistats en aquest àmbit van ser, en Jaume Cela, ja que després de llegir el llibre "*Va de mestres*" i tenir la possibilitat de anar a parlar amb ell em va semblar molt enriquidor per el treball i per mi, ja que és un home que domina molt el tema i té molta experiència, per tant la seva entrevista serà clau per acabar determinant la hipòtesi.

Posteriorment i d'àmbit més proper, vaig seleccionar dues persones que estan exercint la professió de docent a la Roca del Vallés. Una d'elles és la directora de *La Rotllana*, una ludoteca del meu poble, la Teodosia Alzarar, i l'altre entrevistat va ser un noi, l'Aleix Vidal, que està exercint la professió *Al Mogent*, un dels dos CEIP de la Roca del Vallés centre. El primer dia que el vaig veure estava a educació infantil, per tant, tot i que la seva especialització no sigui aquesta, al veure'l allà em va semblar interessant descobrir el punt de vist d'un noi que algunes de les seves hores de docent les dedica als mes petits.

A part d'aquestes tres entrevistes de caire més general, per completar un punt teòric del meu treball, l'apartat 7, on tracto les percepcions d'un mestre, he fet quatre preguntes a tres mestres, de les quals dues es dediquen a educació primària, la Montse Martínez i l'Alba, i una docent d'educació infantil, Yolanda Font. Amb aquestes tres entrevistes el que he buscat ha sigut les seves percepcions més personals a l'hora de ser mestres.

Les principals entrevistes han estat amb gent docent, tot i que dues de les vuit entrevistes realitzades és desvinculen de les aules i és centren més en aspectes psicològics i sociològics. La primera d'aquestes entrevistes ha estat realitzada a un diplomad en psicologia del desenvolupament, Enrique Blay. Aquesta m'ha portat informació sobre el desenvolupament pisco-emocional i el significat d'aquest. I la segona entrevista d'aquests caire ha estat realitzada a la senyora María Jesús Izquierdo, professora de Sociologia de l'Universitat Autònoma de Barcelona. Aquesta entrevista buscava cercar els seus punts de vista en àmbits emocionals i de sexisme ja que vaig veure que havia realitzats diferents estudis sobre el tema.

Del total d'entrevistes les realitzades a Jaume Cela, Teodosia Alcazar i Aleix Vidal han estat realitzades de manera personal, en canvi les realitzades a María Jesús Izquierdo i Enrique Blay han estat fetes per ordinador.

A última hora vaig realitzar tres entrevistes més via Internet. Aquestes van ser dirigides a dues professores d'educació primària, Montse Martínez i Alba, i una professora d'educació infantil, Yolanda Font. En elles buscava obtenir les seves sensacions a l'hora de ser mestres i les complicacions que trobaven a les etapes esmentades.

9.1. Resum de les entrevistes

Veient la llargada de les entrevistes he cregut convenient fer un breu resum i síntesi de cada entrevista i extreure'n unes conclusions generals. Tot i això totes les respostes dels entrevistats són molt interessants per tant les entrevistes senceres es poden consultar al annex nº2.

a) Entrevista Sr. Aleix Vidal

Mestre de música del *CEIP Mogent*, escola d'educació infantil i primària de la Roca del Vallés. Tot i actualment ser mestre, s'ha de dir que la seva història per arribar a la docència no va ser directa, ja que fins que no va trobar la seva vocació i el que realment li agradava va passar per moltes carreres i d'àmbits molt diferents, començant amb una carrera de caire totalment tècnic, Telecomunicacions i finalment acabant amb Magisteri especialitzat amb música.

“A mi hem va donar la sensació quan feia les pràctiques que no estava equivocat, em va agradar diguéssim, tot i que hi ha dies que és molt dur. Vaig encertar-la després d'equivocar-me moltes vegades o fer camins que no anàvem cap aquí...”

Quan parla que és dur, no diu que sigui dur per culpa dels alumnes i infants sinó que el que el frustra més possiblement és que si una classe ha sigut dura és perquè ell com a mestre no l'ha sabut enfocar bé. Tot i que també té clar que això va a dies, ja que de vegades pensa que l'activitat que porta plantejada no funcionarà, funciona perfectament i veu en els nens que el proposat avui a classe els ha motivat i s'hi han involucrat tots i cada un dels *nanos*.

“Al llarg de primària i infantil es fan unes coses o unes altres però el nen surt amb les mateixes eines...jo sobretot el que veig el dia a dia, més que ensenya'ls-hi a tocar o cantar, busco que ells desenvolupin aquestes ganes de escoltar músiques diferents, experimentar coses noves i els i neixi en ells una inquietud”

Veien que el seu camí diguéssim que molt directa no és al fer-li la pregunta de vocació o professió va arrufar una mica el nas. Sota el seu punt de vista em va definir la vocació com alguna sensació que et porta dir des de un determinat moment, no cal que sigui des de petit, jo vull dedicar-me a això. Va explicar-me que si hagués fet cas a la seva vo-

cació hauria estat càmera de televisió i no creu que es realitzi molt amb aquella professió.

“Quan et diuen, tu ets mestre de música, fas les oposicions i et diuen doncs tens plaça, penses cony m'estan dient que sóc mestre, i per tant que alguna cosa hi havia, potser no era vacació abans però ara sóc mestre de música i ara tu creus i fas coses, el mateix dia a dia et vas motivant i jo crec que acabes treballant igual de bé que si tenies la vocació des de petit o no, però si que és veritat que no és un tòpic, que evidentment són feines que en la majoria dels casos són vocacionals, però tampoc ho he preguntat”

Com he dit anteriorment al fer classes a infantil i primària vaig poder-li preguntar què li resultava més difícil, si els més petits o educació primària, i com ja esperava la seva resposta és va inclinar cap als més petits ja que amb la seva manera de ser va comentar que amb els petits no pot improvisar i ho ha de portar com tot molt més marcat i a ell li agrada improvisar i poder canviar les classes depenen de les peticions dels nens i amb infantil això és més difícil. Malgrat aquesta resposta però, expressa que els petits són molt més agraïts i que et mostren molt més d'afectivitat i amor.

Al parlar que una determinada manera de ser sota el seu punt de vista l'afavoria per dedicar-se a un àmbit o l'altre vaig preguntar sota el seu punt de vista que se li havia de demanar a un bon mestre i la seva primera resposta va ser que havia de tenir *paciència*, capacitat d'improvisació. A més a més va fer referència al to de veu, ja que pensa que un to de veu elevat i excessivament alt condueix els nens en un estat de nerviosisme i excitació no convenients per fer classe. I una cosa que no pot faltar és la motivació envers la professió, les ganes de canviar i variar les activitats.

Canviant de direcció totalment l'entrevista ens varem endinsar en temes molt més de sexisme i feminització de la professió. Durant els seus tres anys treballant en tres escoles diferents, havia coincidit amb un total de 5 mestres de 30 a la primera escola, 2 de 10 a la segona i on està actualment està ell sol d'un total de 30 mestres més o menys.

“Sembla que el tema dels petits estigui dedicat o sigui molt més apropiat a les dones, que als homes no ens interessa o ja hi han carreres que són més masculines. El tòpic: “Les noies magisteri els nois enginyeria”.”

“Abans hi havia aquella sensació que la funció principal de la dona era tenir fills sinó no s'entenia, i potser també s'arrossega una mica d'aquí en el fet que no hi hagi homes, les relacions de les dones amb els nens petits és veuen com més naturals, o sigui com si ja ho portessin a la sang, genèticament, i tampoc té perquè ser així.”

“Semblarà un tòpic tot i que cada vegada n'estic més convençut; els homes som com molt seqüencials, les dones són molt més multi-tasques, poden estar pendents de moltes coses i això es molt important en l'etapa d'educació infantil, ja que s'han de tenir quatre ulls...”

Aquesta falta d'homes no li dona més importància, creu que durant el període d'infantil, els infants veuen ja molts models d'adults diferents, per tant no és cap problema el fet que hi hagi més o menys mestres durant el període d'infantil.

“Que sigui enriquidor o no que hi hagi més homes o menys homes o que tot siguin dones...no ho se, jo crec que és igual si tots els mestres tenen capacitat d'obertura de mires, tothom és diferent”

En cap moment però tot i ser clarament minoria en els claustres de docents, s'ha sentit discriminat per ningú. Fa referència algunes petites mirades de confiança d'alguns pares l'any passat quan donava els nens de p-3 a les famílies, però ell les atribueix més al fet de ser jove que al fet de ser home.

Després d'expressar aquestes petites mirades de desconfiança va sorgir el tema dels valors, i la famosa pèrdua d'ells. Va expressar que segurament hi havia valors que s'estaven perdent però el que va remarcar molt va ser on és transmeten aquests ja que hi ha la falsa creença que determinades accions són exemptes de valors essent totalment fals, ja que cada acció, cada persona que envolta l'infant i cada joc o programa de la televisió que mira està transmeten uns valors.

“Quan el pare es para al semàfor en vermell i espera que es posi verd està donant uns valors, en canvi el pare que arrenca just abans de que es posi verd n'està donant uns altres.”

“Si un pare dóna una estona als seus fills perquè estiguin amb la videoconsola o amb la TV ha d'entendre primer que ha de saber que estan fent amb allò i després que allà han après una valors, que no són els únics ja que n'han d'aprendre uns altres amb els ells, i que no ens hem d'oblidar d'anar d'excursió, de visitar coses[...]Tots hem de ser una mica mestres.”

“A l'escola ja es treballen els valors però això ha de tenir una continuïtat amb tota la societat, què passa quan hi ha una societat on hi ha uns factors en els quals x valors ja no es tenen valorats i se'ls i dóna menys importància, això es transmet als fills i per molt què a l'escola s'intenti donar pes és molt difícil canviar”

“Sempre és més difícil construir que destruir, aquest és el perill”

Respecte a valors diferents depenen del gènere ens parla que els valors si una cosa no tenen és gènere ja que una persona independentment del seu gènere escull quins valors vol potenciar en la seva persona.

b)Entrevista Sra. Teodosia Alcazar

La totalitat de l'entrevista la trobareu a l'annex número 2.

Co-directora de la ludoteca “la rotllana” de la Roca del Vallés, creada fa uns quants

anys sense cap tipus de concert econòmic. La gran estimació cap al àmbit educatiu les va motivar a iniciar aquest projecte tan valent, ja que la senyora Teodosia i la seva sòcia eren mestres en una guardaria de Granollers, que tot i no ser seva, la portaven elles. Després de veure la molta demanda i la poca oferta que hi havia en aquest sector, van arribar a la conclusió que per portar-li el negoci a una altra persona en podien crear un elles i així ho van fer.

Si van iniciar el projecte, apart de per tot l'explicat anteriorment, és per la gran importància que li atorguen al primer cicle d'educació infantil, ja que parla de diferències notables entre un nen que hagi anat a guardaria i un que no a l'entrada a l'escola (P-3). El nen que no ha cursat els cursos de P-1 i P-2, hauran de treballar molt més per assolir i seguir el ritme a P-3 que un nen que hagi cursat els cursos. Durant els primers dos cursos d'educació s'intenta aprofitar els recursos propis que tenen els nens petits, se'ls intenta despertar la curiositat i crear *personetes* autònomes, que puguin decidir dins les seves possibilitats, a part de créixer amb alegria i felicitat.

“Són els ciments de la personalitat de cadascú, és creant i es fan com a persona.”

Alhora de seleccionar personal els hi demanen la titulació que exigeix la llei i després del mes de prova que per contracte tenen, observar que es desenvolupin bé amb els nens, que els hi agradi. Veure en la persona la vocació que requereix la feina, ja que sinó t'agrada en un sector amb la presència d'infants no aguantes molts anys, a més a més de reclamar la professionalitat necessària per tractar amb els petits.

Durant tots els anys i totes les seleccions de personal que han fet a *“la Rotllana”*, no han tingut mai cap noi treballant ni de pràctiques, ja que com diu la Teo escassejant sent actualment una professió feminitzada. Aquesta feminització no troba que sigui negativa, tot i que pensa que quanta més varietat de referents millor per l'infant.

c) Entrevista Sr. Jaume Cela

Jaume Cela nascut a Barcelona l'any 1949. És escriptor, pedagog, mestre i director del *CEIP l'escoleta* de Bellaterra. Compagina la seva feina de mestre amb la d'escriure novel·les per a públic infantil i juvenil.

L'entrevista realitzada a en Jaume Cela, en la seva totalitat és molt interessant. Tot i això faré un breu resum d'ella i per la consulta de l'entrevista sencera dirigir-se a l'annex nº2.

Tot i arribar al magisteri per casualitat és posiciona dins un àmbit vocacional, ja que portava nens els caps de setmana i diu que al començar a estudiar el seu entusiasme per la feina va anar increixendo. Durant la seva formació va passar a formar part de Rosa Sensat, una institució que vetllava per fer una escola més progressista, construint un model alternatiu al franquista.

Durant el transcurs de tota l'entrevista fa referència a la sort, ja que diu que les coses importants que ell té a la vida se les ha trobat, ja sigui el fer de mestre o els més de 80 llibres que té al mercat. Reconeix que en els seus inicis si se li hagués preguntat per això hauria titllat de boig la persona que li preguntes, ja que no es veia exercint la professió de mestre o publicant llibres al mercat.

“El meu cas es un cas molt curiós i jo passo per ser un mestre d'aquests que en diuen vocacionals ja que jo vaig arribar al magisteri per casualitat, jo portava nens d'una barriada extrema de Barcelona que es deia el camp de la bota, que era un barri de barraques, que és on hi ha ara el fòrum, hi havia quatre mil persones vivint allà en molt males condicions i jo portava nens els caps de setmana, jo no havia ni estudiat batxillerat, jo tenia en aquells moments 18 anys i treballava en una casa d'assegurances i aleshores els que estaven vivint allà, organitzaven una escola i hem van dir si volia donar classes allà a l'escola. Jo vaig deixar la meua feina i m'hi vaig posar, però es clar, hem vaig trobar en una classe amb trenta i pico nens i els havia d'ensenyar, jo no en tenia ni idea i mai m'havia plantejat el fer de mestre, però el primer que vaig fer va ser dir doncs si tu vols continuar fent de mestre bé hauràs d'estudiar i aleshores hem vaig tindre de posar a estudiar, no magisteri sinó batxillerat, amb 18 anys vaig fer 1r de batxillerat.”

Malgrat que en l'inici s'ha posicionat com un mestre vocacional, quan és preguntat directament sobre l'aspecte diu que no es pot situar entre una cosa i altre, ja que sota el seu punt de vista és una feina vocacional en el sentit que hi apareixen necessitats humanes i entren coneixements que tu has de tenir.

“La vocació la vas construint al llarg dels anys, i en aquesta professió i entren elements que són molt professionals, que toquen molt més aquells aspectes de l'aplicació com és la formació que tu tinguis en els camps del saber, la formació que tu tinguis psicopedagògica, ara la vocació que és el que té la dona, apart d'aquesta predisposició inicial que la pots tenir més o menys, el que té la dona sobretot és la història personal que tu vas fent al llarg dels anys, jo no sempre estic o tinc la sensació d'estar amb el mateix grau de vocació, o sigui que depèn.”

La part vocacional està relacionada amb el que significa ser mestre ja que significa assumir una responsabilitat d'acollir, acompanyar i mostrar al món a les criatures, sent tot l'expressat necessitats humanes.

“És una professió que atén, una professió relacionada amb l'ètica més que una professió de tipus tècnic, perquè el que fa és atendre les necessitats que té una criatura. Tu davant del que una criatura necessita li dones algun tipus de resposta, sàpiguen que aquesta resposta no serà mai, no arribarà mai a satisfer del tot, omplir del tot però és una professió on el que fem és intentar donar resposta a les necessitat que una criatura, un nouvingut al món és planteja.”

En l'àmbit més d'escola, no tan personalitzat en la persona del mestre, ens exposa l'escola com una institució d'acollida i d'acompanyament en el procés de descobriment del món.

“...els ajudem a que busquin respostes i els ajudem que entenguin que l'equivocació, el error forma part del procés d'aprenentatge, per tant un mestre ha de tenir una visió positiva del que és equivocar-se, l'escola és una institució on el nen se sent tranquil per equivocar-se, que sap que aquell error no se l'utilitzarà per enfonsar-lo, no se l'utilitzarà per fer-li mal, no se l'utilitzarà per marcar-lo, estigmatitzar-lo, seleccionar-lo, sinó que se l'estimularà a que superi aquell error i es plantegi una nova pregunta.”

Després de que planteges l'escola i els mestres com institucions d'acollida, se li havia de preguntar el significat d'educar i qui ha d'educar. En quan a la primera pregunta, el que significa educar segons ell significa moltes coses:

“...significa acollir, significa ajudar a plantejar preguntes, significa obrir portes, significa desaparèixer quan saps que l'alumne ja pot anar sol, sàpiguen que en aquell moment tu ja t'has d'apartar del trajecte, és una paraula que significa voler estar a prop d'aquella persona i estar allí, disposada a ajudar-lo quan aquesta persona ho necessita, en aquelles coses que la persona necessita”.

“Educar vol dir acaronar, educar vol dir posar límits, educar vol dir respectar la tristesa de la persona a qui vols educar, educar vol dir donar temps perquè aquesta persona poguís dissenyar el seu projecte de vida, sigui autònom, i educar vol dir ajudar a que sigui responsable, que ha de pensar que a la vida no hi és ell sol, que esta amb altre gent i aquesta gent també arribarà uns moments que el poden necessitar i ell també ha d'estar atent amb això.”

Respecte al segon àmbit, el qui educa, la seva resposta és clara i contundent, ja que educa tothom. Per explicar aquest tothom utilitza una expressió africana que ha tingut molt d'èxit ja que actualment la cita tothom:

“...per educar a un nen fa falta tota la tribu...educa la família, educa l'escola, educa la colla d'amics, eduquen els mitjans de comunicació, eduquen les tecnologies, educa el barri, educa la ciutat i qui diu educa diu deseduca...”

Per tant, veien la importància que té l'escola i les nombroses connotacions que té la paraula educar, sempre hi ha unes qualitats o uns aspectes que se li han de demanar a un mestre. Aquestes van des de saber escoltar fins al fet de tenir una mirada clarivident, aquella mirada que interpreta el que necessita l'alumne més enllà de la demanda concreta. Un exemple que utilitza molt sovint quan ha d'explicar el que significa la mirada clarivident, és el següent:

“Un nen que et pregunta els peixos es moren? Tu davant aquesta pregunta pots contestar si els peixos es moren i ja esta, però aleshores et preguntes

aquest nen perquè hem formula aquesta demanda, tens aquesta escolta clarivident i aleshores tu t'acostes a aquesta criatura, et vas aproximant a la seva pregunta i al final el que el nen t'està preguntant és degut a que té l'avi que esta molt malalt, si l'avi es pot morir, i com que no s'atreveix a formular-ho directament perquè li fa angunia plantejar-ho així pues fa aquesta pregunta”.

A més a més de l'escolta i la mirada, un mestre ha de tenir una certa visió optimista de la vida ja que els nens representen l'esperança, ha de ser pacient i entendre que els nens són diferents, per tant has d'adaptar les teves propostes de treball al que el nen necessita.

Com s'ha dit anteriorment els nens representen l'esperança, sobretot els més petits, els que es trobem en el període d'educació infantil. Dit això, s'ha de dir que dona molta importància a l'etapa, ja que diu que en els tres primers anys de vida un es juga moltes coses, i això no vol dir que tot el que quedi mal resolt en aquesta edat no es pugui resoldre més tard, sinó que serà més fàcil de transmetre una cosa durant el primer període de la vida. El fet d'anar fent-nos humans al llarg de la vida, fa que existeixi molt de temps per resoldre els problemes i les complicacions d'una època tan vital com educació infantil.

Canviant de tema i entrant més a temes de gènere, en Jaume qualifica la professió docent com absolutament feminitzada.

“Una professió estigui feminitzada en una societat en que no s'ha aconseguit la igualtat plena, vol dir que es una professió que socialment esta considerada de segona. Que no vol dir que ho sigui, com pots comprendre jo crec que es una de les professions més importants que hi ha, però es una professió que s'ha lligat molt a qualitats relacionades amb la dona”

“A mida que baixes cap a les etapes més petites hi ha més dones i més amunt més homes i si els càrrecs son per feines de gestió hi han molts més homes, hi ha moltes escoles que hi poden haver 30 mestres, hi poden ser 26 dones i 4 nois i possiblement hi ha molts més nois que ocupen càrrecs de gestió que noies.”

Abans, amb la llei Moyano, la que va permetre l'entrada al món laboral a la dona, es deia que passaves més gana que un mestre d'escola, i tot i que això ha canviat no es pot parlar d'igualtat, ja que només cal mirar el que passa en els càrrecs de gestió d'una escola. A més a més, antigament no passava res si una noia no trobava feina ja que representava que hi havia un home que la mantenia.

Pensa que si el percentatge d'homes i dones fos més igualat possiblement seria més interessant. Pensa que en els trams alts i de gestió falten dones i com més avall baixem falten homes.

“Trobar un home a l'etapa 0-3 és com trobar un rovelló gegant a la porta de casa teva.”

I respecte a l'últim tema que avarca el meu treball diu que no es pot viure sense valors, que possiblement el que està passant amb ells és que s'estan canviant. Està clar que tots realitzem l'esforç per orientar les nostres accions per aconseguir unes determinades coses.

Per altra banda, els valors no s'inculquen sinó que es mostren, es mostren a l'escola, a les famílies i cada una de les persones que entren en contacte amb el infant.

“Els nens es el futur, es la esperança, però els avis, es la memòria. La memòria humana es basa en que puc recordar i que puc oblidar.”

“Hi ha valors, que es menten, valors que canvien, valors que tenen molta alça en el mercat i valors que van decaient.”

“Els valors s'orienten, els valors es mostren, hi ha valors que son útilment molt importants, i valors que mes valdria que anessin desapareixen, però sempre hi ha valors. Depèn de la societat que tu vulguis construir afavoriràs uns valors o uns altres.”

“L'home és portador de valors, i inconscientment traspasse valors. Traspasse valors ens una situació tan senzilla com es entrar a classe a les 9 del matí, entren els nens i com els reps, i depenen això els hi estàs mostren valors diferents. Si tu els reps amb recepció personalitzada o entres i dius tothom a seure traieu el llibre, són dos maneres diferents, i això es el que quan tu acabes el seu procés d'aprenentatge el que queda son aquestes coses, el que queda son els petits gestos, aquelles accions que tu has anat progressivament anar mostrant.”

d) Sr. Enrique Blay

Nascut a la província de Barcelona. Diplomant en “Psicologia del desenvolupament” per la Bircham Internacional University. Grau superior i especialista en “Anatheóresis” per Joaquín Grau i la Bircham Internacional University. Diplomant en “Terapia Floral del Dr. Edward Bach” per el Dr. Ricardo Orozco entre d'altres diplomatures i cursos. Actualment treballa en els aspectes psico-emocionals dels primers mesos dels infants i la gestació d'ells.

La seva entrevista ha estat de vital importància ja que ha sigut una de les preguntes que m'ha costat costat més de tot el treball, i sense l'ajuda d'aquesta entrevista no crec que hagués sigut capaç de realitzar-la.

Només fa unes dècades que s'ha començat a donar importància a les emocions. El coneixement de les mateixes ha portat a considerar la intel·ligència emocional com un factor fonamental per l'equilibri i el desenvolupament psicològic sa de les persones. Fins aquest moment, es prioritzava la Intel·ligència Racional, on es valoraven les capacitats cognitives relacionades amb el pensament abstracte, teòric i científic. És a dir, la dimensió psico-emocional es refereix a tot lo relacionat amb les emocions. La forma com interectua la ment, amb la nostra forma de sentir i actuar.

“En los bebés y niños prevalece la Percepción Emocional, que significa que todo lo que experimentan lo interiorizan y los convierten en sentimientos, en emociones. Es lo contrario de la Percepción Racional, que prevalece en los adultos (de hecho, a partir de los 12 años de edad). La Percepción Racional es la que nos permite analizar, comparar, aplicar la lógica, juzgar. Por lo tanto, los maestros (igual que los padres o cualquier persona que se relacione con bebés y niños), debe ser capaz de conectar con la Percepción Emocional de los bebés y niños; comprender cómo sienten, cómo procesan toda la información que reciben de su entorno. Dicho de otra manera, el maestro ha de comunicarse primero emocionalmente con ellos, no desde el razonamiento o la lógica. El maestro ha de conocer el significado de las emociones en ellos, saber escucharlas, aceptarlas y enseñarles a gestionarlas. El maestro debe ser Inteligente Emocionalmente, es decir debe conocerse a sí mismos, sus sentimientos y emociones. Debe ser capaz de gestionarlas adecuadamente, porque si no difícilmente podrá enfrentarse al intenso mundo emocional de bebés y niños, que acabarán desbordándole”

Respecte el tema vocació o professió opina que cap professió pot desenvolupar-se amb eficàcia sense vocació, ja que aquesta aporta la motivació necessària. En el cas dels mestres al estar relacionats amb éssers, que són sensibles i vulnerables emocionalment parlant, si aquesta motivació no existeix, difícilment el mestre podrà posar tot l'esforç necessari per afrontar l'exigència diària que representa tractar amb nens petits.

El senyor Blay creu evident que sí que es pot parlar d'una cada cop més marcada pèrdua de valors, ja que aquests s'haurien de començar a transmetre des de les primeres etapes de vida del petit o petita.

“Valores como la empatía, el respeto o la tolerancia, se empiezan a aprender desde que nacemos (incluso en la gestación), en base a los modelos relacionales que recibimos de nuestros padres. Si de pequeños no han aceptado nuestras emociones, nuestra forma de sentir; si no se nos ha respetado en el trato recibido y en nuestra individualidad, difícilmente lo vamos a hacer después. Los valores adquiridos en las personas dependen fundamentalmente de los valores transmitidos en la educación, desde edades tempranas.”

e) Sra. María Jesús Izquierdo

María Jesús Izquierdo, professora de Teoria Sociològica de l'Universitat Autònoma de Barcelona i doctorada en economia. Creadora del Grup d'Estudi Sentiments Emocions i Societat, des d'on s'investiga els acudits com a manifestació emocional de la vida social i les relacions entre maltractament i cuidats en l'àmbit familiar. Ha estat encarregada de dirigir nombrosos estudis sobre els temes anteriors.

Reafirma que actualment es continua vivint en una societat masclista, i pensa que fins que no s'organitzi la vida social d'una altra manera aquesta no podrà canviar. A dia d'avui la societat no està orientada cap a l'atenció a les persones dependents sinó al pro-

grés i generació de riquesa, sent per amor i no diners, donada l'atenció a les persones que ho necessiten. Amb l'aparició de l'aspecte de l'amor es pretén que les dones, de manera espontània es dediquin a l'atenció de les persones, sent un mitjà d'exclusió de les dones de la vida social. Fins que aquesta organització de la societat no es canviï i es passi a pensar que en algun moment o altre de la vida tothom necessitarà ser atès, el masclisme no desapareixerà de la societat en la que vivim.

El rol associat a la dona té una clara i directe relació amb la feminització de la professió, ja que l'etapa d'educació infantil la cura a les persones té un paper important, al mateix temps de ser una activitat compatible amb l'atenció de les famílies. A més a més, aquesta falta d'homes en l'àmbit educatiu està relacionada amb l'orientació dels homes, ja que ells estan orientats per guanyar diners, i la primera etapa d'educació és la pitjor pagada. Per altra banda, la virilitat està associada a l'activitat de conquerir i guanyar perdent masculinitat fent aquest tipus d'activitat.

A la societat d'avui en dia, s'han de transmetre una sèrie de valors. El primer que s'ha de fer veure és que som mortals i necessitem de la col·laboració dels altres i segonament s'ha d'aconseguir persones amb les quals si puguin confiar. Els mestres han de tenir una combinació de qualitats femenines, la importància de les persones, i qualitats masculines, la importància d'assolir els objectius que un es proposa.

f) Sra. Montse Martínez

Professora de primària de l'escola Damià Mateu de Llinars del Vallés. Actualment està impartint classes a educació primària. L'entrevista sencera pot ser trobada a l'annex número 2.

Per a ella ser mestre significa donar les bases indispensables per la vida que el petit o petita que tens entra mans li espera, és a dir, se l'hi ha d'aconseguir despertar l'interès per tot el que l'envolta. S'ha d'aconseguir fer alumnes competents, capaços de resoldre tot tipus de dificultat, tant d'aprenentatge com de la vida. Destaca la importància d'adquirir la seguretat necessària per el desenvolupament de la vida quotidiana i el domini de les àrees instrumentals

En quan a complicacions té clar que els nens són com esponges, i per tant amb una bona motivació xuclen tot allò que els hi oferim. Tenint clar això, s'ha de partir del seu nivell d'aprenentatge i del seu estat emocional, no t'has de guiar tant per el currículum i aquesta és una dificultat important. A més a més el funcionament de les classes està pensat per a seguir aquest currículum tant marcat, per tant el no seguiment d'aquest també esdevé un problema.

“No es fan escoles ni aules prou dinàmiques on tothom hi pugui trobar el seu punt de partida i el seu objectiu final clar.

Si no aconseguim que adquireixin aquesta base els estem abocant al fracàs escolar i, el que és més greu, en moltes ocasions al fracàs personal.”

g) Sra. Alba Garcia

És una jove professora de primària. La totalitat de la seva entrevista pot ser trobada a l'annex número 2.

Per a ella ser mestre significa molt més que ensenyar. Diu que has de ser conscient que et faràs teus durant nou mesos una colla de nens i nenes que hauràs d'ajudar en tot el possible perquè creixin amb uns valors i uns coneixement, ja que durant el període de primària no només aprenen a llegir, escriure, a fer càlcul... Ser mestre és molt més que això ja que t'has d'implicar amb cada un d'ells, escoltar-los, observar-los i intentar entendre'ls.

“Una persona pot tenir molta formació però també cal que et sensibilitzis amb els nens i nenes.”

Destaca en aquesta, una etapa de vital importància, ja que comprèn una edat bàsica en el creixement del nen o nena. A educació infantil comencen a prendre consciència d'uns determinats hàbits, d'unes capacitats motrius, però a educació primària és on aprenen a relacionar-se, a establir diàlegs amb els altres, a actuar davant la societat. A més a més d'adquirir coneixements bàsics com llegir, escriure, dialogar, calcular, respectar, tolerar....

Parla que complicacions n'hi ha totes les etapes, però en aquestes primeres sempre estàs a temps de reconduir-les. Poden aparèixer complicacions vers l'aprenentatge, poden sorgir complicacions més personals-familiars-socials, que impliquen un desequilibri social a nivell personal-afectiu.

h) Sra. Yolanda Font

Professora d'educació infantil de l'escola Circell de Moja, (Olerdola). Exerceix la professió des de fa 19 anys, i actualment està impartint classes a P-5 d'infantil. L'entrevista sencera pot ser trobada a l'annex número 2.

Segons el seu punt de vista ser mestre significa moltes coses. A l'etapa d'educació infantil en destaca la importància de les estratègies utilitzades perquè els infants vagin contents a l'escola, saber-los motivar per adquirir nous aprenentatges i avançar a nivell maduratiu. També s'ha de desenvolupar un correcte model per l'adquisició d'hàbits, normes... En qual a la importància en destaca el procés de socialització;

*“Crec que un dels aspectes importants que l'alumnat d'aquesta etapa ha de realitzar és la **socialització** amb els altres (és a dir, establir relacions amb els demés afectuoses i respectuoses) així com també una correcta adquisició d'hàbits i normes que són imprescindibles per a la formació com a persones.”*

Parla de les famílies com una de les principals complicacions per l'educació dels més petits de la societat. Aquestes no s'impliquen en l'educació dels seus fills, tenint en

compte el caràcter voluntari i no obligatori d'aquesta etapa.

9.2. Conclusió de les entrevistes

La totalitat de les entrevistes han estat de vital importància per el desenvolupament del treball. Evidentment, algunes preguntes han tingut més rellevància dins el cos del treball, sobretot les tres petites entrevistes realitzades a docents, ja que quasi de manera integral s'han situat a l'interior del cos teòric. Per altra banda, i de manera diferent, entrevistes com la d'en Jaume Cela o la del senyor Enrique Blay, han sigut unes entrevistes que m'han servit de referència, és a dir, m'han ajudat a tirar endavant el treball de recerca, ja que sense aquestes, hauria estat quasi bé impossible la seva realització.

En conclusió final, l'entrevista d'en Jaume Cela ha estat especialment important per a la resolució de la hipòtesi, ja que a partir de la seva gran experiència i coneixements docents, sense cap mena de problema diu que una professió que en la societat actual està feminitzada i no ha aconseguit la igualtat plena, significa que està considerada de segona. I a més a més, tot i que ara el tema salarial s'hagi arreglat una mica, antigament hi havia una expressió que deia: passes més gana que un mestre d'escola. Ara, per sort no podem parlar d'aquesta manera, tot i que el salari d'un mestre o una mestra d'educació infantil no és comparable amb el que pot guanyar un professor d'universitat o d'educació secundària obligatòria. Amb aquesta resposta s'indica clarament un desprestigi de la professió que em portarà a verificar una de les possibles solucions de la hipòtesi.

Per altra banda, l'entrevista realitzada a l'Enrique Blay m'aporta el concepte clau d'intel·ligència emocional, i el que ha de buscar un professional docent quan tracta amb nens tant petits, ja que explica que ha d'intentar connectar emocionalment i no des de la raó. Respecte a la María Jesús, és l'entrevista que m'ajuda més no en aspectes docents sinó de feminització. Afirmar rotundament que fins que no hi hagi un canvi de mentalitat, es continuarà vivint en una societat masculinista, ja que no s'ha assolit mai l'igualtat plena. A més a més, aporta juntament amb la informació extreta de l'entrevista d'en Jaume, el punt clau per a la possible verificació de la hipòtesi al final del treball, ja que ens parla de els rols socials femenins i els estereotips que encara prevalen a la nostra societat. Aquest continuen tenint un pes molt important dins ella, i influència en determinants moments en les preses de decisions.

Per tot el mencionat anteriorment, i el volum d'informació complementari de tots els punts del cos teòric del treball, totes les entrevistes són de importància màxima per la finalització del treball, és a dir, per a la verificació o no de la hipòtesi.

10. Conclusions Finals

10.1. Valoracions personals

Un cop acabat el Treball de Recerca, és el moment òptim per fer les valoracions i extreure'n les conclusions.

Partint de la hipòtesi, que fa un any vaig plantejar, el present treball s'ha anat construint com a capes superposades al voltant de la idea de la feminització de la professió docent. Aquesta idea ha esdevingut l'eix central de tota la recerca d'informació, juntament amb els objectius inicials. Els dos punts, tant l'hipòtesi com els objectius, han estat la base, i el camí, que m'ha guiat en tot moment per a la correcta selecció d'informació. A més a més, en aquest aspecte, des de un bon començament tenia clar que una recerca coherent i adequada d'informació era de vital importància pel correcte desenvolupament del treball.

La constància i la dedicació han estat claus en l'èxit final del treball, ja que com tots els ex-alumnes ens van dir, ha sigut molt important haver avançat el cos teòric i el pràctic durant l'estiu. Tot i ser vacances, això m'ha permès anar més tranquil·la durant el primer trimestre de segon de batxillerat, sense la pressió afegida del treball de recerca, ja que per si sol, és un trimestre molt complicat.

Personalment, el fet d'haver enunciat els objectius principals no en forma de punts sinó en preguntes inicials, fa que ara em resulti una mica més difícil valorar si tots i cada un d'ells han estat acomplerts.

Després de fer una breu ullada a les preguntes formulades inicialment, trobem que degut als límits de temps i d'extensió que un treball com aquest te, s'han hagut de descartar alguns dels objectius previstos ja que el volum d'informació excedia aquests límits i ha estat millor deixar-los per a investigacions i treballs posteriors, ja que la recerca ha hagut de ser limitada als elements més abastables. Tots els objectius, menys tres que han estat apartats per l'excés de material disponible, han estat realitzats, i de forma satisfactòria, ja que tot i la dificultat que m'ha suposat aconseguir determinats tipus de informació amb l'ajuda d'Internet, llibres i experts en el tema, he tirat aquest difícil treball endavant.

Els tres objectius que degut a la limitació del tema no han estat acomplerts, i per tant queden per investigacions següents són;

- *“Quines són les principals diferències entre un professor d'educació infantil o primària i un professor d'ESO?”.*

Aquesta pregunta ha estat exclosa ja que durant una reunió amb el tutor de treball de recerca varem arribar a la conclusió que analitzar els professors de secundària ampliava considerablement el tema i podia provocar la pèrdua dins l'allau d'informació que podia arribar a obtenir.

- *Confecció d'un profессиograma pròpiament dit.*

Tot i no desenvolupar el profессиograma com inicialment havia apuntat, aquesta pregunta no ha quedat sense resposta, sinó que al llarg del treball i recollint tota la informació relacionada amb el tema, trobem un excel·lent profессиograma de com ha de ser un mestre en les primeres etapes de l'educació.

- *Saber el pensament d'un mestre que acaba de començar i un mestre que s'acaba de jubilar.*

Aquesta no ha estat acomplerta per la magnitud que m'estava agafant el treball i la poca relació que tenia amb l'hipòtesi, ja que aquesta la vaig formular per simple curiositat, no per la relació entre la hipòtesi i la possible informació.

Després d'això, i totes les hores de dedicació, arriba l'hora d'extreure'n les conclusions, sent una de les parts o la part més important de tot el treball. Partint de la base de tot el treball realitzat, extrec tres conclusions que m'ajudaran al llarg de la meua vida com a docent a exercir la professió d'una determinada manera;

- Primerament, referit al tema de debat, si vocació o professió, he après de la importància dels dos aspectes, però d'altre banda, també he après que no s'ha de tenir por de qualificar la docència com a vocacional i parlar-ne obertament, enfrontar-se a les mirades mofetes de certa gent, les quals es refereixen en Jaume Cela i en Juli Palou en el llibre "*Va de mestres*".
- Segonament, he aprofundit en el tema de que significa ser mestre, arribant a la conclusió que en determinades edats és molt important que aprenguin determinats coneixements, normes i aptituds, però aquest docent ha d'adaptar-se a les necessitats que veu en els seus alumnes a través de la seva mirada clarivident, és a dir, no pot agafar el cartell de les competències bàsiques i començar a fer classes a educació infantil i primària sabent que ningú segueix, ja que correm el risc de que aquests nens en un futur pateixin fracàs escolar i el més preocupant, que fracassin a nivell personal. El punt principal que s'ha de buscar és crear persones responsables i que sàpiguen anar pel món, per sobre de qualsevol coneixement.
- I per últim, he après que els valors no és poden classificar per gènere i que aquests com molta gent diu no s'estan perdent, ja que una societat no pot viure sense valors, sinó que s'estan canviant, i estan agafant volada valors que anteriorment no és tenia ni coneixement de la seva existència.

10.2. Conclusions de la hipòtesi

Tot aquest treball, i aquesta llarga i dura feina ha estat destinada principalment per arribar a les següents conclusions relacionades amb la hipòtesi, ajudant-me així a verificar-la o no. És de vital importància recalcar que aquestes conclusions han estat extretes dels resultats de les enquestes, el cos teòric del treball i les diferents entrevistes que he realitzat.

La meva hipòtesi deia: **“A l'ensenyament en general i a l'etapa d'educació infantil en particular la feminització de la professió respon als valors i rols assignats a les dones en el nostre context cultural.”** S'ha de dir que només observant la tercera conclusió extreta anteriorment la hipòtesi central del treball hauria de ser falsa, ja que segons l'apréns durant el transcurs del treball no es pot parlar de valors i rols socials assignats a un determinat gènere, tot i això la hipòtesi és totalment certa, ja que malgrat el que es pugui dir, dins la nostra societat actualment encara prevalen els estereotips.

A l'inici del treball, i després de la formulació de la hipòtesi parlava de dues possibles solucions, una que convertia la hipòtesi en verdadera i una segona on entrava el desprestigi de la professió en èpoques passades, parlant així de sous baixos i una no molt bona reputació.

Doncs s'ha de dir, després de la realització del treball que les dues possibles solucions aportades tenen part de certes. Primerament, centrant-me en la hipòtesi està clar, que tot i que a nivell teòric no sigui correcte parlar de valors associats a un gènere, a nivell de la societat en la que estem vivint, els estereotips continuen tenint un pes molt important dins la nostra societat, fins al punt que actualment encara s'associen valors com la fortalesa i la disciplina al caràcter masculí, i per altra banda la sensibilitat i la tendresa són considerades qualitats o valors femenins. Evidentment aquests estereotips, només fan que afavorir l'aparició de rols socials, on la dona es vegi com l'encarregada de cuidar dels nens i realitzar totes les tasques semblants, creant així una falsa percepció que els homes no estan capacitats per cuidar les criatures. Aquesta sensació que es desprèn acaba condicionant als adolescents a l'hora de triar carrera. Estem parlant d'un condicionament no directe, és a dir, possiblement no trobaràs cap noi que et digui que no vol fer de mestre perquè és una professió de caire femení, sinó que inconscientment quan es planteja que vol ser de gran, en molts casos la possibilitat de fer de mestre d'educació infantil no apareixerà a cap llista de possibles professions en un futur, ja que aquest noi pensarà que no està preparat i que no té l'instint maternal i vocació necessàries per realitzar correctament la professió.

Per acabar de observar el que intentava explicar abans, analitzarem més profundament el resultat que ens han donat les enquestes:

Creus que associar determinats valors a un gènere ens pot portar al fet que quasi no hi hagin mestres home en l'etapa d'educació infantil?	Sí	No	NS/NC	Total
Docents				
TOTAL	52,70%	47,93%	0,0%	100%
No docents				
TOTAL	70,16%	26,83%	3,0%	100%

Tot i que un 73,63% de la gent docent i un 64,34% de la gent no docent afirmaven la no presència d'uns determinats valors segons el gènere, quan arribem a la pregunta si associar aquests determinats valors pot ser un factor que provoqui la falta d'homes a l'eta-

pa d'educació infantil, ens trobem davant una incoherència molt gran, la qual podem deduir que és fruit del condicionament inconscient que tenim i els estereotips que marquen la nostra societat. Observem que un 52,70 % de la gent docent afirma que aquests valors, els quals abans havia negat la seva existència, poden ser un factor determinant en l'aspecte qüestionat, però més sorprenen és el percentatge de gent no docent que després de negar els valors de gènere amb quasi un 70% del total ens afirma el condicionament que provoquen els valors que no existien a l'hora d'escollir.

Veien això i completant-ho amb la part teòrica, sota el meu punt de vista, esta clar que podem donar per vàlida la hipòtesi, ja que tot i que teòricament els valors de gènere no exigeixin, en la vida del dia dia, aquests valors i qualitats associades a un gènere són el que creen els estereotips, sent això un factor determinant a l'hora de escollir carrera i per tant influent de manera clara a la feminització de la professió i a la desigualtat, ja que aquest condicionament no afavoreix a la igualtat, per molt que se'n parli.

Per altra banda, com he dit, les dues possibles solucions que vaig plantejar al començament del treball tenien part de certes, i després de verificar la meva hipòtesi em comprometo a demostrar que l'esmentat desprestigi també té un paper important en aquesta feminització de la professió.

Com vaig dir quan analitzava les enquestes, en una de les preguntes, concretament la que preguntava directament sobre quines podien ser les causes de la no presència d'homes en l'etapa d'educació infantil, em va sorprendre el percentatge tant elevat de gent docent que parlava d'un desprestigi de la seva professió, ja que no podem oblidar que aquesta treballa amb els que seran el futur del país. Tot i la importància de la professió socialment parlant, des de determinats àmbits està vista des de una perspectiva menor, la qual crea un clima de tensió i confusió envers la professió. Aquest pensament de determinats sectors de la societat, l'únic que causa és que gent que tria carrera segons el nom i la importància que tinguin, ja ni tindran un mínim indicatiu de dedicar-se a educació infantil, perdent així la possibilitat d'aconseguir grandiosos mestres amb els quals s'ajudaria a tirar endavant un futur millor, construint-lo des de la base, des de els més menuts, des de l'esperança i el futur de la societat.

A que més pot ser deguda aquesta falta d'homes en l'etapa d'EI?	A la feminització de la professió	Desprestigi d'aquesta	Sexisme	Altres NS/NC	Total
Docents					
TOTAL	45,67%	32,27%	14,64%	7,70%	100%
No docents					
TOTAL	65,50%	15,50%	11,89%	7,10%	100%

Aquesta sensació de desprestigi ve provocada per la sensació que es cobra poc i que la societat en general no veu bé que certes tasques de caire més assistencial les realitzin homes.

Per enfocar el començament d'aquest desprestigi ens em de remetre a la famosa llei Moyano, la qual permet l'entrada de la dona al món laboral, i particularment a la docència, però amb unes pitjors condicions que les dels homes que realitzaven la mateixa feina que elles. Van tenir dret a entrar a l'educació però cobrant força menys que el que cobrava un company home per la mateixa tasca. Tot i que ara el tema econòmic s'ha igualat, continuem veiem signes de la no igualtat de gènere, ja que si analitàssim com va dir en Jaume Cela durant el transcurs de l'entrevista, el percentatge de mestres home que fan classes i el percentatge de mestres home que ocupen els llocs de gestió i administració, veuríem que tot i la diferència existent entre docents a nivell d'aules, a nivell de gestió els homes són majoria en els consells de les escoles.

Tots aquests condicionaments socials, desprestigi de la professió, sexisme, i falses creences sobre valors i qualitats associades a un determinat gènere estan causant que la presència d'homes durant les primeres etapes educatives sigui tan baixa. I aquesta tendència no s'està invertint, sinó que s'està intensificant, fins al punt que és parlar que d'aquí uns anys les dones dominaran el període de secundària de forma aclaparadora, com passa ara en l'etapa d'infantil i primària.

11. Agraïments

Per començar, m'agradaria dirigir els meus més sincers agraïments al meu tutor de Treball de Recerca, per la feina realitzada en el transcurs d'aquest any. Penso que les reunions que hem tingut m'han ajudat a enfocar correctament el meu treball i la forma en que havia d'avançar. A més a més, li agraeixo la confiança que ha dipositat en mi, i l'energia que m'ha transmès sempre a l'hora d'encarar el treball.

Per altra banda, apart del meu tutor de Treball de Recerca, vull agrair l'ajut i suport que ha sigut la meva tutora, l'Agnès Boixader, ja que en qualsevol moment que li he formulat un dubte, me la resolt de manera clara, donant-me alternatives on podia trobar la informació que estava recercant.

A més a més, l'altre pilar fonamental a l'hora de dur a terme el treball ha sigut la família i els amics, ja que sense el seu ajut i el seu recolzament en tot moment no hauria estat possible. No puc oblidant la seva bona predisposició a l'hora de respondre les enquestes. Menció especial a la meva tieta Yolanda, la qual és mestre d'educació infantil i en tot moment s'ha mostrat disposada a ajudar-me, des de el punt que m'ha deixat llibres fins a fer arribar la meva enquesta a tota la seva escola, no oblidant l'entrevista que va contestar-me sense cap tipus de problema.

Agraeixo profundament la col·laboració Emilia Frauca, ja que des de que va saber el tema del meu Treball de Recerca es va oferir voluntària per el que fes falta, fins al punt de passar la meva enquesta a les companyes de la seva escola, ja que ella és mestra d'educació primària.

També vull fer arribar els meus sincers agraïments a Montse Fuster directora del *CEIP Mogent de la Roca del Vallés*, ja que no va posar cap problema quan li vaig demanar si podia passar les enquestes per a tot el professorat. Igual que la Txon Reverter, directora acadèmica d'educació infantil i primària de l'escola Pia de Granollers, ja que tampoc va posar cap problema quan li vaig demanar si podia passar les enquestes per l'escola, sinó tot el contrari, ja que va ser ella qui va encarregar-se de passar-les.

Haig d'agrair també a Lourdes Alonso de *l'idescat* i a Carlos Devolx del *instituto nacional d'estadística*, juntament amb Mariona Alsius del portal Gencat, ja que sense la seva resposta als meus correus hauria estat impossible assolir les dades del apartat de *feminització de la professió*.

Ja per últim vull agrair a totes i cada una de les persones que han acceptat respondre la meva entrevista. Els meus agraïments en aquest cas van per l'Aleix, un mestre especialitzat en música de l'escola *CEIP Mogent*, a la Teo, directora de *La Rotllana*, una ludoteca de la Roca del Vallés i a Jaume Cela, director de *l'Escoleta* i escriptor de diferents llibres. Ha esdevingut un referent a nivell docent i des de que li vaig enviar el primer correu sol·licitant una entrevista no hi va posar cap problema, tot van ser facilitats per poder aconseguir aquesta entrevista.

A part d'aquestes entrevistes realitzades personalment, també s'ha d'agrair la resposta a la meva entrevista realitzada via Internet de María Jesús Izquierdo, Enrique Blay, Montse Martínez i Alba Garcia. Aquesta última entrevista ha estat factible gràcies a una amiga, Clàudia Pérez, ja que quan li vaig demanar que havia de fer una entrevista a una professora d'educació infantil, va enviar-li l'entrevista a l'Alba.

Menció especial a Marià Cano, el qual li vaig enviar l'entrevista ja que vaig estar navegant per el seu bloc, però al tornar-me la resposta em va dir que ell estava més relacionat a l'àmbit de secundària i que per tant no podia respondre la meva entrevista i a Rosa Cañadell, secretària general de l'USTEC, ja que no va posar cap problema a l'hora de contestar una possible entrevista, però aquesta mai li vaig fer arribar.

I si d'una cosa estic molt contenta és que a totes i cada una de les persones amb les quals em vaig posar en contacte em van respondre de manera satisfactòria. No hi ha cap sol·licitud d'entrevista que m'hagi estat denegada.

12. Bibliografia

- Adolfo Torrecilla. (1998). [en línia]. <<http://www.aceprensa.com/articulos/la-docencia-una-profesi-n-cada-vez-m-s-femenina/>> [consulta: 6/10/2011].
- ALBERONI, Fransesco; (2004). *El misterio del enamoramiento*. Gedisa.
- ARISTARAIN, Adolfo. [Pel·lícula]. *Lugares Comunes*. Argentina, 2002. 112 minuts.
- AYMERICH, Ricard; CELA, Jaume; DOMÈNECH, Joan; [et al.] (2006). *La pissarra; La veu dels educadors i educadores a El Cafè de la República de Catalunya Ràdio*. Barcelona. Associació de Mestres Rosa Sensat.
- BASSEDAS, Eulàlia; HUGUET, Teresa; SOLE, Isabel. (1998). *Aprender e enseñar a l'educació infantil*. Graó.
- BENEJAM, Pilar; (1986). *La formación de maestros. Una propuesta alternativa*. Barcelona. Editorial Laia.
- Blogger. [en línia]. Taller de docencia. <<http://tallerdedocenciaconquiroz.blogspot.com/2007/01/los-cuatro-pilares-de-la-educacin.html>>[consulta: 11/7/2011].
- Blogger. [en línia]. 500 palabras. <<http://mcanosan.blogspot.com/2011/04/500-palabras.html>> [consulta: 18/7/2011].
- Blogger. [en línia]. Competències professionals. <<http://mcanosan.blogspot.com/2007/06/competncies-professionals-del.html>> [consulta: 18/7/2011].
- Blogger. [en línia]. Competències. <<http://lamiradapedagogica.blogspot.com/2006/09/competencias-conocimientos-capacidades.html>> [consulta: 18/7/2011].
- Blogger. [en línia]. <<http://mcanosan.blogspot.com/2009/01/don-venim-on-som-i-on-anem.html>> [consulta: 25/7/2011].
- Blogger. [en línia]. <<http://mcanosan.blogspot.com/2006/11/cap-un-model-de-gesti-de-la-qualitat.html>> [consulta: 25/7/2011].
- Blogger. [en línia]. <<http://mcanosan.blogspot.com/2006/10/itil-bones-prctiques-i-dotze-monos.html>> [consulta: 25/7/2011].
- Blogger. [en línia]. Qualitat. <<http://mcanosan.blogspot.com/2006/11/qualitat-laula-ii.html>> [consulta: 25/7/2011].

- Blogger. [en línia]. Qualitat. <<http://mcanosan.blogspot.com/2006/11/qualitat-laula-i-iii.html>> [consulta: 25/7/2011].
- Blogger. [en línia]. Educació en valors. <<http://mcanosan.blogspot.com/2007/05/educaci-competitivitat-i-competnci-es.html>> [consulta: 25/7/2011]. Blogger. [en línia]. Professionalització del docent. <<http://lamiradapedagogica.blogspot.com/2006/11/la-profesionalizacin-del-docente.html>> [consulta: 12/10/2011].
- Blogger. [en línia]. Significat de fer de mestre. <<http://tresescompanyia.blogspot.com/2007/08/ser-professor-s-sinnim-de.html>> [consulta: 6/12/2011].
- Boletín oficial del estado. [en línia]. Ley de educación. <<http://www.boe.es/boe/dias/2006/05/04/pdfs/A17158-17207.pdf>> [consulta: 11/7/2011].
- CANO, Elena.(2005). *Com millorar les competències dels docents*. Barcelona. Graó.
- CARBONELL, Jaume.(2008). *Una educació para mañana*. Barcelona. Ediciones Octaedro.
- DELORS, Jacques; AL MUFTI, In'am; AMAGI, Isao; [et al.] (1993). *La educación encierra un tesoro*. Informe a la UNESCO de la Comisión Internacional sobre la Educación para el Siglo XXI.
- DOGC. [en línia]. Currículum. <http://phobos.xtec.net/edubib/intranet/file.php?file=docs/primaria/competencies_pri.pdf> [consulta: 30/7/2011].
- El artífice de la educación moderna. [Documental en línia]. Castilla y león: RTV CYL, 2009. 7:37 min.
- FUENTES, Teresa; (2001). *La vocación docente: Una experiencia vital*. Ars Brevis.
- Generalitat de Catalunya. Departament d'Ensenyament. [en línia]. <<http://phobos.xtec.cat/edubib/intranet/index.phpmodule=Pages&func=display&pageid=5>> [consulta: 12/10/2011].
- Generalitat de Catalunya. Departament d'ensenyament. [en línia]. <<http://www20.gencat.cat/portal/site/familiaescola/menuitem.a28249692d3f2ad9aacf3010b0c0e1a0/vgnextoid=565af9f8d4cb0310VgnVCM1000000b0c1e0aRCRD&vgnnextchannel=565af9f8d4cb0310VgnVCM1000000b0c1e0aRCRD&vgnnextfmt=default>> [consulta: 12/10/2011].
- GONZÁLEZ, Clara; PINA, Montserrat; GIMÉNEZ, Josep Alfaro.(2008). *Economía de l'empresa*. Madrid. Mc Graw Hill.

- INE. [en línia]. Estadístiques feminització de la professió. <<http://www.educacion.gob.es/dctm/ministerio/horizontales/estadisticas/nouniversitarias/profesora-do/2009-2010/profrg09-1.pdf?documentId=0901e72b80d24c37>> [consulta: 6/10/2011].
- La feminitzación en la docencia, algo más que una anécdota. Mariano Fernandez Enguita. [en línia]. <<http://es.scribd.com/doc/30402652/La-feminizacio%CC%81n-de-la-docencia-algo-ma%CC%81s-que-una-ane%CC%81cdota-s-f>> [consulta: 6/10/2011].
- MARCELO, Carlos; ESTEBARANZ, Araceli; IMBERNÓN, Francisco; [et al.] *La función docente*. Madrid. Síntesis educación.
- MARTÍNEZ, Francesc; MATEO, Joan; (2008). *Mediación y evaluación educativa*. La muralla.
- MARTINEZ, Miquel; (2008). *El professorat i el Sistema Educatiu Català. Propostes per al debat*. Editorial Mediterrània
- Ministerio de Educación, Cultura y Deporte. [en línia]. Estadístiques feminització de la professió. <<http://www1.educacion.gob.es/horizontales/estadisticas/nouniversitaria/profesorado/estadistica/2009-2010.html>>. [consulta: 6/10/2011].
- MONTESSORI, Maria. (1987). *La descoberta de l'infant*. Eumo Editorial.
- PALACIOS, Jesús; MARCHESI, Alvaro; COLL, César. (1990). *Desarrollo psicológico y educación, I Psicología Evolutiva*. Alianza Editorial.
- PICARDO, Oscar; ESCOBAR, Juan Carlos. (2002) *Educación y sociedad del conocimiento: Introducción a la filosofía del aprendizaje*. San José, Costa Rica.
- Profes.net [en línia]. <http://www.infantil.profes.net/archivo2.asp?id_contenido=29844> [consulta: 6/10/2011].
- Revista Digital. (2009). [en línia]. <<http://revista-digital.verdadera-seducion.com/psicologia-emocional/>> [consulta: 6/10/2011].
- SEPiensa SEP – ILCE. [en línia]. Valores. <http://www.sepiensa.org.mx/contenidos/democracia/l_democra/democra_2.ht> [consulta: 6/7/2011].
- TV3. [en línia]. Llei Moyano. <<http://www.tv3.cat/historiesdecatalunya/documents/doc102922554.htm>> [consulta: 18/7/2011].
- VIDAL, José. (2008). *Filosofía*. Barcelona. Editorial Barcanova.
- Wikipedia. [en línia]. <<http://es.wikipedia.org/wiki/Secularizaci%C3%B3n>> [consulta: 11/7/2011].

- Wikipedia. [en línia]. Ley organica de educación. <[http://es.wikipedia.org/wiki/Ley_Org%C3%A1nica_de_Educaci%C3%B3n_\(Espa%C3%B1a\)](http://es.wikipedia.org/wiki/Ley_Org%C3%A1nica_de_Educaci%C3%B3n_(Espa%C3%B1a))> [consulta: 11/7/2011].
- Wikipedia. [en línia]. <http://es.wikipedia.org/wiki/Mar%C3%ADa_Zambrano> [consulta: 11/7/2011].
- Wikipedia. [en línia]. <<http://es.wikipedia.org/wiki/Praxis>> [consulta: 11/7/2011].
- Wikipedia. [en línia]. <http://es.wikipedia.org/wiki/Escuela_de_la_praxis> [consulta: 11/7/2011].
- Xtec. [en línia]. Competències. <http://www.xtec.cat/dtvallesocc/documents/competencies/documents/neus_san_marti.pdf> [consulta: 28/7/2011].
- Xtec. [en línia]. Llei Moyano. <<http://www.xtec.es/~jrovira6/isabel21/moyano.htm>> [consulta: 18/7/2011].
- ZABALZA, Miguel Angel; (2003). *Competencias docentes del profesorado universitario: calidad y desarrollo profesional*. Narcea, S.A.A.